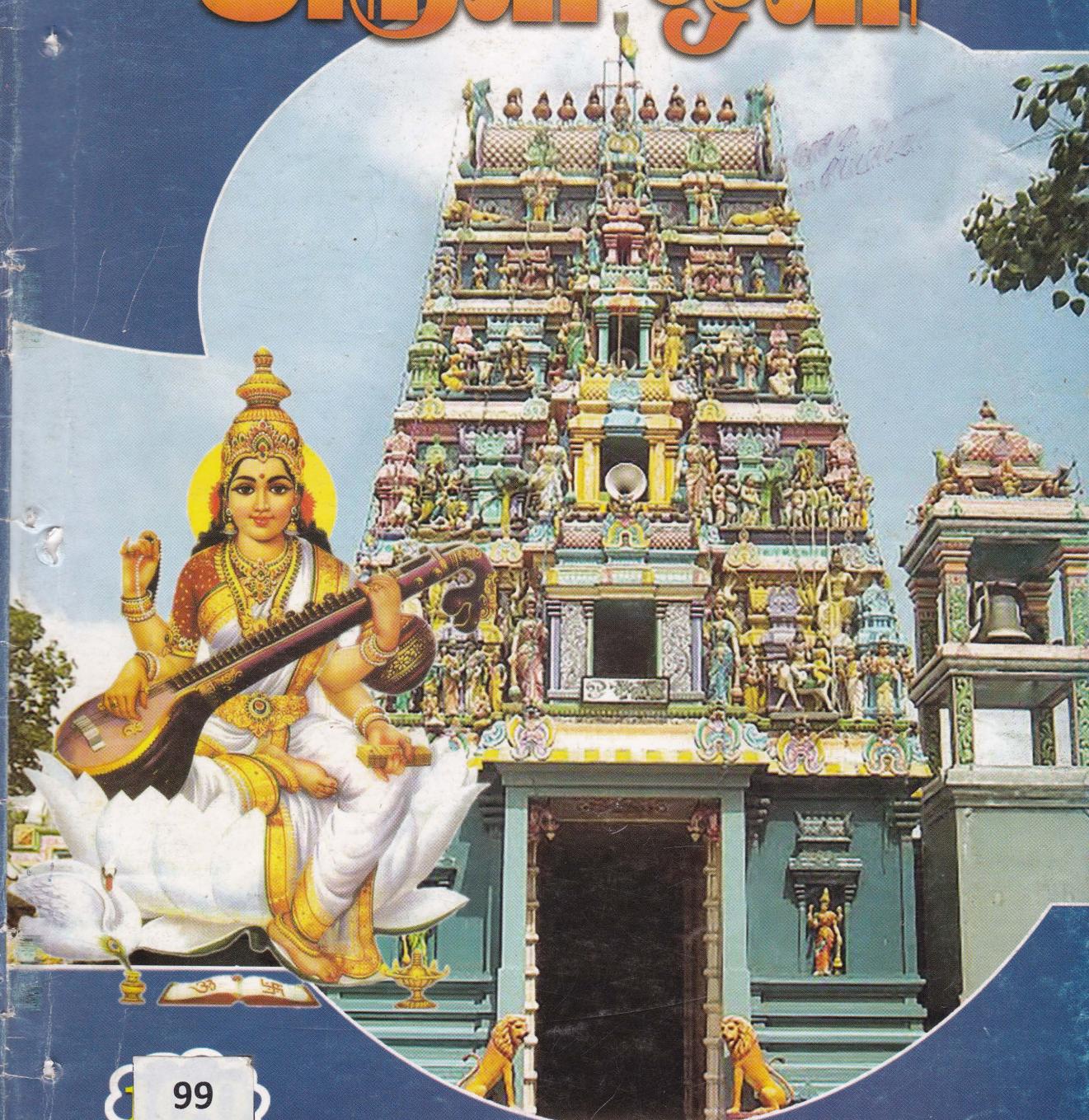

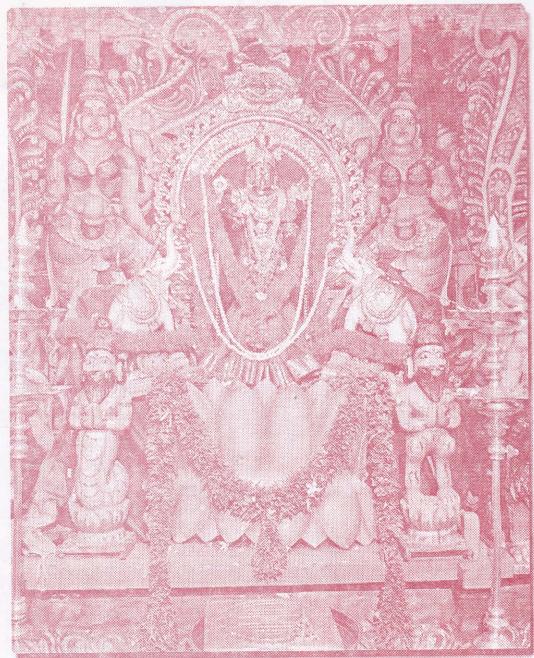
அந்தாவி

99

வெளியீடு :

ஸ்ரீ குர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை, இலங்கை
2014

நவராத்திரி காலத்தில் தூர்க்காதேவியின் எழிற்கோலம்

பூஷண முறை
உற்பத்தி:

அருள் இளி

(மாதாந்த சுஞ்சகை)

ஆசிரியர்

கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்

27 OCT 2014

சௌவத்திரு. கா. சுவாலன் அவர்கள்

புரிபாதி மாத மலர்

வெளியீடு : ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்.

2014

நெல்லப்பழை, இணங்கை.

e-mail : thurkaiammantemple@gmail.com

Face book: tellidurga@gmail.com

பதிவு கூல. : QD / 74 / NEWS / 2006Y

தண்ணீர்த் தர்மம் காப்போம்

சைவ சமயத்தவர்களின் பிரதான தர்மங்களிலொன்றாக தாகம் தீர்க்கும் தண்ணீர் வழங்கும் தர்மம் போற்றப்பட்டது. தண்ணீர்ப் பந்தல்கள், கேணிகள், குளங்கள், கால்வாய்கள், கிணறுகளை அமைத்து மனிதர்கள் மட்டுமல்ல, மிருகங்கள் உட்பட அனைத்து உயிர்களும் நீர் அருந்துவதற்கு எம் முதாதையர் வழி செய்தார்கள். கோவில்கள் தோறும் கேணிகள் கட்டப்பெற்று, நன்னீர் பாதுகாப்பையும் கருத்தில் கொண்டு பணி செய்தனர். இன்று கேணிகள், குளங்கள் பல தூர்ந்து போய்க் கவனிப்பார் அற்று அழிந்துவிட்டன. சென்ற ஆண்டு மழை இன்மையால் இவ்வாண்டு தண்ணீர் தட்டுப்பாடு வடபகுதியை மிகவும் வருத்துகிறது. குறிப்பாக தீவைக்குதில் தண்ணீருக்கு மிகவும் தட்டுப்பாடு, குடிப்பதற்கு மட்டுமல்ல, குளிப்பதற்கும் தண்ணீர் இல்லாது தீவைக மக்கள் மிகவும் துன்புறுவதை ஊடகங்கள் வாயிலாக அனைவரும் அறிவர். என்றால் இல்லாதவாறு வரட்சியால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். காரைநகர், புங்குடுத்து போன்ற ஊர்களின் விசுவாசிகள் புலம்பெயர்ந்த மக்களின் உதவியோடு குடிநீரை வேறு ஊர்களிலிருந்து வாகனத்தில் கொண்டு சென்று மக்களுக்கு விநியோகித்தாலும், மக்களின் தேவைக்குரிய தண்ணீரை வழங்க முடியவில்லை. பிரதேச சபைகள், மாகாண சபை எனப் பலரும் முயற்சி செய்தபோது தண்ணீர்ப் பஞ்சம் தீர்க்கமுடியவில்லை.

இயற்கை வடிவில் இறைவன் எம்மைத் தண்டிக்கிறான் எனப் பலரும் மனவருத்தப்படுகிறார்கள். மழை நீரை ஓவ்வொரு கிராம மக்களும் கடல் நோக்கிச் செல்லவிடாது காக்க திட்டங்கள் உருவாக்கப்படவேண்டும். அமெரிக்காவில் வாழும் ஆண்மீகச்சுடர் ரிவி தொண்டுநாதசுவாமிகள் வடகிழக்கிலுள்ள சூளங்கள், கேணிகள் காப்பாற்றப்படவேண்டுமென அறிக்கை விட்டுள்ளார். குடிசார் பொறியியலாளர்களுடன் ஆலோ சணைகள் நடாத்தியுள்ளார். பிறர் தாகம் தீர்க்கும் முயற்சியில் சகல சமய சமூக நிறுவனங்களும் அக்கறை கொள்ள வேண்டும்.

மழையின் சிறப்பை உணர்ந்து எம் சமயத்தவர்கள் அன்று பிரார்த்தித்தார்கள். அறத்தின் அடையாளமாகப் போற்றினார்கள்.

அமுதாறு மாமழை நீரத னாலே
அமுதாறும் பன்மரம் பர்மசை போற்றுங்
கமுகூறு தெங்கு கரும்பொடு வாழை
அமுதாறுங் காஞ்சிரை ஆங்கது வாமே
- திருமந்திரம்

மழையின் வருகையால் வளம் கொழிக்கும், வாழ்வு மிகுந்து வரும். பன்மரங்களும் பயன்தரும், தாகம் தீரும். எனவே மழையை வரவேற்று மழைநீர் வீணாகாது மன செழிக்கவும் மக்கள் தாகம் தீர்க்கவும் பயன்படுத்துவோம். மழை நீர் இன்மையால் கிணற்று அடி நீர் உப்பாகும் ஆபத்தைத் தடுக்க அறிவுபூர்வமாக ஆவன செய்வோம்.

ஆச்சியார்

நவராத்திரி

கலாநிதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள்

சக்தி வழிபாடு மிகத் தொன்மையானது. சக்தியை நாயகியாகக் கொண்டு நடை பெறுவது நவராத்திரி விழா. துர்க்கை, இலக்குமி, சரஸ்வதி என்னும் முப்பெருந் தேவியர்களை நோக்கிப் பூசை, வழிபாடு, விரதம் அனுட்டித்தல், விழாவெடுத்தல் என்பன நவராத்திரி காலங்களில் நிகழ்த்தப் படுகின்றன. சகல உலகங்களையும் படைத்து, அவற்றையெல்லாம் இயக்கிக், காத்து வருகின்ற மாபெருஞ் சக்தியை, மகாசக்தி என்றும், ஆதிபராசக்தி என்றும் நம் முன்னோர்கள் கொண்டு அச் சக்தியைப் பயப்க்கியோடு வழிபட்டு வரலாயினர். இது இந்துப் பண்பாடாக வளர்ந்து இன்றும் இந்து மக்களால் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. சக்தி தத்துவத்தைச் சாக்தம் என்று அழைக்கின்றனர். சாக்தம் அறுவகைச் சமயங்களுள் ஒன்றாகவும் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. சைவம், வைஷ்ணவம், கானாபத்யம், கௌமாரம், சௌரம் என்பன ஏனையவை. இந்து சமயம் கொண்டுள்ள ஆறு உட்பிரிவுகளாகவே அவற்றை ஆதிசங்கரர் குறிப்பிடுகிறார். சாக்தம் ஒரு காலத்தில் பாரத தேசம் முழுவதிலும் தனித்துத் தனிநெறியாக விளங்கியது. அதன் சுவடுகள் சிற்சில பகுதிகளில் இன்றும் காணப்படுகின்றன. ஆயினும் பின்னர், மற்றைய நெறிகளுடன் கலந்து, சமய வேறுபாடின்றி சக்தியையும் வழிபாடு செய்தல் முறை ஏற்பட்டு விட்டது. சிவனின் தேவியாகவும், விஷ்ணுவின் சகோதரியாகவும்; விநாயன், முருகன் ஆகி யோரின் தாயாகவும் பராசக்தி விளங்கும்போது வைத்தீக சமயங்களுக்கிடையே பேதும் இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாமல்

போய்விட்டது. தற்காலத்தில் புறச் சமயி களும் கலந்து கொள்ளுமளவிற்கு நவராத்திரி விழா தேசியவிழாவாகி வருகிறது. கோயில்கள், வீடுகள், பொதுமன்றங்கள், பாடசாலைகள், அலுவலகங்கள், வேலைத் தலங்கள், கலாநிலையங்கள் போன்ற பல்வேறு இடங்களிலும் இன, மத, மொழி வேறுபாடின்றி நவராத்திரி விழா கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. நாட்டின் பல்லின, பலமொழி, பல்சமய மக்களிடையே ஜக்கி யத்தையும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டினையும் புரிந்துணர்வையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய சிறந்த ஊடகமாக, நம் நாட்டில் நவராத்திரி விழா அமைவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

சக்தி என்றாலே ஆற்றல், வல்லமை, வலு, உந்து விசை என்று தான் பொருள் கொள்கின்றோம். இந்த வகையில் நோக்கும்போது, சக்தியின்றேல் எவருக்குமே வாழ்வில்லை, இயக்கமில்லை என்ற நிலை வந்துவிடுகிறது. சக்தியை வேண்டி நிற்பவர்கள் இவர்கள்; சக்தியை வேண்டி நில்லாதவர் மற்றையோர் என்று குறிப்பிடுவதற்கில்லை. எல்லோருக்கும் சக்தி வேண்டியதே என்பதே உண்மை நிலை. இந்துமக்கள், எல்லாவகைத் தோற்றத்திற்கும், இயக்கத்திற்கும், அவற்றின் வாழ்விற்கும் ஆதாரமாகவும், அடிப்படையாகவும் அமைந்துள்ள மகாசக்திக்கு, தெய்வ வடிவம் கொடுத்து, மிக உயர்ந்த நிலையினை வழங்கி, விழாவெடுத்து, வழிபாடு செய்வதில் மனத்திருப்தி பெற்று வருகின்றனர். நவராத்திரி விழாவும் மகாசக்தியைப் பல்வேறு தெய்வ வடிவங்களில் கண்டு

களித்து, வணங்கி வழிபட்டு, அழகு அலங் காரங்கள் செய்து, பக்தி செலுத்தி, கலை களைச் சமர்ப்பித்து ஆராதிப்பதாகவே அமைகின்றது. இத் தெய்வீக விழாக்களை யும், சடங்கு சம்பிரதாயங்களையும், பக்தியும் அழகும் சொட்டும் வண்ணம், பெருஞ்செலவு செய்து உலகியல் கண் ஜோட்டத்தில் செய்து பார்ப்பதில் எத் துணை ஆனந்தமும் மனநிறைவும் அடை கின் றார்கள் என்பது அதில் ஈடுபாடு கொண்டு தினைத்தவர்களுக்குத்தான் புரியும். அகிலாண்ட நாயகியாகிய அம்பிகை விருப்பு வெறுப்பு அற்றவள்; அளவிட முடியாதவள்; ஆத்மாவாக இருப்பவள்; முதற்காரணமான சக்தி; சகல பிருமாண்டங்களையும் ஈன்ற தாய்; கருணைக்கடல்; ஞான உறவினள், பிரும்மா னந்த வடிவினள், அத்தகைய சிறப்புக் களை உடைய அன்னையை, மூவுலகுங் காப்பவளை, அபிராமவல்லியை, அண்ட மெல்லாம் பூத்தாளை, பரமாஸ்வரியை புவன ஈஸ்வரியை, தாங்கள் பணிந்து வழிபடுவதும், விழாக்கள் எடுப்பதும் நமது மகிழ்ச்சிக்காகவும் உய்விற்காகவுமே ஆகும்.

உலக மாதாவாகிய அம்பிகையின் கண்களின் அசைவில் தான் காலங்கள் தோன்றி இயங்குகின்றன என்கிறார் ஆதிசங்கரர். ஈரேரும் புவனங்களையும், எண்ணற்ற உயிரினங்களையும், நான்கு மறைகளையும், சகல கலைகளையும் தன்னுள் அடக்கி வைத்திருப்பவன் சிவன். அத்தகைய அரன், தேவி பாகத்தினுள் அடக்கம் அப்படியாயின் அம்பிகையின் அருமை பெருமைகளை வார்த்தைகளில் வடிக்கவும் முடியுமா?

மனிதர்களுக்கு இயல்பாகவே ஒரு வேட்கை இருந்து வருகிறது. அது என்ன வெனில், சகல வல்லமைகளும் பொருந்திய கடவுளர்களை, உலகியல் கண் ஜோட்டத்தில் வைத்து, அவர்களுக்குப் பிறந்த தினம், பூப்பு நீராட்டல், திருமணம் மற்றும் பல்வேறு சடங்குகள், விழாக்கள் ஆகிய வற்றை மனிதர்களுக்குச் செய்யுமாப் போல, நிகழ்த்திப் பார்க்கவேண்டும் என்பதே யாகும். மேலும், உலகியல் விடயங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் பொறுப்பாகவும்; அதிபதிகளாகவும், தெய்வங்களை நிய மிக்கும் பாங்கும் மக்களிடையே இருந்து வந்துள்ளது. இந்த வகையிலேயே வீரத் திற்குத் தூர்க்கையையும், செல்வத்திற்கு இலக்குமியையும், கல்விக்குச் சரஸ்வதி யையும் பொறுப்பாளர்களாகவும் அதிபதி களாகவும் கொள்கின்றனர். இம்மூவரும் ஆதிபராசக்தியின் அம்சங்களாகவே போற் றப்படுகின்றனர். நவராத்திரி விழாவின் போது, தூர்க்கை, இலக்குமி, சரஸ்வதி ஆகிய தெய்வங்களுக்கு, முறையே முதல் மூன்று நாட்களும், நடு மூன்று நாட்களும் இறுதி மூன்று நாட்களும் விழா எடுக்கின்றனர். பக்தியுடன், அழகு அலங் காரங்கள் கொலுவைத்தல் கலை நிகழ்ச்சிகள், சுவையான உணவுகள் என்பன முக்கிய இடம்பெறுகின்றன. இவற்றிற்காகப் பணம், பொருள், காலம், சக்தி என்பன செலவு செய்யப்படுகின்றன. இவற்றை வீண் செயல்கள் என்றோ, கேளிக்கைகள், களியாட்டங்கள் என்றோ கூறுவதற் கில்லை. விளங்கிக்கொள்ள முடியாத இறைவனின் தத்துவங்களுக்கு மனிதர்கள் தம்மால் இயன்ற வரைக்கும், அவற்றை உருவகப்படுத்தி தமது அறிவிற்கெட்டிய வகையில், உலகியல் பார்வையில் விளக்கங்களைக் காண முயலும் கருமாவும்

களாகவே அவை உள்ளன. மேலும் இவற்றிற்குரிய பிரதிபலன்களை இவற்றை நடத்துபவர்கள் பெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அம்பிகையின் கடைக்கண் பார்வை மட்டும் கிடைத்துவிட்டாலே சுகல ஜசுவரியங்களும் பெறப்பட்டுவிடும் எனும் அசையாத நம்பிக்கையும் மக்களிடம் நன்கு வேறுன்றியுள்ளது. மக்கள் ஒருவித இனம்புரியாத சுக்ததையும், மனதிறைவை யும் அடைகிறார்கள் என்பதில் ஜயமில்லை. சிற்றினப் சுகமாக இருப்பினும், மனிதன் ஈற்றில் அடைய விரும்பும் பேரின்ப சுகத்திற்கு அவை வழிவகுக்கின்றன. எனவே நவராத்திரி விழாக்கள், மக்கள் மனங்களைப் பண்படுத்தி, வாழ்க்கையை நம்பிக்கையோடு எதிர்கொள்ளச் செய் வதற்கும், “மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மானிலத்தே” என்ற நிலைக்கு அவர்களை இட்டுச் செல்வதற்கும்; மன்னில் தெய்வங்களின் அருள் பெற்று நல்ல வண்ணம் வாழ்முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஒளியை மக்கள் பெற்றுக்கொள்ளச் செய்வதற்கும் பெரிதும் உதவுகின்றன. இந்த முறையில் இந்துப் பண்பாடு, இந்துக்காலாசாரம் என்பன பன்னெடுங்காலமாக வளர்ச்சி பெற்றும், மக்களை வாழ்வித்தும் வந்துள்ளமை நோக்கற்பாலது. எமது காலத்திலும், இத்தகைய இந்துப் பண்பாடு போற்றி வளர்க்கப்படவேண்டியதும், பேணப்பட்டு அடுத்த சந்ததியினருக்கு வழங்கப்பட வேண்டியதும் நமது கடமையாகும். பாடசாலைகளில் நவராத்திரி விழாவினைக் கொண்டாடுவதன் மூலம் இக்குறிக்கோளை நன்கு அடைய முடியும். இந்துப் பண்பாடு, இந்து சமய விழுமியங்கள் ஆகியவற்றை இளவயதிலிருந்தே மாணவர்களிடம் வளர்க்கும் பொறுப்பினைப் பாடசாலைகள் ஏற்றுக்கொள்ள

வேண்டியது அவசியம். இன்றைய அவசர உலகில், குடும்பமோ ஏனைய சமூக நிறுவனங்களோ இப்பொறுப்பினை ஏற்கக்கூடிய நிலையில் இருப்பதாகப் பெரும்பாலும் தோன்றவில்லை.

ஆண்டுதோறும் புரட்டாதி மாதத்தில் வருகின்ற அமாவாசையை அடுத்து முதலாவது நாள் பிரதமை தொடக்கம் நவமி ஸறாக உள்ள ஒன்பது நாட்கள் நவராத்திரி காலம் ஆகும். பத்தாம் நாள் தசமித்திதி, விஜயதசமி எனப்படும். விரதம் அனுட்டிப் பவர்கள் நவராத்திரி தொடங்குவதற்கு முதல் நாள் அமாவாசையன்று ஒரு நேரம் மட்டும் உணவுண்டு, தொடங்கிய நாளிலிருந்து எட்டு நாட்கள், பழும் அல்லது இளநீர் அல்லது பால் இரவில் அருந்தி மகா நவமியன்று முழுநாளும் உபவாசம இருந்து பத்தாம் நாள் விஜயதசமியிலென்று உணவு உட்கொண்டு பாராயணம் செய்வர். இவ்வாறு மேற்கொள்ள இயலாதவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு'நேர உணவுண்டு, நவமியில் உபவாசம் இருந்து மறுநாள் தசமியில் உணவுட்கொண்டு விரதத்தை நிறைவு செய்வர். குறிப்பர்கக் கல்வி கற்கின்ற மாணவர்கள் இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்பதால் நல்ல பயனை அடைவர். விரத நாட்களில் அகந் தூய்மை, புறத் தூய்மையடையவராய், கடவுள் சிந்தையுடன் வாழப் பழகிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். தூய எண்ணங்கள், பண்பான பேச்சு, நற்செய்கைகள் மூலம் தம்மை ஒரு சிறந்த மானுடன் ஆக்கிக் கொள்வது விரதத்தின் நோக்கம்.

வீடுகளிலும் நவராத்திரி விழாக் கொண்டாடப்படுகிறது. ஒன்பது கண்ணிப் பெண் கள் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டு ஒரு

நாளுக்கு ஒருவராக அவர்களை நீராட்டி, புத்தாடை புனைந்து, மாலை அணிந்து; வாசனைப் பொருட்கள், மற்றும் கண்ணாடி, குங்குமம், மஞ்சள், சந்தனம் முதலிய மங்கலப் பொருட்கள் ஆகியவற்றை வழங்கி வழிபாடு செய்யும் வழக்கமும் உண்டு. இவர்கள் இரண்டுக்கும் பத்துக்கும் இடைப்பட்ட வயதினராக இருப்பர்.

இன்னொரு முக்கியமான அம்சம் நவராத்திரிக் கொலுவைத்தல் ஆகும். இது ஓர் அழகு அம்சம். நவராத்திரி விழாவில் அழகு ஆராதிக்கப்படுகிறது. எல்லாமே ஒழுங்காக இருக்கும்போது, அங்கு அழகு மினிர்கிறது. பேரமுகும் பேரழிலுமாக காட்சி தருகின்ற அம்பிஞ்கயைக் கொலு பீடத்தின் நடுவில் வைத்து, சூழலும் அழகுப் பொம்மைகளையும், தெய்வச் சிலைகளையும் மற்றும் பொருட்களையும் ஒழுங்காக அடுக்கி வைத்து, அழகு செய்து வழிபாடு செய்வர். மாலை வேளையில் அண்டை அயலவர்களையும் அழைத்து; அவல், கடலை, பலகாரங்கள், சுவை உணவுகள், பழங்கள் ஆகியவற்றை அம்பாளுக்கு நிவேதித்து; ஆடல் பாடல் நிகழ்த்தி வழிபடுவர்.

கிருஷ்ணன், நவராத்திரியின் முதல் நாள், கைடவன், மது என்னும் இரு அசரார்களைக் கொள்ளான். அநீதியை அழித்து நீதியை நிலைநாட்டி வைத்தமையைக் குறிப்பதாக நவராத்திரி நோன்பும், அதன் நினைவாகக் கொலுவில் பொம்மைகளை வைத்து அழகு செய்வதும் நடைபெறுவதாகக் கூறுவர்.

நவராத்திரி என்றும், தேவி பூசை என்றும், வாணி விழா என்றும், ஆயுத

பூசை என்றும், மகா நவமி நோன்பு என்றும் பற்பல பெயர் கொண்டு அழைக்கப் படுகிறது. நவராத்திரி இறுதி நாளன்று புத்தகங்கள், பென்சில் பேனாக்கள், வீணை முதலிய இசைக்கருவிகள், மற்றும் கலையோடு தொடர்பான பொருட்கள் யாவற்றையும் பூசையில் வைத்து சரஸ் வதியை வழிபடுவர். அடுத்த நாள், தசமியன்று காலையில் இவற்றை எடுத்துப் படித்தும், எழுதியும், இசைக்கருவிகளை மீட்டியும் நாள் வேலையைத் தொடங்கும் வழக்கமும் இருந்து வருகிறது. விஜயதசமி யிலன்று பிள்ளைகளுக்கு ஏடு எழுதுதல் அல்லது வித்தியாரம்பம் செய்து வைக்கப் படுகிறது. இதை ஒரு சடங்காகவே அன்று நிறைவேற்றுவர். நவராத்திரி காலங்களில் அம்பாளைக் கும்பத்தில் பூஜிப்பர். பத்தாம் நாள் தசமியில் அன்று கும்பத்தை எடுத்து அதனுள் உள்ள நீரை ஓர் புனித இடத்தில் சேர்ப்பர். இதனைக் கும்பச் சரிவு என்பர். நவதானியங்கள் விதைக்கப்பட்டு, அதன் மேலேயே கும்பத்தை வைப்பது வழக்கம். நவதானியங்கள் பத்தாம் நாட்காலையில் நன்கு முளைவிட்ட நிலையில் இருக்கும். இம் முளைகள் சூடுவதற்காக வழிபடுவர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

பத்தாம் நாள் மகா நோன்பு முடிவடைகின்றது. இதனை மானம்பு என்று திரித்துக் கூறுவர். கோயில்களில் வன்னி, வாழை வெட்டும் நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது. அம்பாள் எழுந்தருளி வீதி வலம் வந்து, வாழை மரம் வெட்டும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. விஜயதசமியில் அம்பு போடுதல் என்று இதனைக் கூறுகின்றனர். மடமையின் உருவான மகிழ்ச்சரனை அம்பாள் அழித்த, வெற்றித் திருநாளாக விஜயதசமி கொண்டாடப்படுகிறது. அறியாமையை

அகற்றிய இந்த நன்நாளில், அறிவை நாடிச் செல்லும் முதல் நிலையாக வித்தியா ரம்பம் செய்தல் எத்துணை பொருத்தமான செயல் என்பதும் உணர்த்தற்பாலது.

அன்னையின் தூர்க்கை வடிவம் எம்மிடமுள்ள அசுரக் குணங்களையும், விலங்கு மனத்தினையும், அரக்கத் தன்மை களையும் அகற்றி எம்மைச் சாதவீகம் நிறைந்த மனிதர்களாக்கி மன்னில் நல்ல வண்ணம் வாழ்விக்கிறது. தூர்க்கை தரும் வீரம், பாவங்களை விலக்குவதற்கு எமக்கு வேண்டிய துணிவினைத் தருகிறது. மகாலட்சுமி வடிவம் மனித வாழ்வில் ஒழிக்கப்படவேண்டிய வறுமையை அழிப் பதற்கு செல்வத்தை நமக்கு வழங்கி எம்மை வாழ்விக்கிறது. ஈதல் அறம் என்பதை உணர்ந்து செல்வத்தைப் பெற்று பிறரின் வறுமையையும் போக்கும்போது தான் அன்னை மகாலட்சுமி மனம் மகிழ் கிறாள். சரஸ்வதி வடிவம், மனித வாழ்வில் இடம்பெறக்கூடாத அறியாமையை அகற்றி அறிவொளி ஏற்றி மக்களை வாழ்வாங்கு வாழ வழிவகுக்கிறது.

வீரம், செல்வம், கல்வி ஆகிய மூன்றும் மனித வாழ்க்கைக்கு முக்கியமானவை. வாழ்க்கையில் இம்மூன்றையும் அடைவது அதன் குறிக்கோள். இம்மூன்றினதும் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சி, மனிதனில் நிகழும்போதுதான் அவன் பூரணத்துவம் பெற்ற முழு மனிதனாக, நிறை மனிதனாக, இன்னும் சொல்லப்போனால் ஆளுமை நிறைந்த மனிதனாக ஆக்கம் பெறுகின்

றான். வீரம், செல்வம், கல்வி ஆகியவற்றின் முழுமையான வளர்ச்சி மாத்திரம் ஒரு வனைச் செம்மையான நிறைமனிதன் ஆக்கிவிடமாட்டா என்பது இந்துசமயக் கொள்கை. வீரத்தின் பெரு வளர்ச்சியும், செல்வத்தின் பெரு விருத்தியும், கல்வியின் மிகைப் பெருக்கமும் விலங்கு இயல்பு கொண்ட மனிதன் ஒருவனில் ஏற்படுமாக இருந்தால், விளைவு நன்மையாக இருக்க மாட்டாது; மாறாக மனித குல நாசத்திற்கே வழிவகுப்பதாக அமையும். எனவேதான், இந்து சமயம், தெய்வங்களோ வீரம், செல்வம், கல்வி ஆகிய மூன்றையும் பொருத்திக் காட்டுகிறது. வீரம், செல்வம், கல்வி ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியும், பெருக்கமும் தெய்வத் திருவருளினால் கிடைக்கப் பெற்றமையை மனிதர்கள் உணர்வதாலும், அதற்காகத் தெய்வங்களுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதாலும் ஏற்படுகின்ற நன்மை யாதெனில் வீரத்தையும், செல்வத்தையும் கல்வியையும் பிரயோகிக்கும் போதும் பயன்படுத்தும்போதும், இறை சிந்தனையுடன் அவர்கள் செய்வதே யாகும். இறைவனை நினைத்து ஆற்றப் படும் கருமாங்கள் நிச்சயம் கைக்கூவதோடு, நல்ல விளைவுகளையும் தருகின்றன. எனவேதான், வீரம், செல்வம், கல்வி என்பவற்றின் வளர்ச்சி, இறைசிந்தனையின் அடிப்படையில், திருவருட்ட பேறாக, தூய்மையின் வடிவமாக மனிதர்களில் ஏற்பட வேண்டுமென்று இந்து சமயம் வலியுறுத்துகிறது. இந்த வகையில் எழுந்தது தான் நவராத்திரி வழிபாடும், விரதமும், விழாவும் ஆகும்.

கேதார கௌரி விரதம்

சக்தி விரதங்களுள் கேதார கௌரி விரதமும் சிறப்பாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்விரதம் புரட்டாதி மாதப் பூர்வபக்க அட்டமியில் ஆரம்பித்து ஜப்பசி மாதத்து அபரபக்கச் சதுர்த்தசியில் நிறைவு பெறுகின்றது. இருபத்தொரு நாட்கள் நீட்க்கும் மகத்தான விரதம் இதுவாகும். இருபத்தொரு நாட்களும் இவ்விரதத்தை அனுட்டிக்க இயலாத வர்கள் சதுர்த்தசித் தினத்தில் அன்று ஆகிலும் கேதாரநாதரைக் குறித்து இவ்விரதத்தை மேற்கொள்ளலாம். உகை மாதா, சிவபெருமானை நோக்கிச் சிவ பூசை செய்து இவ்விரதத்தை நோற்றுப் பெரும்பேறு பெற்றாள் என்றால் கேதார கௌரி விரதம் எத்துணை மகிழ்ச்சை வாய்ந்தது என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமோ?

விரதம் தொடங்கும் முதல் நாளன்று விரதிகள் கோயிலுக்குச் சென்று வெற்றிலை, பாக்கு, பழும், அதிரசம் என்பவற்றில் ஒவ்வொன்றைப் படைத்து நெவேதனம் செய்து கூவாமி வழிபாடு செய்வர். முதலாம் நாள் கேதார கௌரி நோன்புக் கயிற்றில் ஒரு முடிச்சுப் போடப்படும். தொடர்ந்து வரும் ஒவ்வொரு நாளும் குறித்த நெவேத்திய வகை, ஒவ்வொன்றாக அதி கரிக்கப்படும். நோன்பு நூலில் போடப்படும் முடிச்சுக்களும் தினசரி ஒவ்வொன்றாகக் கூட்டப்படும். நிறைவுநாளான இருபத்தோராம் நாள், பழும், பாக்கு, வெற்றிலை, மஞ்சள், அதிரசம் ஒவ்வொன்றிலும் இருபத்தொன்று வீதம் வைத்து நெவேதனம் செய்வர். நோன்பு நூலிலும் இருபத்தொரு முடிச்சுக்கள் காணப்படும் ஆடவர் வலக்கையிலும்,

பெண்கள் இடக்கையிலும் நோன்பு நூலைத் தரித்துக் கொள்வர்.

இருபத்தொரு நாட்களும் விரதம் அனுட்டிப்பவர்கள், முதல் இருபது நாட்களும் கூரிய அல்தமனத்தின் பின்னர் ஒரு நேர உணவு உட்கொண்டு, இறுதி நாளாகிய சதுர்த்தசியில் உபவாசம் இருந்து, மறுநாள் உதயத்தில் பாராயணம் பண்ணல் வேண்டும். உபவாசம் என்பது உணவு உண்ணாமல், ஜம்புளன்களையும் அடக்கி இறை சிந்தனையோடு பொழுதைக் கழித்தல் ஆகும்.

விரத நாட்களில் ஆலயங்களுக்குச் சென்று, சிவாச்சாரியார்கள் இலிங்கபூசை, தேவி பூசை, வசந்த பாராயணம், திரு முறை பாராயணம், ஓதி தூப் தீபம் காட்டுவதை விரதம் அனுட்டிப்பவர்கள் நேரில் தரிசிப்பதே அதிசிறப்பாகும். தத்தம் வீடுகளில் இருந்து அனுட்டிப்பவர்கள் புனிதமாகச் சுவாமி அறையில் சிவன் சக்தி தோத்திரங்கள் இசைத்து, பூவும் நீரும் கொண்டு பக்தி பூர்வமாக அர்ச்சித்து வழிபடலாம். அம்மியையும் குழவியையும் நீரினால் கழுவி, அலங்கரித்து, மலர்கள் சாத்தி, ஆவாகனம் செய்து தூபதீபம் காட்டி வழிபடுகின்ற வழக்கமும் உண்டு. அர்ச்சனையை வில்ல இலைகளால் செய்வது உத்தமம்.

சர்வமும் சிவம் என்னும் கொள்கை யுடையவர் பிரூங்கி என்னும் நாமத்தை யுடைய முனிவர். அம்முனிவர் திருக்கயிலாயத்திலே சிவபிரானை வணங்கக்

சென்றிருந்தவேளை சிவன் தனித்திருக்காது; பார்வதி பரமேசுவரராகச் சேர்ந்திருக்கக் காணப்பட்டார். சிவனையன்றி, வேறுவரையும் வணங்கியறியாத பிரூங்கி முனிவர் வண்டுரு எடுத்து, பரமேஸ்வரரை மாத்திரம் வலம் வந்து பிரதட்சணம் செய்தார். அம்மையைத் தவிர்த்துவிட்டு விட்டார். முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் அம்மை அப்பர் இருவரையும் வலம் வந்து வணங்கி நிற்க, பிரூங்கி முனிவர் சிவனை மாத்திரம் வலம் வந்து வணங்கி நின்றமையும், உலக மாதாவாகிய பார்வதி தேவியைப் புறக்கணித்தமையும், அம்மையை ஆத்தி ராங்கொள்ளச் செய்தன. அதனால் பார்வதி தேவி பிரூங்கி முனிவரின் சக்தியை அகற்றி, அவரை ஆற்றல் அற்றவர் ஆக்கி விட்டார். சக்தியை இழந்த முனிவர் மூர்ச்சையானார். இறைவன் ஊன்று கோல் கொடுத்து, முனிவர் மூர்ச்சை தெளிந்ததும், அவரை இருப்பிடம் சேர்த்தார்.

பார்வதி தேவியார் இவற்றையெல்லாம் கண்ணுற்று, தாம் வேறு வேறாக அன்றி இறைவனின் இடப்பாகத்தில் ஒரே வடிவில் இருந்தால் இத்தகைய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது என்பதை உணர்ந்து பூலோகம் சென்று, சிவபெருமானின் உடலில் வாம பாகத்தை வேண்டி தவம் இயற்றினார். கொதம முனிவரின் ஆலோசனைப்படி, உமையம்மையார் சிறந்த விரதமாகிய

கேதாரீஸ்வரர் விரதத்தை முறையாக அனுட்டித்தார். பரமசிவன் எழுந்தருளி உமையம்மையைத் தமது வாமபாகுத்தில் அமர்த்திக் கொண்டார். இறைவன் அர்தத் நாரீஸ்வரர் ஆயினர். பாதி ஆண், பாதி பெண்ணாக உள்ள சிவமூர்த்தமே, அர்தத் நாரீஸ்வரர் வடிவம் ஆகும்.அப்பொழுது இறைவி, இறைவனை நோக்கி “இவ்விரதத்தை முறைப்படி அனுட்டிப்பவர் நீண்ட ஆயுளையும், சற்புத்திரப் பேற்றையும், சகல செல்வங்களையும், குடும்ப சுகங்களையும் இம்மையில் பெற்று, இறுதியில் தேவரீர் திருவுடித் தாமரைகளையும் அடைவதற்கு திருவருள் புரியவேண்டும்”, என வேண்டி னார். இறைவனும் அவ்வாறு அனுக்கிரகம் செய்து, தேவியோடு அர்தத்தாரீஸ்வரராகத் திருக்கயிலாயத்திற்கு எழுந்தருளினார்.

பிருங்கி முனிவரும் சிவனும் சக்தியும் ஒன்றென உணர்ந்து, பழைய உருவைப் பெற்றார். சிவமும் சக்தியும் ஒன்றென, உலகத்தவர்க்குக் காட்டவே இத்திரு விளையாடல் நடந்தது. ஆண், பெண் சமத் துவத்திற்கு இது ஓர் எடுத்துக்காட்டு. கணவனும் மனைவியும் கருத்தொருமித்து நல்வாழ்வு வாழுவேண்டியே கேதார கௌரி விரதம் அனுட்டிக்கப்படுகிறது. குடும்பம் சீரோடும், சிறப்போடும், செழிப்போடும் சகத்தோடும்; அமைதியுடனும் வாழ, சிவசக்தி வழிபாடு இன்றியமையாதது என்பதை உணர்வோமாக.

வல்லிபுரம் ஆழ்வார்ச்சவாயி கோயில் வரலாறு

கோயிலும் குளமும் குலவிடும் நாடு

“மக்கள் தூங்கம் உயர்ந்து வளர்க்கொன்க்

கோயில்கள் குழந்ததும் இந்நாலே”

- அமரகவி பாரதியர்

மனிதகுல வரலாறு இன்று வெகுதூரம் ஆராயப்பட்டுவிட்டது. நதிக்கரையிலும், குளத்தை அண்டியும், எப்பொழுது மனித இனம் வாழுத் துவங்கியதோ, அப்பொழுது தான் அவனுக்கு ஓய்வும், ஆறுதலும் கிடைத்தது. இந்த ஓய்வும் ஒழிச்சலும் அவனுடைய சிந்தனைகளைக் கிளாப்பி, அகவாழ்வுக்கும், புறவாழ்வுக்கும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தது. கலைகளும், கல்வி யும் பிறந்தன. ஆடலும் பாடலும் அவனுடைய பொழுது போக்காகி, கலைகளாகவே பரிணமித்தன. அக்கலைகள் கூடத் தெய்வீக நிலைக்கு ஓங்கி வளர்ந்தன. அவனுடைய சிந்தனா லோகம் இம்மையையும் கடந்து நின்றது. உலகியலை விட்டு மெய்யியல் என்று ஒன்று இருப்பதாக உணர்ந்த மனிதன், அந்த உண்மையைத் தேடி வெகுதூரம் - நெடுந்தூரம் நடந்தான். அப்பாலுக்கப்பாலான செம்பொருளைக் காண்பதே அவனுடைய அறிவுகை ஆய்வாய் இருந்தது. அறிவியலும் அழகியலும் அவனுடைய இறக்கைகள் ஆயின. அன்றாட வாழ்வில் ஒரு மனிதன் எத்தனையோத தடவை நான் நான் எனக் குளறிக் கொண்டே இருக்கின்றான். நான் என்று சொல்லும் பொருளைது, அதன் உருவம் என்ன என்பதைப் பற்றி அவனால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. விளங்காத புதிர் கலை விஞ்ஞானத்தின் மூலம் விளக்கி விடும் விஞ்ஞான மேதையால் கூடக் காணமுடியாத, இந்தப் புரியாத புதிருக்கு

மெய்ஞ்ஞானம் விடை கண்டது. நான் யார், என்னுள்ளம் ஆர் என்பதை இலகுவில் விளக்கும் நெறியாகச் சைவம் நீதி பேசிற்று. நீதி - நீதியாகவும்; சீவன் - சிவமாகவும் மாறும் போதுதான் வாழ்வியலின் பூரணத் துவம் மின்னிப் பொலிகின்றது. எனவே, கோயில்களைக் கட்டினான்; குளங்களை வெட்டினான். கோயில்கள் கலைக்கும், கலையின் கருவுலமான பத்திக்கும், ஏன் முத்திக்குமே இருப்பிடமாயின. கோயில் களை உருவாக்கியது போலவே, குளங் தொட்டு வளம் பெருக்கினான். இக்கோட்ட மும் குளமுமே அவனது இருதயமாகவும், முச்சின் உயிர்ப்பாகவும் இருந்தன. இத் னாலோ என்னவோ குளமும் கோட்டமும் அமைத்தவன் குளக்கோட்டு மன்னன் ஆனான்.

எனவே, ஒரு சமுதாயத்தின், ஏன் ஒரு நாட்டின் புராதன நாகரிகத்துக்கு உறை விடம் கோயிலுங் குளமுமே. மன்பதைக்கு வசியும் வளனும் அளித்து, பசியும் பிணி யும் தீர்த்தன குளங்கள். உயிருக்குயிரான ஆத்மஞானத்தை ஊட்டி வாழ்வில் நிம்மதி யையும், நித்திய சாந்தியையும் அளித்தன கோயில்களே. எச்சமயத்தோர்க்கும் இது சம்மதமே. மனிதனுக்கு இருதயம் எப்படி முக்கியமோ, அவ்வளவு நாட்டுக்கு இன்றியமையாதது நீர்த்தேக்கங்களே. நீரை வயலுக்குக் கொண்டு செல்லும் கால்வாய்களே இரத்தநாடிகள். ஜீவசக்தியை

யும், பலத்தையும், ஆரோக்கியமான வாழ்வையும் தாங்கிச் சென்று புராதன கிராமங்கட்டு இவைதாம் உயிர் கொடுத்தன என்று ரெஜினோல்ட் பரார் என்ற ஆசி ரியர் இலங்கையின் பண்டைக்காலக் குளங்களின் மேன்மையை எடுத்துக் கூறி யுள்ளார். இந்தக் குளங்கள்கூட ஆலயங்களை அண்டியே அமைந்திருந்தன. மண்ணுலக வாழ்வுக்குத் தேவையான உணவளிப்பன இக்குளங்களே. கோயில்களோடு அண்டிவரும், குளங்கள் புனித தீர்த்தங்களாயின.

விண்ணுலக வாழ்வைக் குறிப்பன கோயில்கள். எனவேதான் “திருக்கோயி லில்லாத திருவிலூரும்” என்றார் அப்பரடி கள். “கோயிலுஞ் சுனையுங் கடவுடன் சூழ்ந்த கோணமா மலையமர்ந்தாரே” என்பதும் சம்பந்தர் வாக்கு. குளத்தினால் வாழ்வுபெறும் ஜீவன் கோயிலிலே சாந்தி பெற்று விடுதலையடைந்தது. இவ்வாறு சமயமும், சமுதாயமும் ஒன்றிணைந்த நிலையிலே இந்து தர்மமும், அதன் நாகரிகமும், மிகத் தொன்மையானதாகப் பேசப்படுகிறது. சிந்துவெளி நாகரிகம் இதற்குச் சான்று பகர்வதாக வரலாற்று வல்லுநர்கள் வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார். இமயந் தொட்டு இந்தோனேசியாவரை, கங்கைநதி தீர்த்திலிருந்து மாணிக்கக் கங்கைவரை இந்துமதம் அனுஸ்டா னத்தில் இருந்து வருகிறது. மேலும் அமெரிக்காவில்கூட இன்று இந்து மதம் பெரிதும் பிரக்யாதி பெற்றும்விட்டது.

ஆழ்த்தமிழர் இந்நாட்டுப் பழங்குடி மக்கள் மட்டுமல்ல, சைவம் கண்ட சமுதாயங்கூட, இந்தியா, இலங்கை என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாக மறைந்துபோன குமரிக்

கண்டம் இருந்தது. சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த காலத்தில் ஈழத்துப் புலவர்கள் மதுரையில் இருந்து தமிழாராய்ந்துள்ளனர். மேலும் பெளத்தம் வருவதற்கு முன்னரே சைவம் நிலவியுமிருக்கிறது. இராவணன், மண்டோதரி என்போர் சைவசமயிகளாய் இருந்து திராவிடப் பண்பாட்டை ஓம்பிக் காத்தனர். மாந்தை என்னும் மாதோட்டம் மாபெருஞ் சந்தையாயும் மினிர்ந்திருக்கிறது. பாடல் பெற்ற தலங்களும், புராதன ஆலயங்களும் நிறையக் காணப்படுவதே ஈழத்தின் தனிச் சிறப்பாகும்.

ஆழம் இயற்கையழகு மிக்க தீவு. பாரதமனித் திருநாட்டின் முத்துப்பதக்கம் போல் அமைந்து கிடக்கிறது. இந்துமாசமுத்திரத்தின் நுழைவாயிலான இலங்கையை நாடிப் பல யாத்திரிகள் வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு நித்திலத்தீவு என்னும் பெயருமுண்டு. ஓங்கியுயர்ந்த மலைச்சிகரங்கள், நெளிந்து பாயும் நதித் திரள்கள். காடெலாம், கடற்கரையெலாம் பசுமை. நாடெலாம் செந்நெல், நாட்டின் நதியெலாம் மணிகள். தேயிலையுந்தென்னையும், இறப்பரூங் கோப்பியும், கொக்கோவும் மிளகும் நம்நாட்டுச் செல் வாங்கள். ஆலயங்களுக்கோ குறைவில்லை. தெய்வந்துறையிலிருந்து பருத்தித்துறை வரை, காங்கேசன்துறையிலிருந்து மாத்தறை வரையும்; கறரயோரமாக அமைந்த திருக் கோயில்களே நமக்கு அரண் செய்கின்றன. சைவம் மாத்திரமல்ல, பெளத்தமும் ஒன்றிணைந்து வழிபடும் தலைகளும் பலவுண்டு. தென்கோடியிலுள்ள விழினுதலமான தெய்வந்துறை (தேவிநுவரை) எல்லோராலும் போற்றப்படும் ஸ்தலமாகும். இபின் பட்டுட்டா இத்தலத்துக்கு வந்ததாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

இவ்வாறு இலங்கையின் கரையைச் சுற்றி யுள்ள பேர் பெற்ற தலங்கள் இந்துக்களாற் போற்றப்படும் ஆலயங்களாகும். இவற்றில் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்றும் ஒருங்கே அமைந்த சிறந்த வேஷத்திரங்களில் ஒன்று வல்லிபுரம் (ஆழ்வார் ஆலயம்) ஆகும். இதுவும் ஈழத்தின் தென் மேல் முனையில் அமைந்துள்ள தெய்வந்துறையைப் போல, வடகீழ் முனையில் பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த வல்லிபுரம் என்னும் ஊரில் அமைந்திருக்கிறது.

“மூர்த்தி யருளும் முறைசேர் தலங்களும் தீர்த்தத் திருநிறைவும் சேருமருட் - கீர்த்திமிகு நல்லவோர் ஆலயத்தை நாமநாள் போற்றுதற் கல்லேனின் நானே எறி”.

என்று கருடன்விடு தூது என்னும் பிரபந்தம் தலமகிழமையைப் பாடுகிறது. இத்தலத்தைப் பற்றிய வரலாற்றை தட்சிணைக்கலாசபுராணம், தட்சிணைக்கலாய மான் மியம் என்னும் பண்டை இதிகாசங்களில் காணலாம். சிங்கள மொழியிலெழுந்த இலக்கியத்திலும் இவ்வாலயம் இடம் பெற்றிருக்கிறது. சிங்களத்தில் சந்தேசகாவியங்களென்று கூறுவது தூதுப்பிரபந்தங்களையே. இப்பிரபந்தங்கள் 14ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரே இயற்றப்பட்டன. இத்தூதுக் காவியங்கள் ஈழநாட்டில் மத்தியகாலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் வரலாறு, அவர்களின் பழக்கவழக்கங்கள் பற்றிய செய்திகள் சிலவற்றையும் சிங்களப்புலவர்களிடையே தமிழ்மொழி பரவி யிருந்த தன்மையையும் செவ்வனே எடுத்துக்கர்ட்டுகின்றன. அதுமட்டுமன்றி, ஈழத்தின் புராதன இந்துக் கோயில்களைப் பற்றிய குறிப்புகளுமள. இவற்றிலே செலகினி சந்தேசம் (மலைமைனா விடுதாது), மயூர சந்தேசம் (மயில் விடுதாது), கஹா

குருவு சந்தேசம் (மஞ்சட்குருவி விடுதாது), கோகில சந்தேசம் (குயில் விடுதாது) என்பன சில. மஞ்சட் குருவி விடுதாது கதிர்காமச் சிறப்பை வியந்து கூறுவது போலவே, குயில்விடு தூதும் (15ம் நூற்றாண்டு) யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள புன்னாலை வரதராஜப் பெருமாள் கோவிலையும், வல்லிபுரக்கோவிலையும் பற்றிப் பாடியுள்ளது. ஆலயத்தின் புனிதத்துக்கும், புராதனத்துக்கும் இஃதோர் சான்றாகும். முதலியார் இராஜநாயகம் அவர்களின் இக்கூற்றை (Ancient Hindu Templess of Sri Lanka) ஈழத்தின் புராதன இந்து ஆலயங்கள் என்னும் நூலில் 57ஆம் பக்கத்தில் அதன் ஆசிரியர் S.ஆஸுமுகம் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“The oldest temples in Jaffna dedicated to Rama and Krishna were at Vallipuram and Punnalai respectively and they are mentioned in the Kohila Sandesa” wrote Mudaliyar C.Rasanayagam.

குழசையில் இருந்து கோபுரம் வரை

ஆதியிலே கோயில்கள் பல காணப்பட்டாலும் அவை சிறு கொட்டிலாகவும், குடிசையாகவும் இருந்தன என்பது வரலாற்று விற்பனைர்களின் கருத்தாகும். மண்ணினாலும், மரத்தினாலும் கட்டப்பட்ட ஆலயங்கள் காலப்போக்கில் வானளாவிய கோபுரங்களின் நிலைக்கு மாற்றமடைந்தன. ஈழத்திலே இராசகோபுரங்களோடு கூடிய கோயில்கள் வெகு அருமை. எனினும், அண்மைக்காலங்களில், தென்கை மோடியில் பல கோபுரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தூலைங்கமான இக்கோபுரங்கள் ஓர் ஆலயத்தின் நுழைவாயிலாகக் காணப்பட்டாலும், கலையின் பிரதி பலிப்பிலே ஓர் அலாதியான அழகையும்

அள்ளிச் சொரிகின்றன எனலாம். பழும் பெருங் கோயில்களைப் பற்றி ஆளுடை அரசர் இப்படிப் பேசுகிறார்.

“யெருக்காறு கடைக்கனிந்த யெருமான் சேரும் யெருங்கோயி வெழுதினோ டெட்டும் மற்றுங் கரக்கோயில் கழவாழில்கும் ஞாழற்கோயில் கருப்பறியல் வாருப்பனைய கோகுடிக் கோயில் திருக்கோதி மறையவர்கள் வழியட் டேத்து மினங்கோயில் மணிக்கோயி லாலக் கோயில் திருக்கோயில் சிவலுறையுங் கோயில் கூழ்ந்து தாழ்ந்திறைஞ்சுத் தீவிளைகள் தீரு மன்றே”

வானளாவிய மாடங்களைக் கொண்டது பெருங்கோயில். மரக்கை பரப்பிப் புல் லாலும், ஒலையாலும் வேய்ந்தது கரக் கோயில். அடர்ந்து வளர்ந்த பல மரங்கள் கூழ்ந்த கூடாரம் போன்றது ஞாழற்கோயில், ஒருவகை மூல்களைப்பந்தரின் கீழுள்ளது கோகுடிக் கோயில். கற்பக்கிருகம் மட்டும் உள்ளது. இளங்கோயில். வர்ணம் பூசி சுதைவேலை செய்தது மணிக்கோயில். நாற்பக்கமும் நீராற் கூழப்பட்டது ஆலக் கோயில் யானை ஏற இயலாதபடி கொண்ட உயரமான கருவறையையுடையது மாடக் கோயில் தூங்குகின்ற யானையின் பின்புறம் போன்ற அமைப்புடையது, விண்ணிழி விமானமுடையது தூங்கானை மாடக் கோயில். இந்த வரிசையிலே வல்லிபுர ஆலயம், ஆரம்பத்தில் கொத்துப்பந்தராய் கிருந்து, தென்னாங்கீற்றினால் வேயப்பட்ட கரக்கோயிலாகவே கிருந்தது, பின்னர் களிமண் சுவரால் அடைக்கப்பட்ட கட்டி தட்டதைக் கொண்டு திகழ்ந்தது. அக்காலத்தில் மரச்சோலையாய் கிருந்தது. நாச்சிமார் கோயிலைச் சுற்றிப் பல மரங்கள் இருந்தன. அவற்றிலே கல்லால் விருட்சங்களும் காணப்பட்டன. 1935ஆம் ஆண்டிலே ரிஷிகேசத் தீவிருந்து வந்த தவஞானி அத்தைவதானந்தா

இக்கல்லால் விருட்சங்களைக் கண்டு, ஆண்துமடைந்து ஒரு மரத்தின்கீழ் பலமணி நேரம் தீயானத்திலமர்ந்திருந்தார். அம்மரம் இன்றும் வெளிவீதியில் தென்மேல் பாரி சத்தில் நின்றது, இப்பொழுது இல்லை. நாச்சிமார் கோயில் தல விருட்சம் மிகத் தொன்மையானது. இதன் பெயர் எவ்ருக்குமே தெரியாது. (இப்புனித விருட்சம் விழயம் தெரியாதவரால் ஏரிக்கப்பட்டு விட்டமை வருத்தத்திற்குரியதாகும்) தென் னாங்கீற்றிலிருந்து, மண்தளியாகி, கற்றளி யாய் வணங்கப்பட்ட இவ்வாலயம் போர்த் துக்கேயர் காலத்தில் அழிக்கப்பட்டாலும், குடிபதியாய் வாழ்ந்த அவ்வுற்ப் பெருங்குடி மக்கள் வீடு என்ற பெயரிலே வைத்து வழிபட்ட வரலாறு பண்டைய ஆவணங்கள் மூலம் தெரியவருகிறது. இவ்வாறு ஆதிநாட் தொட்டு கோவிலமைத்து வழிபட்ட வல்லி புரத்து பராபத்தியக்காரரான மக்கள் அதை மூலக் கருவறை கொண்ட கற்கோயிலாய் வளர்த்த வரலாற்றை இந்து சமுதாயம் மறந்துவிடமுடியாததன்றோ. 1820ஆம் ஆண்டளவில் இக்கோயிலை மீண்டும் சிறப்புறுக் கட்டியதாக யாழ்ப்பானம் கச்சேரி யிலுள்ள குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன என்று முதலியார் குலசபாநாதன் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். இவ்வாறு பல நூற்றாண்டுகளாக வளர்க்கப்பட்ட இவ்வாலயத்தின் கீழைக்கோபுர மொன்று (1981) 71 அடி உயரத்தில் எழுநிலை மாடங்களுடன் அமைப்பதற்கான கால கோளும் பூர்த்தியாகி குடமுழுக்கு விழாக் காணவிருப்பதையும் இங்கு குறிப்பிடாமல் கிருக்க முடியவில்லை. இவ்விராஜகோபுரக் கும்பாபிஷேக விழா 19-6-1990 இல் நடைபெற்றது. சிங்கைநகரெனப் பண்டு போற்றப்பட்ட வல்லிபுரம், அன்றைய சிங்கை யாரிய மன்னர்களின், தலைநகரில் அமைந்த நுழைவாயிலாகத் திகழ்ந்துபோல, இன்றைய

ஆலயத்தின் நுழைவாயிலாக அமைகிறது இந்த இராசகோபுரம் அன்றைய மன்னர்களின் ஆட்சியில் அவர்களை அடிபணிந்தார்கள் சிற்றரசர்களும் குழம்களும் இன்றோ திரு மாலின் அருளாட்சிக்கு அடிபணிந்து பக்தர் கூட்டம், இலட்சோபலட்சமாய் வந்து மீனு கிள்ளமை ஒரு கண்கொள்ளாக காட்சியாகும்.

வல்லிபுரக் கோயில் பருத்தித்துறையிலிருந்து மருதங்கேணி செல்லும் நெடுஞ் சாலையில் சுமார் 3 மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. மந்திரையில் இருந்து 1 கல் தூரத் திலும், கொடிகாமம் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து ஏற்ததாழ 9 கல் தொலைவிலும் அமைந்திருக்கிறது. கோவிலுக்கான அஞ்சல் வழி ஆழ்வார் சுவாமி தேவஸ்தானம், வல்லிபுரம், புலோலி என்பதாகும்.

அறமுயல் ஆழியிடையவன் கோயில்

சனாதனதர்மமான இந்துமதம் ஆறு சமயங்களை உள்ளடக்கியது. அவற்றில் சைவமும், வைணவம் அடங்கும். சைவம் சிவசம்பந்தமானது, வைஷ்ணவம் விஷ்ணு சம்பந்தமானது. இவ்விரு மதங்களும் பரதகண்டத்தில் சிறப்பாக தென்னகத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன. என்றாலும் ஈழத்தில் சைவமும் பெள்த்தமும் கொண்ட இடத்தை வைணவம் பிடிக்காவிடினும் திருமால் வணக்கம், சைவமக்களிடமும், புத்த சமயிகளிடமும் உண்டு. கண்டியில் உள்ள விஷ்ணு ஆலயத்தில் சந்தனம் பிரசாதமாக வழங்குவது தொன்றுதொட்ட நடை முறையாகும். ஈழத்திலுள்ள விஷ்ணு ஆலயங்களில் நாமம் (திருமண்) இயற்கையாக்க கிடைக்கும் கேள்திரம் வல்லிபுரம் ஒன்றேயாகும். சைவத்திருமுறைகள் தந்த நாயன்மார்கள் திருமாலைப் பாடி யிருக்கிறார்கள். சிவனின் இடப்பாகத்தைக்

கொண்டவர் திருமால் என்ற நாயன் மாரின் கூற்றுப் போல, ஆழ்வார்களும் சிவனை வலப்பாகத்தே கொண்ட திருமால் என்று பாடியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு சங்கர நாராயணனாகக் காட்டும் காட்சிக்கு மேலே விஷ்ணுவைச் சக்தியாகப் பாடிய நாயன்மார்களும், பார்வதியைத் திருமாலின் சகோதரியாகக் கண்ட ஆழ்வார்களும் உண்டு. திருமால் மருகனாக முருகனைக் கண்ட அருணகிரியார்கூட அகரமாகி அதிபதுமாகி அதிகமுமாகி அகமாகி அயனெவாகி அறிவியெவாகி அரங்கெவாகி” என்று பாடுகிறார்.

சமயங்களைக் கடந்த சமயாதீதப் பழம் பொருளை, இலங்கைவாழ் சைவ மக்கள் வேறுபாடின்றி வணங்குகின்ற சமரசம் மேனானதே. பாரதத்திலே திருமால் சந்ததியும், சிவசந்திதியும் உள்ள கோயில்கள் பல வண்டு. கச்சியேகம்பம் (நிலாத்துண்டப் பெருமாள்), சிதம்பரம் (கோவிந்தராஜப் பெருமாள்), சிக்கல் (கோலவாமனப் பெருமாள்), திருநெல்வேலி (நெல்லைக் கோவிந்தர்), செந்தூர் (அரங்கநாதன்), திருப்புத்தூர் (இலட்சமிநாராயணன்), பழனம் (வேணு கோபாலர்), திருநாவலூர் (வரதராசர்), பவாளி (ஆதிகேசவப்பெருமாள்), என்னும் தலங்களிற்கு உதாரணமாகும். இவ்வாறுமைந்த சுந்திதானங்கள் ஒருமைப்பாட்டைக் காட்டுகின்றன. “மாதாய மாலைவனை மாதவனை” என்று பாடியிருக்கிறார் திருமழிசைப் பிரான். “ஒருவன் ஒருவனங்கத் தென்றுமளன்” என்பது பொய்கையாழ்வாரின் வாக்கு. எனவே தான் வல்லிபுரத்திலைமைந்த திருமால் சிவவிஷ்ணு என்று அச்சவேலி பிரம்மஸீருமாரசவாமிக்குருக்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பாரதத்திலே விஷ்ணு ஆலயங்களில்

மூலமுர்த்தி நின்ற கோலத்திலும், இருந்த கோலத்திலும், கிடந்த கோலத்திலும் அமைந்திருக்கக் காணலாம். திருப்பதி, அத்திரி, திருநாவாய் என்னுமிடங்களில் நின்ற கோலமும் ஹம்பி, ஸீரங்கபட்டனம், மாமல்லபுரம், சிங்கபுரம், ஸீரங்கம், திருவனந்தபுரம் என்னுமிடங்களில் சயன கோலமும் காட்சியளிப்பதுபோல, காஞ்சி வைகுண்டப் பெருமாள், மதுரை அழகர், திருக்கோஷ்டியூர் ஸௌமிய நாராயணன் எல்லாம் அமர்ந்திருக்கும் கோலத்தில் அருள்பாலிக்கக் காணலாம். இத்தனைக்கும் குடந்தைச் சக்கரபாணி கோயிலிலே சக்கரத் தாழ்வார் மூலமுர்த்தியாய் இருக்கிறார். இவ்வாறே வல்லிபுரக்கோயிலில் மூலமுர்த்தி சகதரிசனமே. நெடுநாள் தவம் புரிந்த ஹேமமுனிவரின் முன் தோன்றினார் குடந்தைச் சக்கரபாணி. நாகசாபத்தால் வாடிய வைலி சிவனருளால் வல்லி புரத்தில் பிறந்து தவம் செய்தார். அவள் முன் மற்சமாய், மகவுமாய்க் காட்சியளித்த மாயவன் சக்கரவடிவிலே, அர்ச்சாவதார சொளுபராய் அமர்ந்திருக்கிறார் வல்லி புரத்தில். பஞ்சலோகத்தாலான இத்திருவடிவம் காத்தற்கடவுளின் ஆழியாகும். அம்பவன் என்ற அரசன் விஷ்ணுபக்தருட் சிறந்தவன். அந்த மகானுபாவன் ஏகாதசி யன்று சுத்தோபவாஸஞ் செய்து, ஸ்ரவணம், கீர்த்தனம், ஸ்மரணம் இந்த உபாயங்களால் மகாவிஷ்ணுவை ஸ்வாதீனமாகச் செய்து கொண்டு ராஜ்ய பரிபாலனஞ் செய்து வந்தான். பகவான் அவனுடைய மேலான பக்தியைப் பார்த்து, அவனுடைய ராஜ்யத்தை இரட்சிப்பதற்காக, அந்த ராசனுடைய அரண்மனை வாயிலில் தம் ஸீதர்சன் சக்கரத்தைப் பிரதிட்டை செய்து அந்த மன்னனை இரட்சித்து வந்ததாகப் புராதன கதைகள் கூறுகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்திலே வேலை ஆவாகனம் பண்ணி ஸ்தாபித்து வழிபடும் முருகன் கோயில்கள் நல்லூரும், செல்வச் சந்நிதியுமாகும். இவை வேற்கோட்டங்களாய் அமைந்த முருகன் ஆலயங்களாகும். அவ்வாறே சக்கரத்தை மூலக்கருவறையில் ஸ்தாபித்து வழிபடும் ஒரே ஒரு தலம் வல்லிபுரம் ஆழ்வார் ஆலயமாகும். தர்மசக்கரமான ஆக்ஞா சக்கரம் காத்தலையும், சங்கு படைத்தலையும் கதை அழித்தலையும் தாமரைமலர் அருளலையும், அனந்தாழ்வார் மறைத்தலையும் குறிக்கின்றது. இத்தலத் தோடு தொடர்புடைய குருக்கட்டுப்பிள்ளையார் கோயில் மேற்கே அமைந்திருக்கிறது. தும்பிக்கை ஆழ்வாரான விநாயகருக்கும், ஆழ்வார் சுவாமிக்குமுள்ள பாரம்பரியமான தொடர்புகள் இன்றும் பேணப்பட்டு வருகின்றன. ஆதியிலே வைணவ ஆலயங்களிலும் விநாயகருக்கே முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டது. எனவே கோயிலின் ஆதிகர்த்தாக்கள் அரசும், குளமும், அதனருகே நெற்கழனிகளும் சூழ எழுந்தருளி இருக்கும் குருக்கட்டுச் சித்திவிநாயகருக்குப் பூசையை நிறைவேற்றிக் கொண்டு தான் வல்லிபுர சுவாமிக்குப் பூசை செய்வது வழக்கமாயிற்று. முன்னோரால் ஆக்கப்பட்ட பண்டைய பாரம்பரியங்களிற் சில இன்றும் மகோற்சவ காலங்களிலே அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாலயத்தின் மேற்கே இரு திருக்குளங்களுடு. அவற்றிலொன்றிலிருந்து தான் திருநாமம் எடுக்கப்பட்டு வந்தது. பட்டுத்தீர்த்தமெனப் படும் இறுதித்தீர்த்த விழாவை நெடுங்காலமாக மற்றைய திருக் குளத்தில் நடத்தியும் வந்தார்கள். இக்குளம் திருப்பணி வேலைப் பாட்டுடன் இன்றும் அமைக்கப்பட்டு விட்டது. இத்திருப் பணியைச் செய்தவர் பொன்னையா வைத்தியராகும்.

பெரும்பெயர் இறை

திருமால் காத்தல் தெய்வம். படியளந்த பெருமான். பெருமாளிலும் பெரிய பெருமாள் என்பது அருணகிரிவாக்கு. மூல்லை நிலத் தெய்வமாயும், பாரத நாட்டின் குலதெய்வமாயுந் திகழ்கிறார். வேதகாலத்திலிருந்தே திருமால் வழிபாடு வழங்கி நிலைபெற்றுவிட்டமையை இருக்கு வேதம் எடுத்து இயம்புகிறது. அறு சமயங்களில் வைணவும் ஒன்று இருக்கு வேதத்திற் சிறப்பாக ஆறு இடங்களில் முழுமையாகப் போற்றப்படுகிறார் திருமால். அக்கினி, இந்திரன் முதலிய பிற தெய்வங்களுடன் திருமாலுக்கு முக்கிய இடம் அளிக்கிறது வேதம். வேதங்களாலும், புராண இதிகாசங்களாலும் போற்றப்படும் திருமாலைத் தொல்காப்பியர் முதல் மகாகவி பாரதியார் வரை பல புலவர்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். இதைத் தேசீயவீரர் வ.வே.கு. ஐயர் அவர்கள் பாரதியாரின் கண்ணன் பாடலுக்கு எழுதிய முன்னுரையில்

“பாரதநாட்டின் குலதெய்வமாகிவிட்ட கண்ணாலுக்குப் பாராலை பாடாத கவிகள் அருமை” எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

ஆதி முதல் இத்தேதிவரை போற்றப்படும் கண்ணனை முழுமுதற் கடவளாய் வழிபடுபவர்கள் வைஷ்ணவர்கள். ஆதி சங்கரர் வைதீக சமயங்கள் ஆறையும் இணைத்துச் சமயப் பூசல்களை ஒழிக்க முயன்றார். குலதெய்வமாகக் கொண்டாடு மளவுக்கு, கண்ணன் எல்லோர் உள்ளாங்களையும் கொள்ள கொண்டிருக்கின்றான். திருமால் பெருமை பேசும் பாக வதம், இராமாயணம், பாரதம், பகவத்கீதை முதலிய தொல்பெரும் நூல்களைவிட, சங்க இலக்கியங்களும், சிலப்பதிகார காப்பியமும் திருமாலைப் பெரிதும் போற்றி

யுள்ளன. பின்னைத்தமிழ் இலக்கியங்களி லைலாம், காப்புப் பருவத்தில் திரு மாலுக்குத் தனியிடம் உண்டு. “வைந்தமிழ்ப் பின்சென்ற பச்சைப் பசங்கொண்டலே” என அழகொழுப் பாடினவர் குருகுருபர். பரிபாடலில் மொத்தம் ஏழு பாடல்கள் திருமாலைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. அப் பாடல்கள் திருமாலின் தத்துவங்களையும், கோயில் கொண்ட ஸ்தலங்களையும் பற்றிச் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. முருகனைப் “பெரும் பெயர் முருகன்” எனத் திருமுருகாற்றுப்படையும், பரி பாடலும் போற்றுகின்றன. அவ்வாறே திருமாலைப் “பெரும்பெயர் இறை” எனக் குறிப்பிடுகின்றது பரிபாடல் (பாட 15). மூல்லைப்பாட்டில் “நனைந்தலை யுலகம் வளையிய நேமியொடு வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை நீர்செலை நிமிர்ந்த மாலும்” எனவும், பெரும்பாணாற்றுப்படையில் “காத்தளங்கு சிலம்பிற் களிறு படிந் தாங்குப் பாம்பணைப் பள்ளி யமர்ந்தோன்” எனவும், மதுரைக்காஞ்சியில் “மாயோன்” எனவும் வரும் தொடர்கள் திருமாலைக் குறிக்கின்றன. கொல்காப்பியர் “மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்” என மூல்லை நிலத் தெய்வத்தைப் போற்றுகின்றார். கீழ்க்கணக்கு நூல்களிற் திருமாலைப் பாடும் பாவம் நிறைந்த பாடல்கள் பலவுண்டு. அவற்றைக் கீழே தாந்தும்.

“மதிமன்றும் மாயவன் வாள்முகம் ஒக்குங் கதிரசேர்ந்த ஞாயிறு சக்கரம் ஒக்கும்”

- நான்மனிக்கழகை

“முக்கட் பகவன் அடிவதாழாதார்க் கின்னா பாற்பனை வெள்ளையை உள்ளாது ஒழுகின்னா சக்கரத் தானை மற்யின்னா”

- கண்ணா நாற்பது

“கண்ணகள் மாநூலம் அளந்துஉங் காமருசீர்த் தண்ணறும் பூங்கருந்தஞ் சாய்ந்துஉம் - நன்னிய

மாஸ்சகடம் உதைத்துறை ம் இம்முன்றும்
பூவெய்யு வன்ன எடு”

- திரிகுரும்

இடைக்கால நிலக்கியமான கலிங்கத்தும்பரணி

‘ஓருவயிற்றிற் பிறவாது பிறந்தருளி உலகாடுக்கும்
திருவயிற்றிற்று ஒருக்குலி திருமாலைப் பாவதுமே’

எனக் கூறுகின்றது.

வள்ளுவர் வைகுந்தத்தை “தாமரைக்
கண்ணான் உலகு” எனவும்

படியளந்த பான்மையை “அடியளந்தான்
தாய வெல்லாம்” எனவும் காட்டுகிறார்.
இவ்வாரே கொங்கணச் சித்தரும் -
“காண்டியால் பணி புண்டவன் வைகுந்தம்
ஆண்டவன்யாற் யாதுங்கள் காய்யாமே”
என்று பாடுகிறார்.

சிலம்பிலே காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில்
திருமால் கோவில் கொண்டிருந்தமை
பற்றியும்; ஆடல்வகையிற் திருமாலுக்கான
தேவபாணி எதுவென்பது பற்றியும்
குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.
“பிறவா யாக்கைப் பழியோன் கோயிலும்
அறுமுகச் செல்வேள் அனிதிகும் கோயிலும்
வாஸ்வதை மேனி வாவியோன் கோயிலும்
நீல மேனி நெழியோன் கோயிலும்”

ஒந்திரவிழுவர் ஏற்தகாகத 170-175

“மல்லன் முதூர் மகிழ்விழாக் காண்போன்
மாயோன் யானியும் வருனைப் புதர்
நாஸ்வகைப் பானியும்”

கடைடு காகத 34-35

இவ்வண்ணம் மிகத் தொன்மையான
திருமால்வழிபாடு இமயந்தொட்டு ஈழம்
வரை பரந்துள்ளது. இலங்கை மணித்
திருநாட்டில் சைவமும் பெளத்தமும்

அருள் ஒளி

விஷ்ணுவை வணங்கும் ஒருமைப்பாடு
டையன். தெற்கே தெய்வேந்திரமுனை,
கண்டி, பெல்லங்கில, கழுபோவில,
அலுத்துவர என்னுமிடங்களிலும், கிழக்கே
வந்தாறுமலை, மண்டிர, திருப்பழகாமம்,
கழுவாஞ்சிக்குடி, கிரான், தம்பிலுவில்,
காரைதீவு, திருமலை என்னுமிடங்களிலும்
விஷ்ணு தேவாலயங்கள் அமைந்துள்ளன.

இபின்பட்டுட்டா தெய்வந்துறையில்
ஆயிரம் பிராமணர்களும், ஜந்நாறு தேவ
தாசிகளும் இருந்தனர் என்றும், பூசைகளும்
பக்திப்பரவசமான ஆடல் பால்களும் இடம்
பெற்றிருந்தனவென்றும் குறிப்பிட்டுள்
ளார். இவ்வாறு யாழ் ப்பாணக் குடா
நாட்டிலும் புராதன விஷ்ணு ஆலயங்கள்
வழிபாட்டு ஸ்தலங்களாய் அமைந்துள்ளன.
பாரதநாட்டிலே சிறப்பாக பஞ்சகிருஷ்ண
கேஷத்திரங்களான திருக்கண்ணபுரம்,
திருக்கண்ணங்குடி, திருக்கண்ணமங்கை,
திருக்கண்ணன் கவித்தலம், திருக்கோவி
ஹார் என்பன சிறந்த தலங்களாகும்.
இவ்வாரே ஸ்ரீலங்காவிலும் ஈழத்து
மக்களாற் போற்றப்படும் பஞ்சகிருஷ்ண
தலங்களில் வல்லிபுரமும் ஒன்றாகும்.
“ஸமும்வாழ் பக்தர் இயம்பவாண்னா வாறுயறர்
கழும் தலம்காண்நற் சுந்தரமார் - ஸமும்சேர்
மாயன் தலமாம் மகிழ்வைறு வல்லிபுரம்
ஆயதா ஸ்ச மகல்”

- கருடனிலிட தாது

எழுவான் கரையில் வல்லிபுரமும்,
படுவான் கரையில் பொன்னாலையும்
பழும் பெருந்தலங்களாகும். வண்ணார்
பண்ணை, மல்லில், கீரிமலை, கோப்பாய்
என்னுமிடங்களிலும் திருமால் ஆலயங்களுண்டு. காஞ்சியிலே வரதராஜப் பெரு
மாள் கோயில் போல பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமாள் கோயிலும், திருப்பதி

வெங்கடாசலபதி கோயில் போல வண்ணார் பண்ணை பெருமாள் கோயிலும், ஸ்ரீரங்கம் அராவ்கநாதர் போல வல்லிபுரம் ஆழ்வார் சுவாமி கோயிலும் அமைந்துள்ளன. திருமால் குடிகொண்ட திருப்பதிகளில் வல்லிபுரமும் ஒன்றாகும்.

தீர்த்தவிழாக் கண்டுகளிக் கின்ற போது

திருவாங்கம் திகழுநலம் அதுவும் காண்பாய் நீர்த்தாங்கம் நெளிந்துநெரிந் தசைந்து வந்தே

நடந்கறைமேல் அடிக்கின்ற நீல மேளிச் சீர்த்தாங்கத் திருக்கடல்மற் றிதுவே முன்னாள்

திருவாங்க மாகமாயன் திரும் னாகி ஆர்த்தஷத்திட் டறுந்துவலை நடன மாடு

அனைந்தனங்கான் இவைலி தவத்தி னாலே

- வல்லிபுரத் திருமாலை

நகுலமலைக் குறவுஞ்சியில் வல்லிபுரம்

திருத்தம்பலேஸ்வரம் என்னும் கீரி மலை தீர்த்த விசேஸ்முடையது. குதிரை முகமும், கீரிமுகமும் இத்தீர்த்தத்தினால் நீங்கிய புராண வரலாறுடையது நகுல மலை. இத்தலவிசேடம் பற்றி விஸ்வநாத சாஸ்திரிகள் நகுலமலைக் குறவுஞ்சி யென்னும் பிரபந்தத்தைத் தமிழலகிற்குத் தந்திருக்கிறார். அக்குறவுஞ்சியிலே வல்லிபுரம் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கிறது.

நாகத்துவ யுநகரி நாடுகவு தாரிமுனை

நாடு நெல்லூர்

நாராந்தனை நாகர்கோவில் கொல்லன்கிராய் மாகயம்பிட்டு

துறைவி மன்றத்தீவு புன்னைநகர் வல்லிபுரமே

முதலாய வெல்லையில் விரைந்து

தேழுக் கண்டமைத்து

கண்டமைத்துக் கொன்டுவா நூவா

என்சிங்கியைப் போய்க்

கண்டமைத்துக் கொன்டுவா நூவா

கண்டமைத்துக் கொன்டுவா மாவைக்கந்தர் முன்டகப் பதம் பனிந்து முன்னுள்ள நாவடங்குந் தேடு கண்டமைத்து.

குறவுஞ்சிப் பிரபந்தங்களில் குறத்தி யின் கணவன் சிங்கன் எனவும் அவனுடைய கையாள் நூவன் எனவும், குறத்தி சிங்கியெனவும் வழங்கப்படுவதைக் காணலாம். குறவுஞ்சியென்பது குறப்பெண் எனப் பொருள்படும் சிங்கன் தன் சிங்கியெக் காணவில்லை என நூவனிடம் கூறி, அவனையெங்காவது கண்டமைத்துக் கொண்டு வருமாறு மன்றாடுகிறான். சிங்கன் தன் மனைவியை எங்கெல்லாம் தேடும்படி நூவனிடம் சொல்கிறான். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பல ஊர்களையெல்லாம் பாடலிலே புலவர அமைத்துக் காட்டும்போது, வட்டுக் கோட்டையில் இருந்து, வல்லிபுரம் எல்லையாக உள்ள பல இடங்களின் பெயர்கள் இடம்பெறுகின்றன. நகுலமலைக் குறவுஞ்சியில் வலம் வல்லிபுரம் வரலாற்றுச் சான்றுள்ள தொன்னகரமாகும். வல்லிபுரம் ஆழ்வார் சுவாமி கோவிலில் நடைபெறும் மஹோற்சவத்தின்போது கட்டியம் கூறுகையில் “வல்லிபுரம் என்னும் நகரில் வதியும் ஆழ்வார் சுவாமி” எனக் கூறுவது வழிவழி மரபாகும். வரலாற்று ரீதியாகவும் இலக்கிய மரபிலும் பழம் பெருஞ் சிறப்புடையது வல்லிபுரம். அமரநாத்திலிருந்து ஆய்பாடு வரையுள்ள ஆயிரத்தெட்டுத் திருமால் தலங்கள் போல வல்லிபுரமும் ஒன்றாகும்.

“வேங்க டாசல யத்தி விங்கனோ புகர் கோயி நாங்குயான் னால யஞ்சீர் தனியெடு மாங்கம் வைகொ வோங்குலு மக்கவை குண்டம் ஒன்றிட்ட புலை யாதிப் பாங்குயர் தலம்போல் வாழும் பதிலைவி புத்தாய் போற்றி”

- வல்லிபுரமாயன் போற்றி விருத்தம்

நாதகான அரசி

எப்பேர்ப்பட்ட சாதனையாளரையும் கலைஞரையும் கூட காலம் மறந்து போவது உண்டு. முதல் பெண் நாதஸ்வர வித்வான் மதுரை எம்ஸஸ் பொன்னுத்தாயின் வாழ்க்கையும் அப்படித்தான். அவர் இறந்துபோன பிறகுதான், எல்லோருக்கும் மீண்டும் அவர் ஞாபகம் வருகிறது! பொன்னுத்தாயின் பாட்டி பாப் பம்மாள் அந்தக் காலத்தில் பிரபலமான மிருந்தங்க வித்வான். எம்.ஆர்.ராதாவின் நாடகக் கம்பெனியில் அவர்தான் ஆஸ்தான வித்வான். பாட்டியின் இசை வாரிசாக பொன்னுத்தாயும் மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலின் ஆஸ்தான வித்வானாக இருந்த பி.நடேசபிள்ளையிடம் நாதஸ்வரம் கற்றார். இசையமைப்பாளர் ஜி. ராம நாதன் உள்ளிட்ட மேலும் ஆறு பேரிடம் பிற்காலத்தில் தம் இசை அறிவை பட்டை தீட்டிக் கொண்டார். மதுரை சித்திரைத் திருவிழா தசாவதார நிகழ்ச்சியில் ஒவ்யதில் பொன்னுத்தாயின் அரங்கேற்றம். அதன் பிறகு எத்தனையோ மேடைகள், எண்ணமுடியாத பட்டங்கள். 23 தங்கப் பதக்கங்களை வாங்கிக் குவித்தவர். ஜனாதிபதி, பிரதமர், தமிழக முதலமைச் சுர்கள் உள்ளிட்ட பெருந்தலைகளால் பட்டம் வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டவர்.

மதுரை காந்தி மியூஸியம் சிறப்பு விழாவுக்கு பிரதமர் நேரு வந்தபோதும் இவரது கச்சேரிதான். அப்போதெல்லாம் மதுரைக்குச் சினிமா இசைக் கலைஞர்கள் யார் வந்தாலும் இவர் வீட்டுக்கு வந்து

விருந்து சாப்பிடுவது வழக்கம். பொன்னுத்தாயின் கணவர் சிதம்பர முதலியார், சுதந்திரப் போராட்ட தியாகி. காமராஜர், பக்தவத்சஸம் ஆகியோருக்கு நெருக்கம். காங்கிரஸ் கட்சியின் ஜில்லா போர்ட் தலைவராகவும், எம்.எஸ்.சி - யாகவும் இருந்தவர். மதுரை முனிசிபாலிட்டி சேர்மன், மீனாட்சி அம்மன் கோயில் அறங்காவலர் பதவிகளையும் அலங்கரித்தவர். பொன்னுத்தாயிக்கு பூர்வீகச் சொத்துக்கள் ஏராளம். அத்தனையும் போய், அவரது மகனும் இரண்டு மகள்களும் இப்போது வாடகை வீட்டில்தான் இருக்கிறார்கள். அப்பெல் லாம் கச்சேரிக்குப் போயிட்டு வந்தாங்கள்ளா அவங்களோடு பட்டுச் சேலைகளை மடிச்சு வைக்கிறதுக்கே தனியா ரெண்டு பேரை வெச்சிருப்பாங்க. எம்.எஸ். விஸ்வநாதன் கல்யாணத்துல இவங்கதான் நாதஸ்வரம் வாசிச்சாங்க. நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் சங்கத் தலைவராக இருந்தப்ப, மத்த கலைஞர்களுக்கு எல்லாம் வீட்டுமனை வாங்கிக் கொடுத்தவங்க, தனக்கு வந்த மனையை வேண்டாம் னு திருப்பிக் குடுத்துட்டாங்க. கடைசியா, அரசாங்கம் குடுத்த 1,000 ரூபாய் பெண்ணெனத் தவிர, எந்தச் சலுகையையும் அவங்க அனுபவிக்கவில்லை”

வாழும்போது, ‘நாதகான அரசி’ பட்டம் பெற்ற பொன்னுத்தாயி, சாகும் தறுவாயில் தனக்கென சொந்தமாக வைத்திருந்தது ஒரே ஒரு பொடி டப்பா மட்டுமே... அதுவும் காலியாக!

ஆடற்கலை

உள் எத்திற்கு உவகையளிக்கும் கவின் கலைகளுள் ஆடற்கலையாகிய கூத்தும் ஒன்றாகும். தமிழ் முனிவராகிய அகத்தியர், இயல் இசை நாடகம் ஆகிய முத்தமிழுக்கும் உரிய இலக்கணமாக அகத்தியம் என்ற இலக்கண நூலை இயற்றி உதவினார் என்பது வரலாறு. இயற்றமி ழிலக்கணமாகிய தொல்காப்பியத்திலும், பத்துப் பாட்டும் எட்டுத் தொகையுமாகிய சங்க இலக்கியத்திலும், சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை பெருங்க்கதை சீவகசிந்தா மணியாகிய செந்தமிழ்க் காப்பியங்களிலும் இசைக்கும் நாடகத்திற்கும் உரிய குறிப் புக்கள் பல ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. அவற்றைக் கூறந்து நோக்குங்கால் இசை நாடகமாகிய இக்கலைத் துறைகளை எழில்பெற வளர்த்த கலைஞர்கள் கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறவியென்னும் இந்நால்வகையோராவர் என்பது நன்கு புலனாம்.

இவர்களுள், கூத்தர் என்பார் என் வகைச் சுவையும் மனத்தின்கண் பொருந்திய குறிப்புக்களும் புறத்துப் போந்து புலப் படும்படி ஆடவல்லவராவர். இவர்களை யொத்து விறல்பட ஆடுவாள் விறவியென அழைக்கப்பெற்றாள். ‘பொருந்’ என்பது ஒத்து நடித்தல் என்ற பொருளில் வழங்கும் சொல்லாகும். ஒருவரைப் போன்று கோலம் புனைந்து நடிக்கவல்ல நாடக மாந்தர்கள் பொருநர் என அழைக்கப்பெற்றனர். நோக்கினார் கண்ணிடத்தே நமது ஆடற் பொலிவ என்றும் நிலைபெற்றுத் தோன்றும்படி நடித்துக் காட்டுதல் கூத்தர் பொருநர்

ஆகிய இக்கலைஞர்களது இயல்பாகும். இவ்வியல்பு நோக்கி இவர்களைக் ‘கண் ணுளர்’ எனவும் கண்ணுளாளர் எனவும் பண்டைத் தமிழ்ச் சான்றோர் பெயரிடும் அழைத்துள்ளார்கள்.

இவர்களால் மேற்கொள்ளப்பெற்ற ஆடற்கலையானது, அகக்கூத்து, புறக் கூத்து, பதினேராடல்கள் எனப் பல்வேறு பகுதிகளாக வளர்க்கப்பெற்றது. ஏதாவதொரு கதையினைத் தமுவி நடிக்கப் பெறும் கூத்தினை நாடகம் என்றும், கதை தமுவாது பாட்டினது பொருளுக்கேற்பக் கைகாட்டி வல்லபெஞ் செய்யும் சுவையும் மெய்ப்பாடும் பொருந்திய அவிநாயக் கூத்தினை நாட்டியம் எனல் மரடு.

நாட்டியமாவது, ஆடல் பாடல் அழகு என்னும் மூவகை நலங்களையும் ஒருங்கு பெற்ற நாடகமகளிரால் தமது உள்ளக் குறிப்பு உடம்பில் தோன்றும் மெய்ப்பாடு களால் புலம்படும்படி சுவைபெற நடிக்கப் பெறுவதாகும். இதன் இலக்கணத்தினை விரித்துரைப்பது நாட்டிய நூல். ஆடல் பாடல் அழகு என்னும் இம்மூன்று திறத்தாலும் குறைவின்றி நிரம்பிய நாடகக் கணிகையாகிய மாதவி என்பாள், ஜந்தாம் ஆண்டு தொடங்கிப் பன்னிரண்டாம் ஆண்டு வரை ஏழாண்டுகள் ஆடலாசிரி யன்பால் நாட்டிய நூலை நன்கு பயின்று சோழமன்னன் பேரவையிலே திறம்பெற ஆடினாள் என்ற செய்தி சிலப்பதிகார அரங்கேற்று கதையாற் புலனாம்.

கற்பிக்கவல்ல ஆடலாசிரியர் பலர் வாழ்ந்தார்களென்பதும் விளங்கும்.

சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதையில் ஆடலாசிரியனது இலக்கணம் வருமாறு உணர்த்தப்பட்டமை காண்க.

‘இருவகைக் கூத்தின் இலக்கணமறிந்து ஸவுகைக் கூத்தும் விலக்கினிற் புனர்த்தும் பதினோ ராடலும் பாட்டும் கொட்டும்’

ஆகியவற்றின் நுட்பங்களை விளங்க அறிந்திருந்தல் வேண்டுமென விதித்துள் ளார். இருவகைக் கூத்தாவன:- வசைக் கூத்து, புகழ்க்கூத்து; வேத்தியல், பொதுவியல்; வரிக் கூத்து, வரிச்சாந்திக்கூத்து; சாந்திக்கூத்து, விநோதக்கூத்து; ஆஸியம், தமிழ்; இயல்புக் கூத்து, தேசிக்கூத்து என இவ்வாறு இரண்டிரண்டு பகுதிகளாக வகைப்படுத்துரைக்கத் தக்க கூத்து விகர்பங்கள் எனவும், ஈண்டு இருவகைக்கூத்தெனக் குறிக்கப்பட்டவை சாந்திக்கூத்தும் விநோதக்கூத்தும் ஆகிய இரண்டுமேயெனவும் அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிடுவர். எனினும் இளங்கோவடி களால் ‘இருவகைக்கூத்து’ எனக் குறிக்கப்பட்டவை வேத்தியல், பொதுவியல் என்னும் இரண்டுமேயாம் என்பது,

‘வேத்தியல் யாதுவியல் என்றிரு திறந்தின் நாட்டிய நன்றால் நன்கு கடைப் பிழத்து’

(அரங்கேற் - மாகூ, சா)

எனவரும் சிலப்பதிகாரத் தொடராலும், “வேத்தியல் யாதுவியல் என்றிரு திறந்துக் கூத்தும் பாட்டும் தூக்கும் துளிவும்”

(ஊரலர் - கஅ, ககூ)

எனவரும் மணிமேகலையடிகளாலும் நன்கு துணியப்படும். சான்றோர் குழுமிய மன்னனது பேரவையிலே நடித்தற்கேற்ற நுப்பும் சிறப்பும் வாய்ந்த கூத்து வேத்தியல்

முத்தமிழுள் ஒன்றாகிய நாடகத்தின் இலக்கணத்தினை விளக்குதல் வேண்டிப் பரதமுனிவர் இயற்றிய நாடகத்தமிழ் நூல் பரதம் என்ற பெயரால் வழங்கப்பெற்ற தென்பது, ‘நாடகத் தமிழ் நூலாகிய பரதம்’ என அடியார்க்கு நல்லார் கூறுதலாற் புனராம். பரதராற் செய்யப்பட்டது என்ற பொருளில் வழங்கிய பரதம் என்ற நூற் பெயரானது, அந்நூலிற் சொல்லப்பட்ட சிறப்புடைய நாட்டியமாகிய கலைத் திறந்தைக் குறிக்கும் பெயராகவும் பிற் காலத்தில் வழங்கப்பெறுவதாயிற்று.

தமிழ்நாட்டில் தொன்றுதொட்டுப் பயிலப்பெற்றுவரும் ஆடற்கலையாகிய இதன் இயல்பும், இதனைப் பயின்று ஆடவல்ல கூத்தியராகிய நாடகமகளிரின் இயல்பும், இம்மகளிர்க்கு நாட்டியக் கலையைக் கற்பிக்கவல்ல ஆடலாசிரியனது இலக்கணமும், நாடகத்திற்கும், இசைக்கும் உரிய இசைப்பாடல்களை இயற்றித்தரும் கவிஞர்களும் இயல்பும், இசையினை அளவுபெற நிறுத்தவல் தன்னுமையாசிரியன் வேய்ங்குழலுது வேன் யாழாசிரியன் முதலியோர் இயல்புகளும், நாடக அரங்கின் அமைப்பும், அவ்வரங்கிலே புகுந்து ஆடுகின்ற முறையும் பிற நுட்பங்களும் சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதையிலே தெளிவாக விளக்கப் பெற்றுள்ளன. இக்குறிப்புக்களையெல்லாம் ஓப்பவைத்து நோக்குங்கால் இளங்கோவடிகள் வாழ்ந்த காலமாகிய கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிலேயே நம் தமிழ் நாட்டில் ஆடற்கலையானது காண்போர்களன்னையும் கருத்தையும் கவரும் பொலிவும் நுட்பமும் உடையதாய்ச் சிறந்த முறையில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்த தென்பதும், இக்கலையின் நுட்பத்தைக்

எனப்படும். கற்றோர் கல்லாதார் ஆகிய பொதுமக்கள் அனைவரும் கண்டு களித்தற கேற்ற எளிமை நிலையில் நிகழுங்கூத்து பொதுவியல் எனப்படும். வேத்தியலை அக்கூத்தென்ப. பொதுவியலைப் பறக் கூத்தென்ப.

இனி, சாந்திக்கூத்தாவது தலைவன் சாந்தமாக ஆடிய கூத்தெனவும், அது சொக்கம், மெய்க்கூத்து, அவிநயம், நாடகம் என நால்வகைப்படுமெனவும் கூறுவர். இவற்றுள், சொக்கம் என்பது கூத்த நிருத்தம். அது நூற்றெட்டுத் கரணமுடையதென்பர். உடம்பாகிய மெய்யின் தொழில் நலம் விளங்க நடிக்கப்பெருங்கூத்து மெய்த் தொழிற் கூத்தாகும். அது தேசி, வடுகு, சிங்களம் என மூவகைப்படும். இவை மனத் தகத்தே தோன்றும் இராசதம், தாமதம், சாத்துவிகம் என்னும் அகச்சவை பற்றித் தோன்றுவனவாதலால் அகமார்க்கம் எனக் கூறப்படும். அவிநயக் கூத்தாவது கதை தமுவாது பாட்டினது பொருளுக்குக் கைகாட்டி வல்லபஞ் செய்வது என்பதும், நாடகமாவது கதை தமுவிவரும் கூத்தென் பதும் முன்னர்க் கூறப்பட்டன. இவ்வாறு நால்வகைப்படப் பகுத்துரைக்கப்பட்ட இக்கூத்துக்கள் யாவும் உலக மக்கள் தீமை நீங்கி நன்மை பெற்றுயர்க என நிகழ்த்தப் படுவனவாதலின் சாந்திக்கூத்து எனப் பெயர் பெறுவனவாயின.

இனி, வினாதக்கூத்தாவன குரவைக் கூத்து, கழாய்க்கூத்து, குடக்கூத்து, கரணம், நோக்கு, தோற்பாவைக்கூத்து முதலியன வாம். இவை மக்கள் உள்ளத்திற்கு மகிழ்ச்சி தரும் பொழுதுபோக்காதலின் வினாத மெனப்பட்டன. இவற்றுள், குரவையென்பது காமமும் வீரமும் பொருளாகக்

குரவைச் செய்யுள் பாட்டாக மகளிர எழுவர் அல்லது எண்மர் ஓன்பதின்மர் கைகோத்து ஆடும் கூத்தாகும். கலிநட மாகிய கழாய்க்கூத்தென்பது, மூங்கிலைக் காலாக நிறுத்தி அதன்மேற் கட்டிய கயிற்றின்மேல் ஏறியாடும் இயல்பின தாகும். குடக்கூத்தென்பது தெய்வத்திற்ம் பற்றிய பதினோராட்களுள் ஒன்றாகும். கரணம் என்பது நிலத்தின்மேற் படிந்தாடும் ஆடலாகும். நோக்கு என்பது பாரமும் (பெரியனவும்) நுண்மையும் (நுண்ணி யனவும்) மாயமும் (காண்போர் கண்களை மறைக்கும் தந்திரச் செயல்களும்) அமையச் செய்யப்படும் இயல்பினதாகும். தோற்பாவையென்பது, தோலாற் பாவை செய்து ஆட்டுவிப்பது. இவற்றுடன் நகைச் சுவை பற்றிய விதூடக்க் கூத்தும் சேர்த்து வினாதக்கூத்து எழு வகைப்படும் என்பாரும் உளர்.

இனி, பல்வகைக் கூத்தாவன வென்றிக் கூத்து, வசைக்கூத்து, வினாதக்கூத்து என இவ்வாறு பகுத்துரைக்கப்படும் கூத்துக் களாகும். பகைவனது ஒடுக்கமும் தம் முடைய வேந்தனது உயர்ச்சியும் மேற்படும் நிலையில் அமைந்த கூத்து வென்றிக் கூத்தெனப்படும். பலவகையுருவங்களை யும் பழித்துக் காட்டுங் கருத்துடன் நிகழ்வது வசைக்குத்தெனப்படும். பெருவேந்தரும் குறுநில மன்னரும் முதலாயினோர் பகை வரை வென்று கொற்றத்துடன் வீற்றிருக்கும் பெருமித நிலையில் அன்னோர் பொழுது போக்காகக் கண்டு மகிழ்தற்குரிய முறையில் நிகழ்த்தப் பெறுங்கூத்து வினாதக்கூத்தின் பாற்படுவதாகும்.

இனி, தெய்வத்திற்ம் வாய்ந்த கூத்துக் களாக நம் நாட்டில் நெடுங்காலமாகப்

போற்றப்பெறும் சிறப்புடைய ஆடல்கள் பதினொன்றாம். அவையாவன : அல்லியம், கொடுகொட்டி, குடைக்கூத்து, குடக்கூத்து, பாண்டரங்கம், மல்லாடல், துடியாடல், கடையம், பேடு, மரக்காலாடல், பாலையாடல் என்பனவாம். இவற்றுள் முன்னுள்ள ஆறும் நின்ற நிலையில நிகழ்த்தப்படும் கூத்துக்கள். பின்னுள்ள ஜந்தும் நிலத்திற் படிந்து வீழ்ந்து ஆடுமியல் பின்வாகிய கூத்துக்களாகும். இவை பதினொன்றையும் ‘பதினேராடல்’ என்ற பெயராற் குறிப் பிடிதல் மரபு. உகைற்கு இடர் விளைத்த அசுராகளாகிய கொடியோர்களைக் கொல்லுதற்பொருட்டு அமர்களால் நிகழ்த்தப்பெற்றவை இப்பதினேராடல்களாகும். இவற்றைத் ‘தெய்வவிருத்தி’ என்ற பெயராற் குறிப்பிடுதலும் உண்டு.

இந்திர விழாவைக் காணவிரும்பித் தன் மனைவியுடன் காவரிப்பும் பட்டி ஸத்தையடைந்த விஞ்சை வீரனொருவன், அந்நகரத்து ஆடல்மகளாகிய மாதவி யென்பாள் சிவபெருமான் முதலிய தெய்வங்களால் பதினேராடல்களையும் அவ்வத் தெய்வங்களுக்குரிய அணி வகையாகிய கோலத்துடனும் கொள்கை யுடனும் மேற்கொண்டு ஆடிய திறத்தைத் தன் மனைவிக்குக் காட்டி மகிழ்ந்தான் என்ற செய்தி சிலப்பதிகாரம் கடலாடு காதையிற் கூறப்பட்டது. இக்கதையில் தெய்வ விருத்தியாகிய பதினேராடல் களின் சிறப்பு இளங்கோவடினால் விளக்கப்பட்டது.

1. கொடுகொட்டி

எல்லாம் வல்ல இறைவனாகிய சிவபெருமான், தேவர்களது வேண்டுகோட்கிரங்கிக் கொடியோர்களாகிய அவுருள் ஒளி

ணர்கள் வாழும் முப்புரங்களும் வெந்தழிய ஏரிமுகப் பேரம்பினை ஏந்திய அளவிலே, திரிபுரத் தவணர்கள் ஏரித்து சாம்பராய் விழ அங்களும் விழுந்த வெண்பலிக்குவையாகிய பாரதியரங்கத்திலே (சுகுகாட்டிலே) உமாதேவியாற் தன் திருமேனியின் ஒரு கூற்றினராய் நின்று பாணி தூக்கு சீர் என்னும் தாளாங்களைச் செலுத்தி நிற்க வெற்றி மகிழ்ச்சியாற் கைகொட்டி நின்று ஆடிய கூத்து கொடுகொட்டி எனப்படும். அருளாளனாகிய இறைவன் தன் திரு முன்னர் முப்புரங்களும் தீப்பற்றி வெந்தழியக் கண்டும் சிறிதும் இரங்காது தனது மறக் கருணை தோன்றக் கைகொட்டி நின்று ஆடிய கொடுமையுடைத்தாதல் நோக்கி இக்கூட்டத்திற்கு கொடுகொட்டி எனப் பெயர் தந்தனர் முன்னோர். கொடுகொட்டி என்பாலது கொடுகொட்டியாகிய இக் கூத்தினைப் பறையூர்க் கூத்தச் சாக்கையன் என்பான, சேரன் செங்குட்டுவன் முன் திறம்பட ஆடிக்காட்டிய செய்தியை இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரம் நடுகற்காதையில் விளக்கியுள்ளார்.

2. பாண்டரங்கம்

வானேராகிய தேரில் நான்மறைகளாகிய குதிரைகளைப் பூட்டித் தேர்முன் நின்ற திசைமுகனாகிய பிரமன் காணும்படி பாரதி வடிவாகிய (உமையுருவாகிய) சிவபெருமான் வெண்ணீர்றறயணிந்தாடிய கூத்து பாண்டரங்கம் எனப்படும். பாண்டரம் - வெண்மை. வெண்மை வாய்ந்த திருநீற்றறயணிந்து ஆடுதலால் பாண்டரங்கம் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

3. அல்லியம்

அஞ்சன வண்ணனாகிய கண்ணன், தன் மாமனாகிய கஞ்சனது வஞ்சன

யால் வந்த யானையின் கொம்பினை ஒடித்தற்கு நின்றாடிய ஆடல் அல்லியம் எனப்படும். ‘அல்லியம் என்பதனை அலிப் பேடு என்பாருமார்’ என அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிடுதலால் இக்கூத்து அவி யாந் தன்மையில் நின்றாடியது எனலாம்.

4. மல்லாடல்

மாயோனாகிய திருமால், வாணன் என்னும் அசுரனை வெல்லுதற்பொருட்டு மல்லனாய்ச் சென்று அவனை அறைக்கு யழைத்து அவனது உடம்பினை இறுகப் பிடித்து உயிர்போக நெரித்துத் தொலைத்த நிலையில் ஆடிய கூத்து, மல்லாடல் எனப்

5. துழயாடல்

கடல் நடுவே வேற்றுநுவாய் மறைந்து நின்ற கூரனது வஞ்சனையறிந்து அவனைப் போரிற்கொன்று முருகப் பெருமான், அக்கடலின்கண் எழும் திரையே அரங்க மாக அமைய நின்று துடிகொட்டியாடிய கூத்து துடியாடல் எனப்படும்.

6. குடைக்கூத்து

முருகனொடு பொருதற்கு வந்த அவணர்கள், அப்பெருமான் முன் பொருதலாற் றாது தாம் போர் செய்தற்கு எடுத்த படைக்கலங்களைக் கீழேயெறிந்து விட்டு வருத்தமுற்றபொமுது, அப்பெருமான், அன்னோர்க்கு நல்லுணர்வுண்டாகும் வண்ணம் தனது குடையை முன்னே சாய்த்து அக்குடையினையே ஒருமுக எழினியாகிய திரையாகக் கொண்டு ஆடிய கூத்து குடைக்கூத்தெனப்படும்.

7. குடக்கூத்து

வாணாசரன், தன் மகள் உழை காரண மாகக் காமன் மகன் அநிருத்தன் என் பானைச் சிறைப்புத்தினானாக, நீலமேனி

நெடியோனாகிய திருமால், வாணனை யழித்தல் வேண்டி அவனுடைய சோ என்னும் நகர வீதியிற் சென்று குடங் கொண்டு ஆடியகூத்து குடக்கூத்தெனப் படும். இது பஞ்சலோகங்களாலும் மண்ணாலும் இயன்ற குடத்தினைக் கொண்டு ஆடப்பெறுவதால் வந்த பெயர்.

8. பேடாடல்

காமன் தன்மகன் அநிருத்தனைச் சிறையீட்ட நிலையில் ஆண்மைத் தன்மையில் திரிந்த பெண்மைக் கோலத்தோடு சோ நகரத்தில் ஆடிய ஆடல் பேடு எனப்படும்.

9. மரக்காலாடல்

வெற்றிவேற்றடக்கைக் கொற்றவை யாகிய துர்க்கை, சினமிக்க அவணர் வஞ்சனையாற் செய்த கொடுந்தூழியைப் பொறுதாளாய் ஆடிய ஆடல் மரக்காலாடல் எனப்படும். அவணர்கள் உண்மைப் போரால் வெல்லமாட்டாது வஞ்சனையால் வெல்லக் கருதித் தன்மேல் பாம்புதேன் முதலியனவாகப் புகுதலையுணர்ந்த கொற்றவை, அவற்றை உழுக்கிக் களைதற் பொருட்டு மரத்தைக் காலாகக் கட்டிக் கொண்டு கையில் வாளேந்தியாடுதலின் இது மரக்காலாடலாயிற்று என்பர்.

10. பாவையாடல்

கொடும்போர் செய்தற்கு முற்பட்ட அவணர்கள் போர்க்கோலத்தோடு மோகித்து வீழும்படி திருமகள், கொல்லிப் பாவை வழிவாய் ஆடியது பாவை ஆடல்.

11. கடையம்

வாணாசரனுடைய சோ நகரத்தின் வடக்கு வாயிலின்கண் உள்தாகிய வய

விடத்தே நின்று அயிராணி (இந்திரன் மனைவி) ஆடியது கடையம் என்னும் கூத்தாகும். இது கடைசியராகிய உழுத்தினர் கோலத்தில் ஆடிய கூத்தாதலின் கடையம் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

தேவர் அசுரர் முதலிய எல்லாவுயிர் களும் ஏனைப் பொருள்களும் தத்தம் நிலைகுலைந்து அழிதற்குரிய ஊழிக் காலத்திலே முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் உலகினுள்ள பல வடிவ களையும் மீண்டு தன்னிடத்தே ஒடுக்கிக் கொண்டு கொடுகொட்டி, காபாலம், பாண்டராங்கம் ஆகிய கூத்துக்களை ஆடிய ருள்வாரெனவும், அக்கூத்துக்களுக்கேற்ப அவருடன் பிரிப்பின்றி விளங்கும் உமையம்மையார், பாணி, தூக்கு, சீர் என்னும் தாளவகைகளைத் தருவார் எனவும் கலித்தொகையிலுள்ள கடவுள் வாழ்த்துப் பால் கூறும். இதன்கண் பதினேராராடவிற் சொல்லப்படாத காபாலம் என்றதொரு கூத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இறைவன், அயன் தலையாகிய கபாலத்தைக் கையில் வேந்தியாடுதலால் இது காபாலம் என்னும் பெயர்த்தாயிற்று. இவ்வாறே தெய்வத் திறம் பற்றிய ஆடல்கள் பல முற்காலத்தில் நம் நாட்டில் வழங்கியிருத்தல் வேண்டும். அவற்றுட் சிறப்புடையனவே பதினேராடல் எனத் தொகுத்துரைக்கப்பட்டன.

“தாண்டவம் நிருத்தம் நாட்டியம் என்னும் முன்று கூறுபாட்டிலும் நாட்டியம் என்றது புறநடத்தை” என அரும்பதுவரையாசிரியர் கூறியதனைக் கூற்றது சிந்திக்குமிடத்து, அவரால் முதற்கண் குறிப்பிடப்பட்ட தாண்டவம் என்பது அகமார்க்கப் பொருள் பற்றி

வருமென்பதும், நிருத்தம் என்பது அகச் சுவை முதலியன கலவாத சுத்த நிருத்தம் என்பதும் நன்கு புலனாம். இராசதம் தாமதம் சாத்துவிகம் என்னும் குணத்தின்வழித் தோன்றும் அகத்துணர்வு அகமார்க்கப் பொருளாகும். இறைவன் ஆடிய நிருக் கூத்துக்கள் இவ்வாறு தோன்றியனவாத லால் தாண்டவம் எனும் பெயர் பெற்றன.

அவரவர் பிறந்த நிலத்தன்மையும் பிறப் பிற்கேற்ற தொழிற்றன்மையும் விளங்க நடிக்கப்பெறுவது வரியென்னும் கூத்தாகும். இது, கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரி என எண் வகைப்படும். இவை நாடக மகளிராலன்றி ஏனையோரால் நடித்தற்கரியன. இவை சிலப்பதிகாரம் வேணில் காதையானும் அதனுரையாலும் நன்கு விளங்கும்.

குறள், மறம், சித்து, சோனகம், பார்ப்பான், சாடதாரி, பறை முதலியன பல கோலங்களை மேற்கொண்டு அவ்வக் கோலத்திற்குப் பொருத்தமான வசனத் துடன் மகளிரால் ஆடப்படும் கூத்துக்கள் ‘கோலம்’ என்னும் வகையைச் சார்ந்தன என்பர் பரதசங்கிரக நூலாசிரியர்.

“விழவிற்

கோழியர் நீர்மை போல முறைறை

டெஞ்சுர் கழியும் கிளவுகத்து

நகைப்புற ஊக நின்சுற்றும்

கிசைப்புற ஊக நீலுமிய யொருளே”

எனவரும் புறப்பாடல், நாடக அரங்கிற பல்வேறு கோலந்தாங்கி நடித்து மறையும் நடிப்புத்திறனை நன்கு விளக்குதல் காண்க.

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புப் பணியில் சைவசமயத்தின் பங்கு

முனைவர் தா. சஸ்வரபிள்ளை

இனைப்பேராசிரியர்,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.

சமுதாயம் சீராகச் செயற்படவும் சமுதாயத்தின் நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப் படவும் சமுதாயத்தில் பல்வேறு அமைப்புக்கள் இடம்பெறுகின்றன. இவ்வமைப்புக்களில் ஒன்றாகச் சமயம் திகழ்கின்றது. எந்த ஓர் அமைப்பும் மக்களோடு மக்களாக ஒன்றிச் செயற்பட்டால்தான் அது சமுதாயத்தில் நிலைத்து நிற்கமுடியும். இவ்வகையில் சமயம் என்ற அமைப்பும் சமுதாயத்தில் வாழ்கின்ற மக்களை இறைவழிபாட்டில் ஈடுபெடுத்தி, இறையருளைப் பெற வழி காட்டுவதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது சமுதாய உறுப்பினர்கள் இவ்வகை வாழ்க்கையில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, சமுதாயத்திற்குப் பயன் அளிக்கும் வகையில் செயலாற்றப் பாடுபடவும் செய்கின்றது. சைவ சமயமும் சமுதாயத்தின் மேம் பாட்டுக்கும், சமுதாய மக்களின் உயர்வாழ்க்கை நிலைக்கும் வழி வகுக்கும் பல்வேறு கருத்துக்களையும் அறிவுரையும் வழங்குமாற்றை அறியமுடிகின்றது. இவ்வகையில் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புப் பணியில் சைவசமயத்தின் பங்களிப்பைப் பற்றிச் சிறிது காணலாம்.

சமுதாயத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் தம்மைச் சுற்றியுள்ள, இயற்கைச் செல் வங்களாகிய நிலம், காற்று, நீர் ஆகிய வற்றைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்வதன் மூலம் தம் மை நோய் நொடி யின்றிப் பாதுகாத்துக் கொள்வதைச் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு எனக் கொள்ளலாம். இக்காலத்தில் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு இன்றியமையாததொரு சமூகக்

கடமை என்ற நிலையில் அரசாலும், தொண்டு நிறுவனங்களாலும் சமுதாய நலம் விரும்பும் அமைப்புக்களாலும் பெரிதும் வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. சைவ சமயமும் இச்சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புப் பணியில் தம் பங்களிப்பைச் செலுத்தி யுள்ளமை சுட்டுத்தற்குரியது ஆகும்.

மக்கள் உயிர்வாழ இன்றியமையாதது காற்று ஆகும். எனவே, இக்காற்றைத் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்வதன் மூலம் பல்வேறு நோய்களை ஒழிக்குமுடியும். நோயினை உருவாக்கும் பல நுண்ணுயிர்கள் காற்றின் மூலமே பரவுகின்றன. தூய்மையான காற்றைத் தருவதில் மரங்கள் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. மழையைப் பொழிந்து, நீர்வளத்தைப் பெருக்குவதிலும் மரங்களின் பணி குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் தான் இக்காலத்தில் சமூகக்காடு வளர்ப்புத்திட்டம், சாலையோரக் காடு வளர்ப்புத் திட்டம் முதலியன வகுக்கப்பட்டுள்ளன. வீட்டுக்கொரு மரம் வளர்க்கும் திட்டமும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

சைவசமயம் குறிப்பிடும் அடியார்கடமைகளில் இறைவனுக்கு மலரிட்டு வணங்கும் செயலும் ஒன்றாகும்.

“நகவமலாம் தேயக் கையால் நான்மலர் தொழுது” என்ற அப்பர் பெருமான் வாக்கு இதற்குச் சான்றாகும். மலர்களைப் பெற மரங்களையும் செடிகளையும் வளர்க்க வேண்டும்.

“மரங்களேறி மலர் பறித்திட்டிலர்” என்ற அப்பர் தேவார அடி இதனைக் காட்டும். மலர்பறிப்பதற்காகச் சோலைகளை உருவாக்கியுள்ளமையைத் திருத் தலங்களின் வருணனைகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. சான்றாக.

“..... விண்ணுறுத்

சோலையாற்றநு திருக்தோணியுரத்தவர்க்கே”

என்ற அடிகளைக் கூறலாம். இவற்றால், சுற்றுப்புறக்காற்றைத் தூய்மை செய்யும் மரங்களை வளர்க்கும் பணியை மேற் கொள்ளச் சைவசமயம் வலியுறுத்துமாறு புனராகின்றது.

சுற்றுப்புறம் பல்வேறு சூழல்களில் மாசுபடுகின்றமையால் நோயை உருவாக்கும் நுண்ணுயிர்கள் உருவாகின்றன. இந்நுண்ணுயிர்களை மருத்துவக்குணம் உடைய புகையானது அழிக்கும் ஆற்றல் உடையது. சைவசமயம் அடியார் இறைவனுக்குச் செய்யும் பணிகளில் ஒன்றாகத் தூபதீபம் காட்டுதலைக் கூறுகின்றது.

“தூநும் தீழும் காட்டுத் தொழுவங்கு அருள்கள் வெந்து”
“தூந் நால் அவிலும் காட்டுத் தொழுது அழவனாங்கு மினோ”
எனவரும் அடிகள் மணப்பொருட்களால் தூபம் காட்டுவதன் மூலம் சுற்றுப்புறத் தூய்மைக்கு வழிவகுக்கின்றமை புனராகின்றது.

சுற்றுப்புறத்தைத் தூய்மை செய்யும் பணிகளில் அலகிட்டுப் பெருக்கி, மெழு குதலும் அடங்கும். கோயில்கள் மக்களின் சமுதாய, பொருளாதார, சமயச் செயற்பாடு களின் இருப்பிடங்கள். ஒவ்வொர் ஊரும் கோயிலை மையமாகக் கொண்டே திகழ்கின்றது. கோயில் இல்லாத ஊரில் சூழியிருக்க வேண்டாம் என்பது ஆன்றோர் அறிவுரை.

“நிலையறூமாறு என்னுதியேல் வந்துசே நீ வா நித்தலும் யிரானுடைய கோயில்புக்குப் புலர்வதன்மூன் அலகிட்டு மைழுக்குமிட்டுப் புமாலை புளைந்தேத்தி புக்குந்து பாடு”

ஆய்வி நிவாரு அலகு கைக் கொண்டிலர்”

என்ற அப்பர்பெருமான் வாக்கு நிலத்தை ஆவின் சாணத்தால் மெழுக வேண்டும் என்றும் தரரையைப் பெருக்கித் தூய்மையாக வைக்கவேண்டும் என்றும் வலியுத்துகின்றது. ஆவின் சாணம் கிருமிகளை அழிக்கும் ஆற்றலுடையது என்பது சுட்டுதற்குரியதாகும்.

காற்று, நிலம் போன்று நீரையும் தூய்மையுடன் காக்க வேண்டும். நீரின் மூலமும் நோயக்கிருமிகள் பரவும். நீரை அசுத்தம் செய்தால் தூய்மை இழுந்து சுற்றுப்புறம் சீரகெட்டு விடும் எனவே, சைவசமயம் நீரைப் புனித நீர் என்றும், அதில் நீராடினால் பாவலம் அகலும் என்றும் அறிவுரை கூறுவதன் மூலம் நீர்த்தூய்மையை வலியுறுத்துகின்றது.

“கங்கை ஓழல் என் காவிரி ஓழல் என் கொங்கு தன்குமரித்துறை ஓழல் என் ஓங்கு மாகடல் ஒத நீர் ஓழல் என் எங்கும் சுசன் எனாதவர்க்கு இல்லையே”

என்ற அப்பர் தேவாரப்பாடல் நீரின் புனிததன்மையைக் காட்டுகின்றது.

சமுதாயம் என்பது தனிமனிதர்கள் உள்ளடக்கியது. தனிமனிதர்களின் செயல் பாடுகளும் ஒழுக்கக்கேடுகளும் சமுதாயத்தையும் சுற்றுச்சூழலையும் பாதிக்கும். எனவே, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் தனிமனிதர்களின் செயற்பாடுகளும் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. எனவே, சைவசமயச் சன்றோர்கள் தனிமனிதர்களுக்கு அறிவுரைகள் கூறுவதன் மூலமும் சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பாதுகாக்க வழிவகை செய்கின்றனர்.

அதிகாலையில் எழுந்து பணிகளைத் தொடங்குவதன் மூலம் உடலும் உள்ளமும் மூன்றாயும் சுறுசுறுப்படைவதோடு பல நோய்களைத் தடுக்க இயலும். இக்கருத்தை வலியுறுத்தும் பொருட்டு.

“யரும்புலவர்காலை எழுந்து யறையல்ர் கொய்யா வருவேன்”

என்று அப்பர் பெருமான் சுட்டுகின்றார் எனக் கொள்ளலாம்.

உடலைத் தூய்மை செய்து, உடலிலுள் நோய்க்கிருமிகளை அகற்றும் பொருட்டு நீராட வேண்டும். அதுவும் மாசற்ற நீரில் நீராடவேண்டும். இதனையே,

“யரும்புலவர் காலை மூழ்கிய் பித்தர்க்கும் பத்தாகி”
என்ற அடி உணர்த்துகின்றது.

மக்கள் மானம் காப்பதற்காகப் பயன் படுத்தும் ஆடைகளும் தூய்மையுடையன வாகத் திகழு வேண்டும். ஆடைகளிலும் அழுக்கு நிறையுமாயின் பல நோயை உண்டாக்கும் நுண்ணுயிர்கள் தொற்றிக் கொண்டு நோய்களை ஏற்படுத்தும். இதனால், தனி மனிதனும் அவன் வாழும் சுற்றுப்புறமும் சீர்கேடு உறும். எனவே அடியார் பண்பு களைக் கூறுமிடத்து அப்பர் பெருமான்,

“விழவதுமே வென்னீற்றை மெய்யிற்புசி வெளுத்தமைந்த கீளாடு கோவனமும் தற்று”
என்று குறிப்பிடுகின்றார் எனலாம். வெளுத்த ஆடையை அணியவேண்டும் என்பது இதனால் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

சாம்பல் கிருமிகளை அழிக்கும் ஆற்றல் மிக்கது. நோய்கள் அண்டாமல் காப்பது. இத்தகைய நோய் எதிர்ப்பு ஆற்றல் மிக்க நீற்றைச் சைவசமயம் திருநீறு என அடைகொடுத்துச் சிறப்பிக் கின்றது. திருநீறைக் கவசமாகக் காட்டு கின்றது.

“விழவதுமே வென்னீற்றை மெய்யிற்புசி”

என அப்பர் பெருமானும்,

“புசின்தான் திருநீறே நிறையப் புசி”

என மணிவாசகரும் திருநீற்றைப் பூசமாறு வலியுறுத்தி நோயின்றி வாழ வழி செய்கின்றனர்.

சமுதாயத்தில் பொருளாதார வளம் மிகுந்த, ஆன் ஆதிக்கம் மேம்பட்ட சில ஆட வர்கள் தம் பால் உணர்வுக்கு வழகாலாகப் பிற பெண்களுடன் பாலுறவு கொள்ளும் நிலை உள்ளது. இவ்வாழமுக்கக் கேட்டால் சமு தாயப் பண்பாடு, பெருமை குன்றுவதுடன் பல பாலியல் நோய்களும் உருவாகின்றன. பாலியல் நோய்கள் பாதிக்கப்பட்டவரை மட்டுமனிச் சமுதாயத்தில் அவருடன் பழகு கின்ற, உறவு கொள்கின்ற பிறரையும் பாதிப் புக்குள்ளாக்குகின்றன. இதனால் சுற்றுச்சூழல் பாதிக்கும் நிலையும் உருவாகின்றது. எனவே, சைவசமயம், காமம் மிகுதியால் தவறான பாலுணர்வைக் கண்டிக்கிறது.

“கண்ட பேச்சினில் காளையர் தங்கள் யால்

மண்டி ஏச்சுலும் மாதரைச் சாராதே”

என அப்பர் பெருமான் கண்டிக்கின்றார்.

மேற்கண்டவாறு சைவசமயம் பல்வேறு அறிவரைகள் கூறுவதன் மூலமும், கண்டனக் குரல்கள் எழுப்புதன் மூலமும் தனிமனிதர் களை நல்வழிப்படுத்தி, நோயின்றி வாழ வழிவகுத்து, சுற்றுப்புறத்தைத் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்ள வலியுறுத்தி, இன்றைய அறிவியல் அறிஞர்களால் வலியுறுத்தப் படும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பிற்குத் தம் பங்களிப்பையும் மேற்கொள்கின்றமையை உணரலாம். சைவசமயம் அறிவியல் சார்ந்த சமயம் என்பதற்கு இதுவும் ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

அறிவியலும் சைவமும்

திரு. க. வச்சீரவேல் முதலியார்

அறிவியல்

உலகப் பொருள்களை நன்கு ஆராய்ந்து, அவற்றின் இயல்புகளை உடன்பாட்டு முகத் தால் உணரும் முறையைப் பின்பற்றுவதே அறிவியல்முறை என்படும் இவ்வாராய்ச்சி முறையில் உள் நோக்கி உணர்தல் (Introspection), கற்பனை (Speculation) என்பவற்றுக்கு இடம் இல்லை. இவ்வாறு ஆராய்ந்து காணும் முடிவுகள் சரி பார்க்கத் தக்கவையாய், பிறர்க்கு எடுத்துரைத்து மெய்ப்பித்தற்குரியவையாய் இருத்தல் வேண்டும் இத்தகைய முடிவுகளின் ஒழுங்கு அமைப்பே அறிவியல் என்படும். இது பூதவியல், பூத மாற்றவியல், உயிரிருடையப் பொருளியல் முதலாகப் பலபலப் பிரிவுகளாகி வளர்ந்து, மக்களுக்குக் கவர்ச்சி தரும் நாகரிகத்தை வளர்த்துக் கொடுத்துள்ளது. இதனோடு உடன் எண்ணப்படுவது தொழில் நுட்பக்கலை, உண்மையில் இஞ்ஞானிறு அறிவியலும் தொழில்நுட்பக்கலையும் (Science and Technology) உலகத்தில் பெரியதொரு மாற்றத்தைச் செய்து வந்துள்ளது. மேலும் செய்தும் இவற்றால் எல்லா நாடுகளும் எல்லா மக்களும் நன்மை பெறவேண்டும் என்பதில் யாதும் ஜயுறவு இல்லை.

அறிவியலின் குறைகள்

ஆயினும், இவற்றில் ஒரு குறை உள்ளது. இவை மனிதனின் கையில் ஒரு பேராற்ற வூள்ள கருவியைத் தருகின்றன. அக்கருவி நல்லதையும் விளைக்கவல்லது; தீயதையும் விளைக்கவல்லது. ஆனால், இவை அக்கருவியை எந்தத் திசையில் பயன்படுத்துவது

என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை. மேலும் அக்கருவியைப் பயன்படுத்தும் மனிதனைப் பற்றிய ஆழ்ந்த உண்மைகளை ஆராயக் கூறுகின்றது. அவன் தன்னை எப்படிக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு நடக்கவேண்டும் என்று இவை கூறவில்லை. மக்கள் வாழ்க்கையின் முடிந்த குறிக்கோள் யாது என்னும் ஆராய்ச்சியை அறிவியல் தன் ஆட்சி வரம்புக்கு அப்பாற்பட்டதாகக் கூறித் தள்ளிவிடுகின்றது.

அறிவியல் குறையின் விளைவுகள்

இக்குறைவால் நேர்ந்துள்ள விளைவு யாது? மனிதன் இயற்கைப் பொருள்களை அடக்கி ஆள்கின்றான்; ஆனால், தனக்குள் பலதலைப்பட்ட உணர்வுகளை ஒழுங்கு படுத்தி ஆள வலி இல்லாதவனாகிவிட்டான். நாகரிகத்தின் உச்சவரம்பில் ஏறி நிற்கின்றான். ஆனால், தன்னை அறியாமையால் அந்த நாகரிகத்தோடு தன்னையும் ஒருங்கே அழித்துக் கொள்வானோ என எண்ணி நடுங்கும் நிலையில் இருக்கின்றான். ‘நூலிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃதிறந்து ஆக்கின் உயிர்க்கிறுதி ஆகிவிடும்’

(திருக்குறள் 476)

என்னும் பொய்யாமொழிக்கு எடுத்துக் காட்டாகும் அளவிற்கு, அறிவியலும் தொழிலில்நுட்பக் கலையும் மனிதனை உயர்த்தி உள்ளது எனக் கூறிவிடலாம் போல உள்ளது.

அறிவியல் உண்மை ஒன்றனையே குறிக்கோளாகக் கொள்ளுகிறது; அதுவும் பறுப்பொருள் பற்றியதே ஆகும். ஆனால்,

மக்கள் வாழ்க்கை உண்மை - நன்மை - அழுகு என்னும் முப்பொருளையும் அடிநிலையாகக் கொண்டு நடைபெறக் காண்கின்றோம். அறிவியல், மனிதன் இயற்கையை எதிர்த்துப் போர்ப்பிந்து அதைத் தனக்குப் பயன்படுவதாக்கிக் கொள்ள உதவுகின்றது. ஆனால், பிற மக்களோடு பழகி அமைதி வாழ்வு வாழ்வும், தனக்குள்ளே நிகழும் தீய உணர்ச்சி, நல்ல உணர்ச்சி என்பவற்றின் போரில் வெற்றி காணவும் உதவவில்லை.

அறிவியலை நிறைவு செய்வன்

இவ்வாறு ஆராய்ந்து காணும்போது அறிவியல்துறை மக்களுக்கு இன்றியமையாததாகவும், அருட்கொடையாகவும் அமைந்த போதிலும், அது மக்கள் வாழ்க்கையின் ஒரு சார்பு பற்றியதாகவே நின்றுவிடுகிறது. அதன் நிறைவு நிலையைக் கருதி, இணைப்பான பேருண்மைகளை வெளிப்படுத்தவில்லை. இந்த வகையில் அறிவியலில் உள்ள குறைகளை நீக்க வல்லனவாய் இருப்பவை, இலக்கியம் - தத்துவக் கொள்கை - நுண்கலைகள் முதலியனவே ஆகும்.

சிவநெரிச் சிறப்பு

இனி சைவம் எனப்படும் தொன்றுதொட்டு வரும் மெய்ந்நெரியை உள்ள கொண்டு ஆராய்ந்தால், அது வாழ்க்கையின் முடிந்த குறிக்கோள் இன்னதெனத் தெளிவுபட விளக்கி, மனிதன் தன் சூழ்நிலைக்குத் தக நன்மையைக் கடைப்பிடித்து வாழும் வாழ்க்கை முறையை இலக்கியங்களாலும், தத்துவக் கொள்கையாலும், நுண்கலையாலும் புலப்படுத்தி வந்துள்ளது என்பதை உணரலாம்.

சைவம் என்பது பிற பல சமயங்கள் போல, உணர்ச்சியைப் பற்றி நிகழும் சமயம் என்னும் அளவில் அமைந்து விடாமல், ஆராய்ச்சியை உறுதுணையாகக் கொள்ளும் உயரிய தத்துவக் கொள்கையாகவும் உள்ளது. இதன் சாரம் :

“எவ்வயிரும் நீங்கா துறையும் இறைவினை (ஐ) எவ்வயிருக்கும் அன்பாயிரு”

என்னும் விதியில் உள்ளது. இதன் விரிந்த போக்கையும் நோக்கையும், கீஃது உண்மைக்குக் கொடுக்கும் மதிப்பையும் “அன்றிய நாளின் விதியவி ரோதமேஸ் உன்னேல் பழுதன் றுளத்து”

என்னும் மற்றொரு விதியால் உணரலாம்.

சிவநெரித் தலைவர்கள்

சைவம் வேதகாலத்துக்கும் முற்பட்ட பழமை உடையது என்பதை அறிவோம். ஜயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இச்சிவ நெரியைக் கைக்கொண்டு ஒழுகிய மக்கள் அறிவியலுக்கு ஒத்த மிகவுயர்ந்த பண்பாடும் நாகரிகமும் உடையவராய் வாழ்ந்தவர்கள் என்பது தெளிவு. இங்ஞான்று நம்மிடையே உள்ள இலக்கியம், நுண்கலை, சிறப்பம், பண்பாடு முதலிய வற்றிற்கு அடிப்படை கோலியவர்கள் சைவத்தின் இரு கண்கள் எனப் போற்றப்படும் ஞானசம்பந்தரும், நாவுக்கரசர்களும் தான் என்பது வரலாற்று உண்மை.

அறிவியலும் சித்தாந்தமும்

இனி இதன்கண் கூறப்படும் பொருள் உண்மை, பொருளியல்பு, சாதனம், பயன் என்பவை அளவை முறைக்கு முற்றிலும் பொருந்தியவை என்பதைச் சிவஞான போதும் என்னும் ஒரு நூல் கொண்டே துணிதல் கூடும். சைவம் உலகத்தை உள்பொருள் எனவும், காரண காரிய

நியதிக்கு உட்பட்டதெனவும், உயிரின் அறிவு வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிவ தெனவும் கொள்வது. இவை அறிவியல் முறைக்கு நூற்றுக்கு நூறு பாகம் பொருந்துவன. உலகத்தின் முடிநிலைக் காரணாநிலையை ஆற்றலுக்கு அருநிலை வியாபகப் பொருள் என்னும் சைவத்தின் கொள்கை ஜனஸ்ஹன் (Albert Einstein) முடிபுக்கு ஒத்ததாக உள்ளது. இன்னும், காலத்தைப் பொருட்பெற்றியாகக் கொள்

வதும், காலமும் இடமும் எல்லைக்குட்பட்டவை என்பதும் போன்ற பல நுண்ணிய கருத்துக்கள் அறிவியலின் இஞ்ஞான்றைய துணிவகங்க்கு ஒத்துள்ளன.

இச்சிவநெறியை ஆராய்ந்து மேனாட்டி னருக்குத் தெரிவித்தல், தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டின் உயர்வை அவர்கள் தெரிந்து மகிழ ஏதுவாகும்.

நாராயணியே என் தாயே!

நாராயணியே என் தாயே

நலந்தந் தருஞும் திருமகளே

காரணி நீயே கர்முகிலோன்

தேவியே எனக்கருள் புரியுமம்மா

அம்மா தாயே திருமகளே

அருள்விழி காட்டும் என்தாயே

இம்மா நிலத்தில் உனைப் பணிந்தேன்

கிருகரம் குவித்தேன் அருள்தாயே

கவயகம் மீதினில் நாம் வாழும்

திருப்பாற் கடவில் உதித்தவளே

வாழ்வே உன்னருட் கொடையம்மா

திருமிகு நிதிக்குடம் சுமந்தவளே

பையவே எம்மிட்ட் தனையோட்டு

அருள்புரி வாயைன் அம்பிகையே

பாரினில் ஓளிபெறச் செய்யுமம்மா

அல்ல விதுகெட வழிகாட்டும்.

செந்தா மறையில் கிருபவளே

- ச. குகதேவன்

சிந்தூரத் திலகம் அனைந்தவளே

சுந்தர வாழ்வினைத் தருபவளே

துதித்தேன் அருள்வாய் என் தாயே

கெளாரி காப்பு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யும் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின்றருள் செய் எலிவாகனப் பிள்ளாய்
சொற்குற்றமொடு பொருட் குற்றம் சோர்வதறும்
எக்குற்றமும் வாராமற் கா.

வேண்டுதற்கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கெளாரி அம்பாள் தாயாளே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னாயிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக்கு உயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சுந்தரமுகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மா காளித்தாயே
கொழிய மகிழ்வாகுரனை கூறுபோட்டவளே
அசுரக்குணம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சீவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ சங்கரிநீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சீவனவனும்
அம்மா உனை அணைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே.
வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாக காட்டுவீர்
நெறியறியாது தீகைப்போருக்கு நெறிமுறையைக் காட்டுவாய்
காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டுவிடு
நாலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணரிவை ஊட்டுவிடு

வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழுவிடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருஞ்சுந் தேவியளே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடுசெழிக்க வென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கு அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளையற்றவர்க்கு பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்கு கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே
 ஏட்டுடைத் தேவியளே எல்லாம்மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவடனே பாருமம்மா
 பால் பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் தீரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாரேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளி மகாதேவியளே காசினிக்கு வித்துவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும்நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்
 தொப்ரந்து அணிவோர்க்கு தொட்டுதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பியணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இனைந்துவரும்
 சந்தணச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்த கெளரி அம்மா
 காப்புப் கட்டிவிட்டுக் கடமைமுழுந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்

நானும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புப் கட்டதனில்
 பூவும் நீறுமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழும்சுட்ரே காளியின்னைக் காண்கின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கண்றிடு
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்கீறந்து காட்டுமெடி
 சொல்லற்கரிதான் சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவொடு விரதமிரு
 பக்திமனதுடனே பரவி அணிவோர்க்கு
 சித்தியெலாம் தருவாள் சீர்பெருகு கெளாரியவள்
 முத்திக்கு வழியுண்டு முக்கால முணர்வுமுண்டு
 எச்சகத் திலோர்களெல்லா(ம்) ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி யெல்லாம் அருள்வாள் கெளாரியவள்
 கெளாரி காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்து வரமுன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியளே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கெளாரியே காப்பருஞும்.

“அம்பிகையைச் சரண் புகுந்தால் அதிக வரம் பெறலாம்”

ஸ்ரீ மகா லிங்காஷ்டகம்

“லிங்காஷ்டகம் இதம் ஸ்தோத்திரம்
 யஃபடேத் சிவசந்திதெள
 சிவலோக மவாப்றோதி
 சிவனே ஸஹமோததே”

1. பிரம்மமுராரி	ஸ்ரார்ச்சித	லிங்கம்	5. குங்குமசந்தன	ஸேபித	லிங்கம்
நிர்மலைஷித	ஸௌபித	லிங்கம்	பங்கஸஹார	ஸீசோபித	லிங்கம்
ஜநமஜதுக்க	விநாசக	லிங்கம்	ஸஞ்சிதயாய	விநாசன	லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி	ஸதாசிவ	லிங்கம்	தத்ப்ரணமாமி	ஸதாசிவ	லிங்கம்
2. வேதமுனி	ப்ரவரார்ச்சித	லிங்கம்	6. தேவகணர்ச்சித	ஸேபித	லிங்கம்
காமதஹம்	கருணாகர	லிங்கம்	யாவயயக்தி	சுபாவித	லிங்கம்
ராவன	துர்ப்பவிநாசன	லிங்கம்	திநகரகோஷ	ப்ராபாகர	லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி	ஸதாசிவ	லிங்கம்	தத்ப்ரணமாமி	ஸதாசிவ	லிங்கம்
3. ஸர்வஸீகந்தி	ஸீலைபித	லிங்கம்	7. அஹ்தளொயரி	வேறுற்ற	லிங்கம்
புத்திவிவர்த்தன	காரண	லிங்கம்	ஸர்வஸமுதபவ	காரண	லிங்கம்
ஸித்தஸீராஸீரே	வந்தித	லிங்கம்	அஹ்தறித்ர	விநாசித	லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி	ஸதாசிவ	லிங்கம்	தத்ப்ரணமாமி	ஸதாசிவ	லிங்கம்
4. கநகமறாமனி	பூதித	லிங்கம்	8. ஸீருக்ரஸீரவர	பூஜித	லிங்கம்
பணிபதிவெற்ற	ஸௌபித	லிங்கம்	ஸீரவநவழ்ப்	ஸதார்ச்சித	லிங்கம்
தஸஹஸ்யக்ஞ	விநாசன	லிங்கம்	ஸரமபந்தாம	பூத்மந	லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி	ஸதாசிவ	லிங்கம்	தத்ப்ரணமாமி	ஸதாசிவ	லிங்கம்

மேலைத்தேய நாடுகளில் இந்து சமயம்

கலாநிதி. ஆறு. திருமுருகன்

ஆதியில் எழுந்த சமயமாகக் கருதப் படும் இந்துமதம் இன்று உலகின் பல பாகங்களிலும் வேறான்றி வளர்ச்சி பெற்று வருவதை சமய வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் ஒப்புக்கொள்வர். பாரதத்திலும், ஈழத்திலும், தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் பரவிய இந்து மதம் இன்று மேலைத்தேய நாடு களாகிய இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, கனடா, அவஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா, சவிஸ், டென்மார்க், நியூசிலாந்து, நோர்வே, கொலண்ட் போன்ற நாடுகளில் பரவி வருவதைக் காணலாம். இலாங்கையில் ஏற்பட்ட இனப்பிரச்சினையும், போரின் அனர்த்தங்களும் இலட்சக்கணக்கான ஈழத் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து மேலை நாடு களில் குடியேறும் நிலையை ஏற்படுத்தியது. இளைய தலைமுறையைச் சார்ந்த ஈழத் தமிழர்கள் அகதிகளாக மேலை நாடுகளில் தஞ்சமடைந்து வந்தமையும், 1983இல் இலாங்கையில் ஏற்பட்ட இனக் கலவரத்தினால் பல கல்விசார் வல்லவர்கள் மேலை நாடு களில் தொழில் வாய்ப்புக் கருதிச் சென்று குடியேறினர். இதேவேளை இந்தியாவில் இருந்து உயர் கல்விக்காகவும் வாணி பத்துக்காகவும் மேலை நாடுகளுக்குச் சென்றவர்களில் ஒரு பகுதியினர் நிரந்தர மாக அந்த நாடுகளில் குடியேறி வாழ்ந்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேற்குறித்த மக்கள் தம் சமயம் மொழி கலாசார பண் பாட்டு அம்சங்களைப் பேணுவதில் காட்டி வரும் ஆர்வத்தின் விளைவில் குறிப்பாக மேலைநாடுகளில் இந்து மதம் கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் பெரு வளர்ச்சி கண்டுள்ளது எனலாம்.

கி.பி. 7ம், 8ம் நூற்றாண்டுகளில் இராஜ இராஜசோழன் கடல் கடந்த நாடுகளில் தன் ஆதிக கத்தைச் செலுத்தியபோது இந்துமதம் பல நாடுகளில் செல்வாக்குப் பெற்றதை வரலாறுகள் சான்று பகர்கின்றன. இந்தோனேசியா, பினித் தீவுகள், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் குடியேறிய இந்து மக்கள் இந்நாடுகளில் இந்துசமய வளர்ச்சி யில் அக்கறை கொண்டனர். தென் ஆபிரிக்காவில் குடியேறிய இந்திய மக்கள் அங்கு இந்து மதத்தை நிலைகொள்ளச் செய்தனர் என்பதை இந்து வரலாற்று நூல்கள் விளக்குகின்றன.

புலம்பெயர் வாழ் மக்களிடையே சமய உணர்வு

தமது பாரம்பரிய சமய வழிபாடுகளை யும் பண்பாட்டையும் பேணவேண்டும் என்ற ஆவல் ஈழத்தில் பிறந்த தற்போது மேலை நாடுகளில் வாழும் பெரும்பாலான மக்களிடையே உணர்வு ரீதியாகக் காணப் படுகிறது. இதன் அடிப்படையில் தனிப்பட்ட இல்லங்களிலும் பொது வாடகை மண்டபங்களிலும் ஏற்படுத்திய வாராந்த நிகழ்ச்சி களே மேலை நாடுகளில் இன்று இந்துக் கோயில்கள் உருவாகுவதற்கு வித்திட்டன. மேலும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்களின் திருமண வைபவங்கள், சடங்குகள், சம்பிரதாய நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தவும் மக்கள் ஒன்றுகூடவும் ஆயைங்கள் பெரிதும் உதவும் என்ற அடிப்படையிலும் அங்கு இந்துக் கோயில்கள் உருவாகின் எனலாம். தமது பெற்றோர்களை மேலை நாடு களுக்கு அழைத்த பிள்ளைகள் அவர்

களிடையே ஆறுதலை ஏற்படுத்துவதற்கு அதாவது கோயில் உணர்வகளோடு வாழும் முத்தோரை ஆற்றுப்படுத்துவதற்கும் கோயில்கள் உருவாக்க முனைந்தனர். இவ்வகையில் உருவாக்கப்பட்ட இந்துக் கோயில்களை மையமாகக் கொண்டு தமது பிள்ளைகளை (மேலை நாடுகளில் பிறந்த பிள்ளைகள்) சமய வழியில் வாழ்விக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் பெரும்பாலான பெற்றோர்களிடம் காணப்படுகிறது. கோயில்களை மையமாகக் கொண்டு இந்து மன்றங்கள், தமிழ்ப் பாடசாலை வகுப்புக்கள், இசை நடன வகுப்புக்கள், முத்தோர் பொழுது போக்கு நிலையங்கள், யோகாசன வகுப்புக்கள், வாணிப நிலையங்கள் (இந்துப் பண்பாட்டு புடைவைக்கடை, நகைக்கடை, சாப்பாட்டுக் கடை) எனப் பல நிறுவனங்கள் மேலை நாட்டில் இந்துக்களால் உருவாக்கப்பட்டு வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றன.

புலம்பெயர் வாழ் மக்கள் பல நேர்த்தி களை நிறைவு செய்வதற்கும் கோயில்களை உருவாக்கித் தம் குல தெய்வங்களை நினைத்து வழிபாடு செய்து வருகின்றனர். பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை சமய உணர்வு மிக்கவற்களாக வளர்க்க வேண்டும் எனப் பல முயற்சிகள் எடுத்து வருகின்ற போதிலும் மேலை நாட்டில் பிறந்த பிள்ளைகள் சிறு பராயத்தில் பெற்றோருடன் கோயிலுக்கு வருகிறார்கள். குறிப்பாகப் பதினெட்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகளை கோயில் களில் காணப்பது அரிதாகவேயுள்ளது. வீடு களிலும் சமய ஆர்வமற்றவர்களாக இப்பருவத்தினர் காணப்படுகின்றனர். மேலும் ஆங்கிலமொழி மூலம் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாட்டு மொழிகளிலும் கற்கும்

அங்கு பிறந்த பிள்ளைகளுக்கு எமது விழாக்கள் வைபவங்களை விளங்கிக் கொள்ளும் ஆற்றலும் குறைவாக இருப்பத னால் அவர்கள் இவற்றைப் பொதுவாகப் புறக்கணிப்பது கூடுதலாகவள்ளது. இன்று புலம்பெயர் நாடுகளில் இந்துக்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் பண்பாட்டு நிறுவனங்களை அங்கு வாழும் சந்ததி தொடர்ந்து பேணுமா என்பது பற்றிய ஜயம் அங்கு வாழும் பறிடம் இன்று காணப்படுவதனை அவதானிக்கலாம்.

மேலை நாடுகளில் பல்லின பண்பாட்டு மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்களில் குறிப்பாக முஸ்லிம்கள் தமது பண்பாட்டு உடை, மத வழிபாட்டு நம்பிக்கை என்ப வற்றைப் பேணுவதில் பெரிதும் அக்கறை காட்டி வருவதை அவதானிக்கலாம். குறிப்பாக மேலை நாடுகளில் வாழும் இந்திய சீக்கிய மத மக்கள் தமது பண்பாட்டைப் பேணுவதில், வழிபாட்டுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதில் பெரிதும் அக்கறை காட்டி வருகின்றனர். அவர்களின் பிள்ளைகள் சின்ன வயது முதல் தாய் மொழி, மத அனுட்டானம், தம் பண்பாடு பேணுவதில் இயற்கையாகவே அக்கறையுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இந்துக்கள் தமது பண்பாட்டு உடைகளில் அக்கறை காட்டுவது அருகி வருகிறது. பொதுவாகத் திருமண வீடுகளில் தம் பண்பாட்டு உடைகளை பெண்கள் அணிவதும் ஆலய வழிபாட்டில் அவற்றைப் பேணுவதையும் காணலாம்.

நிறுவன ரீதியாக இந்து சமயத்தை வளர்ப்பதற்குத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அமைப்புக்கள் இந்துப் பண்பாட்டு வகுப்புக்கள், போட்டிகளை நடாத்தி மாணவ

ரிடையே ஆர்வத்தை வளர்த்து வருகின்றன. குறிப்பாக பண்ணிசைப் போட்டி, பேச்சுப் போட்டி எனப் போட்டிகள் நடைபெறுவது வழக்கம். இப்போட்டிகளில் பங்குபற்றும் பெரும்பாலான பிள்ளைகள் விடயங்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதி மனனம் செய்து தமிழில் பேசுவார்கள். இந்நிலை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இலண்டனில் இந்து சமயம்

இலண்டனில் இன்று பதினாறு இந்துக் கோயில்களை உருவாக்கி மக்கள் வழிபாடு செய்து வருகிறார்கள். இதில் நான்கு ஆலயம் இந்திய மக்களாலும் ஒரு ஆலயம் சிங்களவர் ஒருவராலும் தோற்றும் பெற்றவை. ஏனைய பதினொரு ஆலயங்களும் ஈழத் தமிழர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை.

ஈழத் தமிழர்களால் முதல் முதலில் உருவாக்கப்பட்ட இந்து ஆலயம்

அச்வே - உயர் குன்று வாசல் முருகன் கோயில்

Archway - Highgate Hill Murugan Temple.

மேற்குறித்த கோயில் எழுபதுகளில் உருவாக்கப்பட்ட கோயிலாகும். கல்வி கற்கச் சென்று அங்கு குடியேறி வாழ்ந்த ஈழத்தவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இன்று இலண்டனிலுள்ள ஈழத்தவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட கோயில்களில் முதன்மையானவை

1. அச்வே - உயர்குன்று வாசல் முருகன் கோயில்.

(Archway - Highgate Hill Murugan Temple.

2. விம்பிள்டன் - ஸ்ரீ கணபதி கோவில்.

(Wimbledon - Sri Ganapathy Temple)

3. சூட்டிங் - ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் கோயில்.

(London Sivayogam Tooting - Sri Muththumari Amman Temple)

4. ஈலிங் - ஸ்ரீ கனகதுர்க்கை அம்மன் கோயில்

(Ealing - Sri Kanaga Durka Temple)

5. ஸ்ரோன்லி - ஸ்ரீ இராஜகிராஜேஸ்வரி அம்மன் கோயில்

(Stoeleigh - Sri Rajarajeswary Amman Temple)

6. இலண்டன் - லூசியம் சிவன் கோயில். (London - Lewisham Sivan Temple)

இவை தவிர்ந்த புதிதாகக் கடந்த இரு ஆண்டுகளுக்குள் உருவான கோயில்கள்.

1. கரோ - முருகன் கோயில்

(Harrow - Murugan Temple)

2. வெம்பிளி - சிவன் கோவில்.

(Wembley - Sivan Temple)

3. இலண்டன் - ஜயப்பன் கோயில்.

(London - Iyappan Temple)

4. குறைடன் - பிள்ளையார் கோயில். (Curaidan - Pillayar Temple)

5. வோர்த்தமேஸ்ரோ - முருகன் கோயில்.

(Walthamstow - Murugan Temple)

மேற்குறித்த ஆலயங்களை விட மிகவும் நீண்ட வரலாறு கொண்ட இந்தியத் தமிழர்களால் உருவாக்கப்பட்டு இன்று கூடுதலாக இலங்கை மக்கள் வழிபாடு செய்யப்படும் ஆலயமாக - இலண்டன் ஈஸ்ற்காம் - ஸ்ரீ முருகன் கோயில் விளங்குகிறது.

(London Easthame - Sri Mugugam Temple)

இந்தியத் தமிழர்களால் தோற்றுவிக்கப் பட்ட லண்டன் வக்குமி நாராயணன் கோயி லும் பிரசித்தமான ஆலயமாகவுள்ளது.

இலண்டன் இந்து சமய நிறுவனங்களில் இலண்டன் சைவ முன்னேற்றச் சங்கம், 2002 ஆவணி மாதம் 25 ஆண்டுகள் பூர்த்தியை முன்னிட்டு வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடியது. இச்சங்கம், பல சைவ சமயத் தொண்டுகளை செயற்படுத்தி வருகிறது. குறிப்பாக சமய விழாக்கள், சமய அறிவுப் போட்டிகள், முதியோர் நிலையங்கள் என இச்சபை நிறைந்த பணியாற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இலண்டன் சிவயோகம் இந்து அறக்கட்டளை

இந்து சமய விருத்திக்கும், சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டை வளர்ப்பதற்கும் ஆதரவற்ற தாயகச் சிறார்களுக்கு உதவுவதிலும் இந்நிறுவனம் மிகுந்த அக்கறை கொண்டு செயற்பட்டு வருகிறது. பதியிலர் கதியிலர் உதவி நிதியம் போன்ற பல்வேறு திட்டங்களை சிவயோகம் செயற்படுத்தி வருகிறது. யாழ் போதனா வைத்தியசாலையில் நவீன கண் சத்திரசிகிச்சைக் கூடத்தை நிறுவியதுடன், கந்தரோடை கிராமத்தில் விதவைப் பெண்களுக்கு இல்லங்களை அமைத்து சிவயோகம் அன்னையர் குடியிருப்பை உருவாக்கியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இலண்டன் திருக்கோயில் ஒன்றியம்

வருடாவருடம் அனைத்துலக சைவ மகாநாடு நடத்தி சைவத்தமிழ் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

இலண்டனில் கடந்த 10 ஆண்டுகளாக இந்து சமய வைபவங்கள் மிகவும் சிறப்பாக

நடைபெற்று வருகின்றன. குறிப்பாக ஆலயங்களில் தேர்த்திருவிழா நடைபெறும் போது பாரிய பிரதான வீதிகள் தடைசெய்யப்பட்டு பிரத்தானிய பொலீஸ் உதவி யோடு தேர் வீதி வலம் வரும். சுமார் 50 ஆயிரம் தமிழர் இவ்வேளையில் ஒன்று கூடுவர். நீல்டனில் என்ற இடத்தில் பளிங்குக் கற்களால்பிரமாண்டமான இந்துக் கோயில் இந்தியர்களால் கட்டப்பட்டு தினமும் 2000 மக்கள் வழிபட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கனடாவில் இந்து மதம்

1983இல் இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக்கரவரத்தைத் தொடர்ந்து கனடாவில் இலங்கைத் தமிழருக்கு அகதி அந்தங்கு வழங்கியதைத் தொடர்ந்து சுமார் மூன்று இலட்சம் ஈழத் தமிழர் அங்கு நிரந்தரமாக இன்று வாழ்கின்றனர். கனடா அரசு தாய்மொழியை ஒரு பாடமாகக் கற்பதற்கும், அனைவருக்கும் மத சுதந்திரம் வழங்குவதிலும் முன்னின்று உதவுகிறது. இவ்வகையில் ரொரன்டோ மாநிலத்தில் 5 இந்துக் கோயிலும் மொன்றியலில் 3 கோயிலும் வங்குவரில் 2 கோயிலும் பிரசித்தமான ஈழத்தமிழரின் கோயில்களாக விளங்குகின்றன.

கனடா றிச்மன்கில் விநாயகர் கோயில்

இவ்வாலயம் மிகப் பிரமாண்டமாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இராஜகோபுரம், திருமணமண்டபம் எனப் பல்வேறு சிறப்புக்கள் இவ்வாயலத்தில் அமைந்துள்ளன. கனடாவில் உள்ள பெரிய கோயில் இது. இவ்வாலயத்துக்குத் தேவையான சகல வாகனங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் அழகிய சித்திரத்தேர் ஒன்றும் இங்கு உண்டு. தினமும் மதிய பூசையின் முடிவில் அன்னதானம் வழங்கப்படுகிறது.

கனடா முந் முத்துமாரி அம்மன் கோயில்

இவ்வாலயம் பக்திபூர்வமாக இயங்குகிறது. செவ்வாய் தோறும் பல பக்தர்கள் இவ்வாலயத்திற்குச் சென்று அம்மனைப் பூஜித்து வருகிறார்கள்.

வங்குவர் லக்ஷ்மி கோயில்

சுமாங்கலிப் பூசை, கெளரி விரதம் போன்றவை இங்கு மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது.

வங்குவர் விநாயகர் கோயில்

விநாயகர் பெருமான் விழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

ரொன்டோ மார்க்கம் - ஜயம்பன் கோயில்

இவ்வாலயம் தற்போது பிரமாண்ட மான முறையில் கட்டப்பட்டு வருகிறது.

வரசித்தி விநாயகர் கோயில்

வெள்ளி தோறும் பிரசங்கம், திருவிழா அறநெறிப் பாடசாலை முதலியன் இங்கு சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

ரொரன்டோ துர்க்கை அம்மன் கோயில்

அபிராமிப்பட்டர் விழா மற்றும் திருவிழாக்கள் பல சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

ரொரன்டோ முருகன் கோவில்

குரன்போர் மற்றும் புராணப்படிப்பு இவ்வாலயத்தில் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது.

மொன்றியல் திருமுருகன் கோயில்

யாழிப்பாணத்தில் நடைபெறும் மரபுகளுக்கு அமைய ஆலய ஒழுங்குகள் இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

கந்தசஷ்டி உற்சவம் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மொன்றியல் அம்மன் கோயில்

இவ்வாலயத்தில் குங்கும அர்ச்சனை, குத்துவிளக்குப் பூசை போன்ற வழிபாடுகள் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

கனடா இந்து மாமன்றம்

7வது உலக சைவ மாநாடு நடாத்தி பெருமை கொண்டது இந்து மாமன்றம்.

இதன் கிளைகள் – சமய வகுப்புக்கள் நடைபெறும் இடங்கள்.

1. லெமஹோ (Lamoreaus)
2. பியர்சன் (Bearson)
3. வெஸ்ற்கில் (Westhill)
4. சீடாபிரே (Cedabrrae)
5. ரபிள்வூட் (Drifnood)
6. கிப்பிளிங் (Kipling)
7. லான்ஸ்டவன் (Lansdonn)

மேற்குறித்த கிளைகளை நிறுவி மிகச் சிறப்பாக சமயப்பணிகளை ஆற்றி வருகிறது. இம்மன்றத்தினர் சைவாந்தி என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வருகின்றனர்.

கனடா இந்து சமயம் பேரவை

ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்களின் கனடா விஜயத்தால் உருவான இச்சபை பல சிறந்த பணிகளை ஆங்கு ஆற்றி வருகிறது. “ஆத்மஜோதி” என்ற மாத திதமை வெளியிட்டும், முற்றோதல், சமய வகுப்புக்கள் நடாத்தல் போன்ற பணிகளிலும் ஆர்வம் காட்டி வருகிறது. வருடா வருடம் நாவலர் பெருமானுக்கு விழா எடுப்பதுடன் திருமுறை மற்றோதல் நடாத்தி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கனடா இந்து கலாசார மன்றம்

கனடா வாழ் சைவ மக்களிடையே விழிப்புணர்வையும் சமய நம் பிக்கை யையும் ஏற்படுத்தும் பொருட்டு முன்னாள் வடமாநில கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. தி. மாணிக்கவாசகர், திரு.சி.செகராசசிங்கம் ஆகிய சைவப் பெரியார்களின் முயற்சி யால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

கனடா தமிழ் கலாசாரச் சங்கம்

1989இல் திரு.எஸ்.ஏ.சி.வீபாதம், க.தெ.சண்முகராசா, சிவாஜி மகேந்திரா, டி.இ.விங்.கராஜா, கே.வி.செல்வராஜா போன்ற சைவத்தமிழ் ஆர்வலர்களால் இச்சபை தோற்றுவிக்கப்பட்டு இன்றுவரை சிறப்பாகச் செயற்பட்டு வருகிறது.

கியூபீக் சைவ மகாசபை

1985ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சபை தனது அயராத பணியால் திருமுருகனுக்கு டொலாட் செச்மோ நகரில் கோயில் கட்டி முடித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. சமய நிகுழ்ச்சிகள், குருத்தரங்கள், சைவ மாநாடுகள் பலவற்றை நடாத்தி நற்பணியாற்றி வருகிறது. இச்சபையின் முன்னோடிகளாக ஸ்ரீரங்கநாதக் குருக்கள், திரு.செல்லையா இராசரத்தினம், திரு.அப்புத்துரை கனக விங்கம் போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

வேதாந்த ஞானமன்றம்

ஒவ்வொரு புதன்கிழமைகளிலும் சத்சங்க வழிபாடு நடாத்துவதோடு பல ஆண்கீப் பெரியவர்களை அழைத்து பாதபூசை நடாத்தி மக்களுக்கு ஆசி வழங்க வைப்பது இச்சங்கத் தின் சிறப்பாகும். 1995இல் திரு.விபுலனாந்தா (அடியார்), திரு.க.தம்பிராசா, திரு.சி.கருணானந்தன் ஆகியோர் முன்னின்று இம்மன்றத் தோற்றுவிக்குதனர்.

கனடா ஆதி அருள்நெறி மன்றம்

சமயக் கல்வியை கனடா வாழ் மாணவரிடையே வளர்க்கும் நோக்கில் இச்சபை தோற்றும் பெற்றது. அரசினர் பாடசாலைகளில் 13ம் வகுப்பில் அதிக புள்ளிகளை ஈட்டும் தமிழ் மாணவருக்குப் புலமைப் பரிசுத்திட்டத்தை உருவாக்கிச் செயற்பட்டு வருகிறது. “தமிழ் மகன்” என்ற சஞ்சி கையை வெளியிட்டு சமய ஆர்வத்தை வளர்த்து வரும் இம்மன்றத்தை - டாக்டர். ஆதி கணபதி சோமசுந்தரம், புலவர் ஈழத்து க.சிவானந்தன் ஆகியோரால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கனடா சைவசீத்தாந்த மன்றம்

இம் மன்றம் கடந்த 10 வருடங்களாக மிகவும் சிறப்பாகச் செயற்பட்டு வருகிறது. திரு.சி.விசவலிங்கம் அவர்களால் ஆக்கப்பட்ட இச்சபை சமய வகுப்புகள், நாயன்மார்களது குருபூசை, நாவலர் விழா, சிவத்தமிழ்ச் செல்விதங்கம்மா அப்பாக்குப்பி அவர்களின் பிறந்தநாள் விழா மற்றும் “அன்புநெறி” மாத இதழ் வெளியீடு எனப்பல சிறப்பான பணிகளை ஆற்றிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் நிறுவனம் சொந்த மண்டபத்தையும் உருவாக்கி செயற்பட்டு வருகிறது.

கனடா சிவதொண்டன் நிலையம்

ஞாயிறு தோறும் சிவயோக சவாமி களின் பெயரில் பஜனை, தியானம், சிறப்புச் சொற் பொழிவுகள் நடாத்தி வருகிறது. 1996இல் உதயமானது. வருடா வருடம் யோகசவாமிகளின் விழாவை சிறப்பாக நடாத்துகின்றனர்.

கனடா சிவத்தாண்டர் சபை

ஆலயங்களில் சிரமதானம், இந்திய திருக்கோயில் வழிபாட்டு ஒழுங்கு எனப்பல கடமைகளை ஆற்றி வருகிறது.

கன்டாவில் சூரன்போர், தேர்த்திரு விழா யாவும் இலட்சம் மக்கள் கூடி சிறப்பாக நடைபெறும்.

கன்டாவில் இந்திய மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட கோயில்கள் ஆச்சிரமங்கள் பலவுண்டு. மலைப் பிரதேசத்தில் விமானம் திடீரென இறங்கிய இடத்தில் அதனை ஓட்டிய விமானி ஞானியாகி ஆச்சிரமம் அமைத்தார். அவர் ஓடிய விமானம் இன்றும் மலையில் வழிபாடு செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருவது குறிப் பிடத்தக்கது. மொன்றியல் மாகாணத்தில் இவ் அற்புத ஆச்சிரமம் அமைந்துள்ளது. இந்திய இந்துக்கள் உட்பட கன்டாவில் சுமார் 4 இலட்சம் இந்துக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். பெரும்பாலான இந்துக்கள் ஒன்றாரியோ மாகாணத்தில் உள்ள ஸ்காப ரோவில் வாழ்கிறார்கள். சில கோயில் களுக்குத் தங்கள் ஊர் ஞாபகார்த்தமாக ஊர்க் கோயில்களின் பெயர்களை வைத்து வணங்கும் மரபைக் காணலாம். உதாரணமாக நயினை அம்மன், நல்லைக்கந்தன் போன்ற நாமங்கள் கூட்டப்பட்டுள்ளன.

அவுஸ்திரேலியாவில் இந்து மதம்

அவுஸ்திரேலியாவில் உள்ள பல மாகாணங்களில் இந்துக்கள் பரவலாக வாழ்கிறார்கள். அங்குள்ள இந்துக்களால் உருவாக்கப்பட்ட கோவில்களில் சிட்டி யில் ஈழத்தமிழர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சிட்டி முருகன் கோயில் மிகவும் சிறப்பான உயர் இராசகோபுரத்துடன் கூடிய பெருங்கோயிலாக விளங்குகிறது.

அவுஸ்திரேலியாவில் உள்ள கோயில்கள்

அடிலையிட் - விநாயகர் கோயில்

முருகன் கோயில்
சிட்டி - முருகன் கோயில்
வெங்கடேஸ்வரர் கோயில்
மெல்பேரன் - சிவன் கோயில்
விஷ்ணுகோயில்
முருகன் கோயில்
துர்க்கை அம்மன் கோயில்
பிரிஸ்பேன் - விநாயகர் கோயில்
பேர்த் - பாலமுருகன் கோயில்
சிவன் கோயில்

மேற்குறித்த கோயில்களை விட சிட்டி சைவமன்றம், மெல்பேரன் இந்து மன்றம் சிவதொண்டர் நிலையம், “அவுஸ்தி ரேவியா அபயகரம்” போன்ற ஆன்மீக நிறுவனங்கள் பல்வேறு சமயப் பணிகளை ஆற்றி வருவதுடன் பண்பாட்டு வளர்ச்சி யில் மிகுந்த அக்கறையும் காட்டி வருகின்றனர். உடுவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கணக்காளர் மகேசன் என்பவர் ஆத்திகுடி முதல், தேவாரங்கள் பலவற்றை ஆங்கிலம் மூலம் அச்சிட்டு சிறார்களுக்குப் பரப்புவதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வருகிறார்.

ஜேர்மனியில் இந்து மதம்

ஜேர்மனியில் 56 ஆயிரம் இந்துக்கள் வாழ்கிறார்கள். இங்கு 1994ம் ஆண்டு பெரிய கணேசர் ஆலயம் கட்டப்பட்டது. பல மண்டபங்களில் தற்போது கூட்டு வழி பாடு, கோயில் விழாக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

பிரான்சில் இந்து சமயம்

பாரில் நகரில் ஆறு இந்துக் கோயில்கள் ஈழத்தமிழர்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. முருகனுக்கு 2 கோயில்களும் பிள்ளையாருக்கு 2 கோயில்களும், அம்மனுக்கு

ஒரு கோயிலும் சிவனுக்கு ஒரு கோயிலு மாக அருகருகே இக் கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. இங்கும் சைவத் தமிழ் வகுப்பு, இசை, நடன வகுப்புகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.

சுவிடீஸர்லாந்தில் இந்து சமயம்

பேர்ஸ் - (லங்கோம்) சித்தி விநாயகர்
 பேர்ஸ் - ஸ்ரீகல்யாண சிவசுப்பிரமணியர்
 ஸவசான் - கற்பக விநாயகர்
 ஜெனிவா - அற்புத விநாயகர்
 பேர்ஸ் - (தூன்) பிள்ளையார்
 பேர்ஸ் (லீஸ்) - மேல் மருவுத்தூர் ஆதியாசக்தி சொலுத்தூர்- தூர்க்கை அம்மன்
 ஓல்டன் - மனோன்மணி அம்யாள்
 பாசன் - சித்தி விநாயகர்
 சிவசுப்பிரமணியர்
 ரோஜரீஜேஸ்வரி
 கூரிச் - ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியம் (அடென்ஸ்வீல்)
 கூரிச் - அருள்மிகு சிவன் கோயில்
 மேற்குறித்த இந்து ஆலயங்களை புலம் பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழர் உருவாக்கிப் பேணி வருகின்றார்கள். சமய வகுப்புகள், நற்சிந்தனைகள், கூட்டு வழிபாடுகள், விழாக்கள் இவ்வாலயங்களில் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

அமெரிக்காவில் இந்து சமயம்

அமெரிக்காவில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட இந்துக் கோயில்கள் இந்திய மக்களால் உருவாக்கப்பட்டு தினமும் வழிபட்டு வருகிறார்கள். வட இந்தியர் வாழும் பகுதிகளில் விஷ்ணுவுக்கும் சிவனுக்கும் கோயில்கள் உள்ளன. அமெரிக்காவில் 70 வீதை கோயில்கள் கலிபோர்னியா, நியூயோர்க், இலினோயில், ஒகையோ, டெக்சஸ், லொசேஜ்சஸ் ஆகிய பகுதிகளில்

அமைந்துள்ளன. டெக்சஸ் என்ற பிரதே சத்தில் இந்தியாவிலிருந்து வந்த பொறி யியலாளர்கள், மருத்துவர், வர்த்தகர் கூடுதலாக வசிப்பதால் தம் மன நிம்மதிக் காவும் பக்தியைத் தம் பிள்ளைகளிடம் வளர்க்கவும், வரிச் சலுகைக்காகவும் பெரும் செல்வந்தர்கள் கூடி இந்துக் கோயில்கள் பலவற்றைக் கட்டினார்கள். இக்கோயில்களில் பிடிஸ்பேர்க் நகரத் திற்கு வெளியே நல்ல அமைதியான சுற்றாடலிலுள்ள வெங்கடேஸ்வரர் கோயிலும், தினமும் மக்கள் கூடும் இடமாக விளங்குகின்றன. தோற்றுவிக்கப்பட்ட பல வழி பாட்டுத் தலங்கள் நிறுவனங்கள் செல்வாக்குடன் காணப்படுகின்றன. அமெரிக்கா வில் ஆகம முறையில் பல்லவர் கால சிற்ப அமைப்பிலும் அமைந்த கோயிலாக நியூயோர்க்கில் கட்டப்பட்ட மஹாவல்ல கணபதி கோயில் உள்ளது.

அமெரிக்காவில் பல இந்து நிறுவனங்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. இராமகிருஷ்ணமிசன் பெரிய அளவில் தமது கிளையை நிறுவி செயற்பட்டு வருகிறது.

நியூசிலாந்தில் இந்து சமயம்

தற்போது சிறிய இரு இந்துக் கோயில்கள் உருவாகி வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றன.

டென்மர்க்கில் இந்து சமயம்

இங்கு, சைவ மன்றங்கள் மண்டபங்களில் கோயில் வழிபாடுகளையும் சமய வகுப்புக்களையும் நடாத்தி வருகின்றன.

டென்மர்க்கில் இந்து சமயம்

இங்கு, சைவ மன்றங்கள் மண்டபங்களில் கோயில் வழிபாடுகளையும் சமய வகுப்புக் களையும் நடாத்தி வருகின்றன.

ஹவாய் நாட்டில் இந்து சமயம்

யோக சுவாமிகளின் சீடன் சிவாய சிவ சுப்பிரமணியசுவாமிகளினால் சிவன் கோயில் ஆச்சிரமம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு உலகப் பிரசித்திபெற்ற ஆன்மீக நிலைய மாக ஆலயமும் ஆச்சிரமும் இன்று விளங்குகிறது. பிரமச்சாரியர்களாக பல இன சீடர்கள் தங்கி வாழ்கிறார்கள். சந்தனமரம் நிறைந்த காடு இன்று புனித இடமாக உலகை வியக்க வைக்கிறது.

ஹூலண்ட் நாட்டில் இந்து சமயம்

இங்கு மீண்டும் வரதராஜ செல்வவிநாயகர் கோயில் மிகவும் சிறப்பாக இயங்குகிறது. சைவ சமய வகுப்புக்கள் பண்பாடு காப்பாற்றல் இவ்வாலை வாயிலாக மிகவும் சிறப்பாக வழி நடத்தப்படுகிறது.

நிறைவேரை

உலகளாவிய ரீதியில் இந்து சமயம் இன்று வளர்ச்சி பெற்று வருகிறது. நவீன இன்றைந் போன்ற மொழிகளிலும் பரப்பப் படுகிறது. எனினும் மதமாற்றம் சமயத்தின் பெயரால் மேலை நாடுகளில் சண்டைகள், வழக்குகள் நடைபெறுவதும் அவதானிக் கக்கூடியதாகவுள்ளது. ஆலயங்களை போட்டிக்கு ஆரம்பிப்பவர்களும் பிற நாடுகளில் அதிகரிப்பதைக் காணலாம். எனினும் உலகளாவிய ரீதியில் இந்து மதத்தை ஒரு தலைமையில் ஒன்றாக்கும் முயற்சிகள் எதிர்காலத்தில் உருவாக கப்பட வேண்டும்.

ஜேர்மனி காமாட்சியம்மன் கோவில்
அழகுத் தோற்றும்

நிலங்கையில் முருக வழிபாடு

கலாந்தி க. சொக்கலிங்கம் எம்.ஏ.
(சொக்கன்)

முருக வழிபாட்டின் தொன்மை :

சில காலத்தின் முன்பு தமிழகத்தில் திருநெல்வேலி, ஆதிச்சநல்லூர் ஆகிய இடங்களிலே புதை பொருளாராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவற்றிலிருந்து கிழம் 2,000 ஆண்டுகளுக்குரிய பெருங்கற் பண்பாடு இங்கெல்லாம் நிலவியிருக்கலாம் என்ற உண்மை பெறப்பட்டது. இவற்றோடு சேவற்சிலை, காவடிச் செதில்கள், வேல் என்பனவும் கிடைத்தன. இவை கொண்டு முருக வழிபாடு இவ்விடங்களிலே அந்தத் தொன்மைக் காலத்திலேயே நிலவியிருத்தல் வேண்டும் என்று புதை பொருளாய்வாளர் முடிவு செய்தனர். இது உண்மையாயின் முருக வழிபாடு கி.மு. 2000 ஆண்டுக்கு முந்திய தொன்மையை உடைத்து என்று கொள்வதிலே தவறில்லை. பெருங்கற் பண்பாடு தமிழர்களுக்கு தென்பர். எனவே மிகப் பழமையான முருக வணக்கத்திற்கு உரியவர் தமிழர் என்ற உண்மையும் பெறப்படும். அவ்வாறாயின் “முருகன் தமிழர்தம் தெய்வம்” என்று நாம் பெருமை கொள்வதும் நியாயமானதே.

முருகன் பற்றிய செய்திகள் கி.மு. 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டன எனக் கொள்ளப்படும் சங்க நூல்களிலும் காணப்படுகின்றன.

மனிமயில் உயரிய மாறா வென்றிப் பினிமுக வூநி ஒன்செய் யோனும்

(புறநானாறு - 56)

முருகன் அன்ன சீற்றக்து

(அகநானாறு - 158)

முருகற் சீற்றக்து உருகை துரிசில்
(பொருநராற்றுப்படை)

யெரும் வயர் முருக

(பரிபாடல் - 5)

முருகை மாழியும் வேண்

(ஜங்குறுநாறு - 249)

என்பன மேற்கறிய கூற்றிற்குச் சில சான்றகளாகும். சங்க காலத்தின் பிற்பகுதி யிலே தோன்றியதாகக் கொள்ளப்படும் பரிபாடலிலே மூப்பத்தொரு பாடல்கள் முருகனைப் போற்றிப் பாடியன. பத்துப் பாட்டின் முதல் நூலாய்த் தொகுக்கப்பட்டுள்ள திருமுருகாற்றுப்படை, முருகப் பெருமானிடத்து அவன் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்று தோறாடல், பழமுதிர்ச்சோலை ஆகிய ஆறுபடை வீடுகளுக்கும் அடியவளை வழிகாட்டிப் புலவளொருவன் செலுத்துவதாய் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் சொல்லாட்சி, முருகனின் திருவுவதாரம் பற்றிய செய்திகள் முதலியன் கொண்டு இப்பிரபந்தத்தைக் காலத்தாற் பிற்பட்டது என்று ஆய்வாளர் கொள்வர். எனினும் இது கி.பி. கூம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதே என்பதற்கு அக்சான்றுகள் உள். ‘இழையனி சிறப்பின் பழையோள் குழவி என்று திருமுருகாற்றுப் படையில் ஓர் அடி வருகிறது. இது கொண்டும் பிற சங்கநூற் சான்றுகள் கொண்டும் முருகன் வெற்றித் தெய்வமாகிய கொற்ற வைக்கு மகன் எனக் கொள்ளப் பட்டான் என்பதும் புலனாகின்றது. பழுந்தமிழ்

இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம் முரு கணக்கு குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாகக் கொண்டு போற்றும். 'சேயோன் மேய மை வரை உலகமும்' என்பது தொல்காப்பியக் கூற்று.

வீரம், வெற்றி, சீற்றம் ஆகிய திறன் களோடு இளமை, அழகு, மணமுடைமை, தெய்வத்தன்மை, அருளும் இயல்பு என்னும் பண்புகளுக்கும் உறையுளாகக் கொண்டு முருகனைப் பழந்தமிழர் போற்றி வந்தனர்.

இலங்கையில் முருக வழிபாட்டு தோற்றும் :

1955ஆம் ஆண்டிலே புத்தளம் மாவட்டத்திலே நிகழ்ந்த புதைபொருள் ஆராய்ச்சியின் பயனாய்த் திருநெல்வேலி, ஆதிச்சநல்லூர் ஆகிய இடங்களிலே கிடைத்த மாமத்தாழிகளும் சேவற்சிகலை முதலியனவும் அங்குக் கண்டெடுக்கப்பட்டன. எனவே பெருங்கற் பண்பாட்டுப் பிரதேசமாய் இலங்கையும் விளங்கியது என்பதும், இங்கு அக்காலத்திலேயே முருக வழிபாடு நிலவியது என்பதும் மறுக்கமுடியா உண்மை களாயின. அன்றியும் இத்தகைய சின்னங்கள் பொன்பரிப்பு (மேல் கரையோரம்), வளவுகங்கைப் பள்ளத்தாக்கு (தென் கரையோரம்) கதிரைவெளி (கீழ்க்கரையோரம்), வல்லிபுரம், வரணி (வடகரையோரம்) மாதோட்டம் ஆகிய இடங்களிலும் காணப்பட்டமை கொண்டு, முருக வழிபாடு இலங்கை முழுவதும் மிகத் தொன்மைக் காலத்திலேயே நிலவியது என்பது தெளிவாகத் தெரிய வருகின்றது.

கதிர்காமமும் இலங்கையின் பண்டைய மன்னரும் :

இலங்கையின் முதற் சிங்கள மன்னன் விஜயன். இவன் மனைவியான குவேனி

என்ற இயக்கி, இவனைக் கொலை செய்ய முற்பட்ட பொழுது கதிர்காமத்துறை தெய்வமான கந்தகுமாரன் விஜயனைக் காப்பாற்றியிருளினான் என்ற செய்தி 'இராஜவிய' என்ற இலங்கை வரலாற்றி கைகிய நூலிலே காணப்படுகின்றது. துட்டகாமினி, தன் பகைவனும் தமிழ் மன்னனுமான எல்லாளனை வென்றால் நிறைவேற்றுவதாகக் குறித்த நேர்த்திக் கடனை எல்லாளனைக் கொன்று வெற்றி பெற்ற பொழுது நிறைவேற்றிக் கதிர்காமத்துக் கந்தனைத் திருப்தி செய்த தாய்க் 'கந்தஉபத' (கந்தனின் தோற்றும்) என்ற சிங்கள நூல் கூறுவதும் குறிப்பிடத் தக்கதே.

முருகனும் வேடரும் :

முருகனுக்கும் வேட்டுவெற்க்கும் எப்பொழுதும் தொடர்பு உண்டு. குறிஞ்சி நிலத்து மக்கள் வேடர்களே. வேடரிட மிருந்து அவன் பெற்ற மனையாட்டியே வள்ளியம்மை. வள்ளி என்பது தூய தமிழ்ப் பெயர். கதிர்காமத்தில் முருகனோடு எழுந்தருளியுள்ள சக்திகளில் ஒருத்தி 'வள்ளியம்மா' என்றே அழைக்கப் படுகின்றாள். ஆக, கதிர்காமத்திற்கும் தமிழர்க்கும் உள்ள பழையமையான தொடர்பும் புனராகின்றது. இன்றும் வேட்டுவ பரம்பரையினரான கப்புறாளைகளே கதிர்காமக் கோயிலின் புச்சராயும் அறங்காவலராயும் விளங்குவது, வேடர்க்கும் கதிர்காமத்துக் கந்தனுக்கும் உரிய தொடர்பினை வெளிப்படுத்துகின்றது.

முருகனை வழியறும் முறைமைகள் :

வைதிக மரபு தமிழிடையே வந்து கலந்த பொழுது முரகன் சுப்பிரமணியனாகி அவன் சிவபெருமானின் திருப்

புதல்வனாகவும் கொள்ளப்படலானான். வடமொழிப் புராணக் கதைகள் அவனைப் படிப்படியாக ஆரியத் தெய்வமாக்கிவிட்டன. இன்று முருகனைக் கந்தசவாமி, சுப்பிரமணியன், சரவணபவன், குமாரன் என்ற வடமொழிப் பெயர்களால் அழைக்கும் மரபும் அவனுக்குரிய கோயில் அமைப்பு, பூசைகள் என்பன குமாரதந்திர ஆகம முறையிலே நிகழ்வதும் வழக்கமாய் விட்டன. ஆகம மரபு வழிபட்ட முருக வழிபாடு தமிழகத்திலேயே பெரும்பாலும் நிகழ்ந்து வருகின்றது.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இங்கும் குமாரதந்திர முறை வழிபாடு பரவலாய்க் காணப்படுவதொன்றாயினும் இங்கு பிரசித்திபெற்றுள்ள முருக வழிபாடு, பழைமையான தமிழ் மரபு முறையாகவே காணப்படுவது குறிப்பிட்டத்தக்கது. கதிர்காமம், செல்வச்சந்நிதி, மண்டூர் திருக்கோயில் ஆகிய பிரசித்தி பெற்ற முருகத் தலங்களில்லாம் வாயைத் துணியாற் கட்டி மௌன பூசை செய்யும் முறையே காணப்படுகின்றது. இதனை நோக்கும் பொழுது,

‘சிறுதினை மலையாடு விரைகி மறியறுக்கு
வாரணக் கொடியாடு வயிற்பா நிற்கி
ஹர் ஊர் கொண்ட ஸ்ரீகூமு விழவினும்
எனும் அடிகளும்,
‘ஞர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் தூயிய வெறியார் களனும்
காடுங் காவு கவின்யை துருத்தியும்
யாறுங் களனும் வேறுயல் வையும்
சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பாங் கடம்பும்
மன்றமும் யாதியிலும் கந்துடை நிலையினும்
.....
.....

வேண்டினர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழியட

என்னும் அடிகளும் திருமுருகாற்றுப்படை யினின்றும் எமது நினைவிற்கு வராது போகா. ஸ்ரீலஹ்மீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயிலின் பூசை, கிரியை முறைமைகளை ஆகம வழிப் படுத்த அரிதின் முயன்றனர். எனினும் ஆகம முறைமைக்கும் மடாலய முறைமைக்கும் இடைப்பட்ட பூசை, கிரியைகளே நல்லூர்க் கந்தசவாமி கோயில் இன்றும் நிலவி வருகின்றன.

இவற்றையெல்லாம் நோக்கும் பொழுது முருக வழிபாடு மக்களிடையே பிரசித்தி பெற்றுள்ளமைக்கு அதன் நெகிழ்ச்சித் தன்மையும் ஒரு காரணம் எனக் கொள்ளலாம். செந்தமிழால் வைதாரரயும் வாழ வைப்பவன் முருகன் அன்றோ? அன்றியும் இலங்கையில் முருக வழிபாடு எவ்வளவு பழைமையானது என்பதனை அறிந்து கொள்ளவும், பழைமை வாய்ந்த ஆலயங்களில் நிலவும் வழிபாட்டு முறைகள் எமக்குத் தக்க ஆதாரங்களாகின்றன.

காங்கேசன்துறை, கந்தரோடை, கந்த வனக் கடவு, குமாரபுரம் ஆகியன வடக் கிலங்கையில் முருகன் பெயரோடு சார்ந்த பழம் பெரும் ஊர்களாயுள்ளன. கிழக் கிலங்கையிலே மண்டூர் திருக்கோயில், வெருகல் என்பன இத்தகைய பழைமை வாய்ந்த முருகத் தலங்களாம். திருக்கோயிலுக்குக் கந்தபாணந்துறை (கந்தனது அம்புத்துறை) என்றோர் பெயரும் உண்டு என்பர். இவ்விடங்களின் மகிழமையை எடுத்தியம்பும் வகையிலும் முருகனது வழிபாட்சினைப் புலப்படுத்தும் வகையிலும் பல கல்வெட்டுக்கள், மான்மியங்கள், பிரபந்தங்கள் என்பன பெறப்பட்டுள்ளன.

முருகன் ஆலயங்களின் மீது பாடப்பெற்ற பத்திபி பனுவல்கள் :

முருகனின் அருள் பெற்றுக் கடல் மடை திறந்தாற் போலச் சந்த இசைப் பாடல்களாய்த் திருப்புகழை யாத்தருளி யவர் அருணகிரியார். இவர் வாழ்ந்த காலம் கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டு. தமிழகம் எங்ஙனுமள்ள முருகத் தலங்கள் மீது திருப்புகழ் மாலை பாடிச் சாத்திய இப் பெருந்தகை இலங்கையிலே கதிர்காமக் கந்தன் மீது பதின்மூன்று திருப்பாடல்களும் திருக்கோணமலை முருகன் மீது ஒரு திருப்பாடலும் பாடியுள்ளார். இவை முருக அடியார்களின் பாராயணத்திலே இடம் பெறுவனவாகும். கி.பி. 1478 தொடக்கம் 1515 வரை நல்லூரிலிருந்து யாழ்ப்பாண ராச்சியத்தினை ஆண்ட பரராச்சேகரன் காலத்திலே கதிரைமலைப் பள்ளு என்ற பிரபந்தம் ஒன்று பாடப்பெற்றது. பள்ளுப் பிரபந்த வரிசையிலே இதுவே முதலிலே தோன்றியது என ஆய்வாளர் சிலர் உரைப்பர். இதனைப் பாடிய ஆசிரியர் யார் என்பது தெரியவில்லை.

பதினெந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து இலங்கையின் புகழ் வாய்ந்த முருகத் தலங்களான கதிர்காமம், மாவிட்டபுரம், செல்வச்சந்திதி, நல்லூர், மண்டூர், வெருகல், திருக்கோயில் ஆகியவற்றில் எழுந்தருளி யுள்ள பெருமான்மீது எண்ணக் கணக்கற்ற பிரபந்தங்களும் தனிப்பாடல்களும் புலவர் களாலே பாடப்பட்டுள்ளன. இன்றும் இப் பக்திப் பாடல் மரபு தொடர்ந்து கொண்டே யிருக்கிறது. மேற்குறித்த ஆலயங்களில் நிகழும் மகோற்சவங்களையொட்டிச் செய்திப் பத்திரிகைகள் சிறப்பிதழ் வெளியிடுவதும் அவ்விதம் களிலே இவ்வாலய மகிழமைகள் பற்றிய கட்டுரைகளும் கவிதைகளும்

வெளியாவதும் வழக்கமாயிருந்து வருகின்ற. இவை தவிர்ந்த சிறிய முருகனாலயங்களுக்கும் பிரபந்தங்களும் பத்திப் பாடல்களும் உள்.

கந்தபுராண கலாசாரம் :

இலங்கையிலே சிறப்பாக யாழ்ப் பாணத்திலே கந்தபுராணம் சைவ மக்களிடையே பெரும் பிரசித்தி அடைந்துள்ளது. முருகனாலயங்களிலே மட்டு மன்றிச் சிவாலயங்களிலும் கந்தபுராணம், கந்தசஸ்தி விரத காலங்களிலும், பிற விரத காலங்களிலும் படிக்கப்பட்டுப் பொருள்கூறும் வழக்கமும் நிலவி வருகின்றது. இவ்வாறு படித்துப் பொருள்கூறுவதைப் புராணபடனம் என்பர். இந்நாட்டிற்கே உரியதான் இம்முறைமை பற்றி இலக்கிய கலாநிதி, பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை அவர்கள் தமது கட்டுரை ஒன்றிலே பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள்.

“சந்திதி விரோதமின்றி ஒருவர் வாசிக்க மற்றெராருவர் பயன் சொல்லுகின்ற இந்த முறை, யாழ்ப்பாணத்துக்கே உரியதாரு சிறப்புமுறை. இந்த முறையார் எப்பொழுது வகுத்தமைத்தது என்பது ஆராயுத்தக்கது”.

“கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள் கந்தபுராணம் பாடிய காலத்திலேதானே, கந்தபுராண படனம் யாழ்ப்பாணத்தில் தொடங்கிவிட்டது. அப்பொழுதுதானே தனிச்சிறப்பு முறையான புராணபடன முறையும் இங்கே அமைந்துவிட்டது போலும்” என்று எண்ண இடமுண்டு.

இன்ற திருத்தொண்டர் பெரியபுராணம், திருவாதவுரடிகள் புராணம் முதலியனவும் புராணபடனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படு

கின்ற போதிலும், புராணபடனம் என்ற வடனே கந்தபுராணமே சைவர்கள் நினைவில் வரும். ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர், அவர்தம் மருகர் வித்துவசிரோமணி, ச.பொன்னம்பலம்பிள்ளை முதலியோர் கந்தபுராண படனத்தை அத்துணை மகிழைப் படுத்திவிட்டனர். இப்புராண படனங்காரணமாகப் படித்தறியா மிக ஏழைப் பாமரருக்கும் முருகனின் மகிழையை அறிந்துகெள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் கந்தபுராணத்தைப் பதிப்பித்தார்.அவர் வசன உருவிலே கந்தபுராணத்தை எழுத்த தொடங்கி, அஃது அவரின் மாணாக்கரும் சிதம்பரம் சைவப் பிரகாச வித்தியா சாலையின் முகாமையாளருமாயிருந்த ச.பொன்னம்பலம்பிள்ளை அவர்களாலே மற்றுவிக்கப்பட்டு நூலாய் வெளிவந்தது. அன்மையில் இதன் இரண்டாம் பதிப்பு ஆறுமுக நாவலர் சபையினாலே வெளி யிடப்பட்டமை குறிப்பிட்டத்தக்கது. நாவலரவர்களின் நன் மாணாக்கரான காசிவாசி செந்திநாதையர் அவர்கள் கந்தபுராண சாரத்தைத் திரட்சிக் 'கந்தபுராண நவநீதம்' என்றோர் நூல் எழுதினார்கள். பின்வந்த சைவப் பெரியார் ச.சிவபாதசுந்தரனார் அவர்களும், நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் அவர்களும் கந்தபுராண உட்பொருளை விளக்கி நூல்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தபுராணம் பெற்றுள்ள முதன்மையைப் புலப்படுத்துகின்றன.

கந்தபுராணம் சைவசித்தாந்த சாத்திர உன்மைகளை உருவக வாயிலாக எடுத்தியம்பும் அதிமதுரத் திவ்விய நூல் என்பதால் அதனைக் கற்று அது காட்டும்

நெறிமுறையை அணுவும் பிச்காது ஒழுகும் சான்றோர்கள் பலரை யாழ்ப்பாணம் உடைத்தாதலின் இங்கு நிலவுவது 'கந்தபுராண கலாசாரமே' என்று பண்டிதமணி யவர்கள் விதந்துரைத்துள்ளார்கள்.

முருக வழிபாட்டில் ஒடம்பெறும் சில முக்கிய அம்சங்கள் :

எத்தலங்களிலும் இல்லாத அளவு சிறப்பாக இலங்கையிலே, முருகத் தலங்களிலே மகோற்சவங்கள் நிகழ்வது வழக்கம். பல்லாயிரக்கணக்கான முருகன்றியார்கள் அக்காலங்களிலே குறித்த ஆயுத்திற்கு வந்து பத்திபரவசராய் முருகப் பெருமானை வள்ளி தெய்வானை சுமேதராய் வழிபட்டு உய்வர். தமிழ்ச் சைவர் மட்டுமன்றி பெளத்தர்களான சிங்கள மக்களும் இவ்விழாக்களிற் கலந்து வழிபாடு ஆற்றுவது உண்டு. (கதிர்காமம் இலங்கையர்க்கு மட்டுமன்றித் தமிழகத்துச் சைவருக்கும் யாத்திரைத் தலம்). மகோற்சவத்திற்குரிய தலத்தின் சூழல் எங்கும் செப, தவ, விரதாதிகளின் புனிதம் புலப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும். சவாமி திருவுலா வருகையில், பஜனைக் குழக்கள் தொடர்ந்து கந்தரலங்காரம், கந்தரனுடுதி, திருமுறைகளை ஒதிச் செல்லும். அங்கப் பிரதட்சனம், அடியழித்து வணங்கல், காவடி எடுத்து ஆடல், கர்ப்பூரச் சட்டி சுமந்து செல்லல், கலை கொண்டு ஆடல் ஆகிய வழிபாடுகளை அடியார்கள் நிகழ்த்துவர். தீக்குளிப்பும் கதிர்காமம் முதலிய தலங்களில் நிகழ்வதுண்டு. செதில் குத்திக் காவடி, ஆட்டக் காவடி, பாட்டுக்காவடி என்பவற்றோடு தூக்குக் காவடி, துலாக்காவடி முதலான பயங்கர நேர்த்திக்கடன்களை நிறைவேற்றும் வன்தொண்டர்களுக்கும் குறை

விராது. ஆலயங்களின் சூழல்களில் மட்டு மன்றித் தொலை தூராங்களிலும் தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்து வருகின்ற அடியார்களை உபசரிக்கும் சிவ புண்ணியம், அன்ன தானம் ஆகியனவும் இடம்பெறும். மது மாமிச பட்சணம் இக்காலத்தில் பலரால் கைவிடப்பட்டு விரதம் அனுஷ்டிக்கப்படு வதும் குறிப் பிடித்தக்கதே. “முருகா முருகா” என்ற கோஷம் இடைவிடாது ஆய வீதிகளிலே ஒலிப்பது பத்திக் கனிவினையூட்டும் நிகழ்ச்சியாகும்.

முருகனுக்குரிய கார்த்திகை நட்சத்தி ரங்களின் போதும், சிறப்பாகக் கார்த்திகை மாதத்துக்கு கார்த்திகை நட்சத்திரத்தின் போதும், மாவிளாக்கிட்டு வழிபாடு நிகழ்த் துவர். கந்தசஷ்டி ஆறு தினங்களிலும் சங்கற்பும் செய்து கொண்டு முருகனால் யங்களிலேயே தாங்கியிருந்து உபவாசம் மேற்கொண்டு தமது ஆன்மாவைப் புனிதம் செய்வோரும், இட்டபூர்த்தியை எதிர் நோக்குபவரும் இலங்கையிலே என்னிலர். கலியுக வரதனாகிய முருகனையே சரணாகதியடைந்து நலந்தீங்கில் அவனை மறவாதிருக்கும் சைவமக்களே இந்நாட்டில் பெரும்பான்மையர் என்று கூறின் அது மிகையன்று.

முருகன் திருநாமங்கள் பெறும் தீடம் :

இன்று பெரும்பாலான மக்கள் கருத துணர்வோ குறிக்கோளோ இன்றி ஓசைச் சிறப்பினை மட்டுமே நோக்கித் தம் பிள்ளைகளுக்குப் பெயர்கள் வைப்பதை நாம் பரவலாகக் காண்கிறோம். இவர்களை “நீங்கள் வைத்துள்ள யெரின் பொருள் உங்களுக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டால் அநேகமாகப் பொருள் தெரியாது விழிப் பதும் அனுபவ உண்மையாகும்.

ஆனால் எம்முன்னோர் தம் பிள்ளைகளுக்கு இறைவன், இறைவியோடு தொடர்புள்ள திருநாமங்களையெ கூட்டி வந்தனர். இவ்வாறு கூட்டுவதற்கு உள வியல் ரீதியான காரணமும் இருந்தது. பெற்றோரும் மற்றோரும் பிள்ளையின் பெயரைச் சுட்டி அழைப்பதால் அடிக்கடி இறை நாமத்தைக் கூறும் புண்ணியம் அவர்களுக்குக் கிட்டுகிறது; பெயர் கூட்டப் பட்டவரும் தமது யெரை எழுதும்கோது அந்தப் புண்ணியத்தைப் பெறுகிறார். பெயருக்கேற்ற உத்தமராய் வாழ முயல்வதும் நிகழ்மூலையும். அன்றியும், தம் பெயர் மூலம் தமது சமயத்திலே ஈடுபாடும் குறித்த தெய்வத்திலே பக்தியும் வளரவும் வாய்ப்பு உண்டாகும்.

இலங்கையிலே சைவ மக்கள் கூட்டிக் கொண்டுள்ள பெயர்களை எடுத்து ஆராய் கையில் இப்பெயர்களிற் பெரும்பாலான, முருகனைச் சார்ந்தவையாகவோ அவ னோடு தொடர்புடையனவற்றைச் சார்ந்த வையாகவோ விளங்கல் காணலாம். இங்கு இத்தகைய பெயர்கள் சிலவற்றை வகை செய்து காட்டுகின்றேன். (இது முழுமையான பட்டியல் அன்று என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விழைகின்றேன்).

முருகனின் திருநாமங்கள் பெயர்களாய் அமைந்துள்ள வகை

ஆண்களி

முறகாலம் :

1. சுப்பிரமணியம், கந்தப்பிள்ளை, கந்தப்பு, கந்தையா, முருகையா, முத்தையா, முத்துவேற்பிள்ளை, சுப்பையா, ஆறுமுகம், சண்முகம், வேலாயுதம், வேலாயுதபிள்ளை, முத்துச்சாமி, குமாரசாமி, முத்துக்குமாரசாமி, கந்தசாமி, பழனிச்சாமி, வேலுச்சாமி,

சரவணமுத்து, சிவகுரு, குமரகுரு, கார்த்தி கேசு, கதிர்காமு, கதிர்காமத்தம்பி, மயில் வாகனம், சூரசங்காரம் இன்னிபிற.

இக்காலகட்டத்தில் முருகன், வேலன், கந்தன் முதலான திருநாமங்களைத் தீண்டத்தகாதவர் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்த மக்களே தமக்குரிய பெயர்களாகக் கொண்டிருந்தமையும் உயர் சாதியார் எனத் தம்மைக் கருதியோறின் பெயர்கள் பெரும்பாலும் அஃறினை முடிவு கொண் டுள்ளமையையும் அவதானிக்கலாம்.

கைடக்காலம் :

2. இக்காலத்தில் அஃறினை முடிவு களுக்குப் பதில் ‘அன்’ ஈறு பெறப் பெயர்கள் மாற்றப்படுகின்றன. சண்முகம், ஆறுமுகம் என்பவற்றோடு ராசா, சாமி, நாதன் முதலான விகுதிகள் சேர்க்கப்படுகின்றன. உ-ம் : குருநாதன், சிவகுரு நாதன், சண்முகராசா (ராசன்) ஆறுமுக ராசா, சண்முகநாதன், ஆறுமுகநாதன், மயில்வாகனன், ஆறுமுகன், வேலாயுதன், கதிர்காமநாதன், கதிரைமலைநாதன், செந்திநாதன், அருணநிரிநாதன், சிவகுரு நாதன், குகநாதன், மழுரநாதன், குருபரன், வடிவேல், முத்துவேல், சித்திரவேல் (வேல் என்பது வேலு எனவும் அமையும்), சூரசங்காரன், நல்லலைநாதன், திருச்செந்தூரன், கார்த்திகேயன், கதிரேசன் இன்ன பிற.

கைகாலம் :

3. (அ) சிறிய சுருக்கமான பெயர்களே இக்கால நாகரிகம். இந்நாகரிகத்தினிடையேயும் முருகனின் பெயர்களே பிரசித்தி பெற்றிருத்தல் காணலாம். உ-ம் : குகன்,

குமரன், கந்தன், சரவணன், முருகன், ஸு முருகன், செந்தூரன், விசாகன், இன்ன பிற.

கைகால நீண்ட பெயர்களி :

(ஆ) சரவணபவன், செந்தில்நாதன், செந்திற்குமரன், சேவற்கொடியோன், திருமால் முருகன், சிவகுமாரன் (இப்பெயர் விநாயகரையும் குறிக்கும்), செந்தூர்ச் செல்வன், செந்தில்குமரன், நலைக்குமரன் இன்ன பிற.

பெண்களி

முற்காலம் :

வள்ளிப்பிள்ளை, தெய்வானைப் பிள்ளை, வள்ளி, தெய்வி.

கைடக்காலம் :

வள்ளிநாயகி, தேவநாயகி, தெய்வநாயகி.

கைகாலம் :

ஸுவள்ளி, ஸுதெய்வி, வள்ளி, தெய்வி.

இவற்றிலிருந்து இந்நாட்டில் முருகப் பத்தியின் சிறப்பினை ஓரளவு அறிந்து கொள்ளலாம். அன்றியும்,

“காலம் என்பது கறங்குபோற் சமுன்று கீழ்து மேலாப் மேலு கீழாப் மாறிடும் தோற்றும் என்பது மறந்தனை”

என்று மனோன்மனீய அடிகளின் உண்மையையும் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து இலங்கைச் சைவ மக்களிடையே பெரும்பாலும் முருக வழிபாடே நிகழ்ந்து வருகின்றது என்பதற்கு ஜயமில்லை.

“தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை”

பேராசிரியர் கு. ஆளுடையிள்ளை

முன்னுகர

‘சைவ சமயம்’ மிக மிகத் தொன்மையானது என்பது வரலாற்றறிஞர் கூறும் உண்மை. தமிழகத்தில், சங்க காலத்திற்கு முன்பிருந்தே ‘சைவம்’ பெருமை பெற்று வருவது, பழும் பெரும் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்திலும், பின்னர் தோன்றிய இலக்கியங்களிலும் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளமை யாவரும் அறிவர். இத்தகு ஏற்றமிகு ‘சைவம்’, வேற்றவர் வருகையாலும், சைவ சமயத்த வர்களே தம் சமயத்தின் பால் ஆழ்ந்த பற்றுக் கொள்ளாமையாலும், தமிழ் நாட்டில் புறச் சமயங்கள் மேலோங்க லாயின! அத்தகு சூழ்நிலையில், எம்பெரு மான் அருளால், சமய குரவர்கள் அவதரித்து, மீண்டும் சைவத்திற்குப் புத்து யிரவித்தனர். சைவசமய மறுமலர்ச்சியில் மங்கையர்களின் பங்கும் பெரிது எனலாம். அத்தகையோருள் ஒருவர், ‘தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை’ எனப் போற்றப்படும் மங்கையர்க்கரசியாவர்!

முப்பெரும் பாவையர்

சைவ சமயத்தில் மூன்று பெண்மணி களுக்குத் தனிச் சிறப்பு உண்டு. அவர்கள் காரைக்காலம் மையார், திலகவதியார், மங்கையர்க்கரசியார். இவர்களில் காலத் தால் மூற்பட்டவர் காரைக்காலம் மையார். ஏனைய இருவரும், ஏறக்குறையச் சமகாலத்தவர் எனலாம். இன்பமும் துன்பமும் கலந்ததே வாழ்க்கை என்பர். ஆனால், சிலரது வாழ்வு முழுவதும் இன்பமயமாக இருப்பதும், சிலரது வாழ்வு துன்பமயமாக இருப்பதும் உலகியலில் காணப்படக்கூடிய

உண்மை. காரைக்காலம் மையார் வாழ்வில், மூற்பகுதி இன்பமுடையது; பிற்பகுதி வேறு பட்டது. திலகவதியார் வாழ்வு முழுவதுமே துன்பமுடையது! மங்கையர்க் கரசியார் வாழ்வோ – அரச வாழ்வு! கணவனோடு சில காலம் வாழுக் கொடுத்து வைத்தவர் – காரைக்காலம் மையார்; கணவனேயின்றிக் காலங் கழித்தவர் – திலகவதியார். கணவன், புறச் சமயம் சார்ந்தமையால் மனம் வருந்தி, அவனைத் திருத்தி நன்னெறிக்குத் தொணர்ந்தவர் மங்கையர்க்கரசியார். இம்மூவரையும் ‘தெய்வப் பாவையர்’ எனக் கூறுவதும் பொருந்தும்.

மங்கையர்க்கரசியாரின் மாண்பு

மங்கையர்க்கரசியார், சோழப் பேரரசரின் அருமந்த மகளார்; மதுரையை யாண்ட கூன் பாண் டியன்’ எனப்படும் ‘நின்றசீர் நெடுமாறனி’ன் வாழ்க்கைத் துணைவியார்.

“தழோறும் வெறியதனைத் தவமென்று தம்முடலை அடுமாறு செய்தொழும் அமன் வலையில் அகம்பட்ட” (பெ.புரா. நின்றசீர் : 1:1-2)

தன் கணவன், மீண்டும் சைவசமயத் திற்கு வருதற் பொருட்டு அம்மையார் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் அளப்பரியன். அம்மையாரின் கருத்திற்கு ஆதரவாக நின்றவர், அமைச்சர் குலச்சிறையார்.

ஞானசம்பந்தப் பெருமான், திருமறைக் காட்டில் எழுந்தருளியிருந்த நேரம். அஃதறிந்த அம்மையாரும் அமைச்சரும், பாண்டி நாட்டு நிலைமையைச் சம்பந்திடம் நேரில் கூற்ற பொருட்டு ஏவலர் சிலரை அனுப்பினர். அவர்களும் அங்கு சென்று உண்மை விளம்பினர். சம்பந்தரும், பாண்டி

நாட்டுக்கு எழுந்தருளத் திருவளம் கொண்டார். உடனிருந்த திருநாவுக்கரசர், “ஞானச்செல்வரே! சமணர்கள் வஞ்சனையால் புகழ்பெற்றவர்கள். அன்றியும் இப்போது நாளும் கோளும் ஏற்படையவனாக இல்லை!” என்று கூறினர். ஆனால் சம்பந்தரோ, “எம்பெருமான் திருவருளால் எதுவும் நேராது” என்று எண்ணியவராய், ‘வேயுறுதோளிபங்கன்’ எனும் திருப்பதிகம் பாடி, மதுரைக்கு எழுந்தருளினார். அவரைக் குலச்சிறையார் எதிர்கொண்டு பணிந்து வரவேற்றார். ஆலவாயண்ணவின் திருக் கோயிற் கோபுரத்தைக் கண்ணுற்றார் ஞானசம்பந்தர்; பசுதி வெள்ளாம் கண்களில் பெருகிற்று; திருவாய் மலர்ந்து திருப்பதிகம் பாடினார்.

“மங்கையர்க்கரசி வளவற்கோன் யாஹை
வழிவளக் கைம்மட மானி
யங்கயச் செல்வி யான்ஷமா நேவி
பணிசெய்து நான்தோறும் யாவம்
யாங்கழ ஒருவன் புதநா யகனால்
வேதமும் யாருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த
ஆவொய் ஆவதும் திதுவே!”

(தேவாரம் 3:120)

என்பது சம்பந்தர் திருவாக்கு. மூன்று வயதிலேயே ஞானப்பால் உண்டு, இறைக் காட்சி கண்டு இன்புற்ற சிவஞானச் செல்வராம் திருஞானசம்பந்தரது திருவாக்கில் – தேவாரத் திருப்பதிகத்தில், மங்கையர்க்கரசியாரின் திருப்பெயர் இடம் பெற்றது எனின், அம்மையாரின் பெருமையை என்னென்பது?

நாவுக்கரசர் கூறியதும் பொய்யாக வில்லை; சம்பந்தர் கூறியதும் தவறாக வில்லை. சம்பந்தப் பெருமான் தங்கி யிருந்த திருமடத்துக்கு அமணர்கள் நெருப்பிட்டனர். பாண்டிய மன்னானின் ஆதரவு இல்லாமல் அத்தகு கொடுஞ் செய்யலை அவர்கள்

செய்திருக்க முடியாதன்றோ? எனவே, அந்நெருப்பு, அப்பாண்டியனையே சார வேண்டும் என்று எண்ணினார் சம்பந்தர். “செய்ய னே! திரு ஆவொய் மேவிய ஜயனே! அஞ்சல் என்றநூள் செய், எனைப் பொய்ய ராம், மென்ற கொளு வஞ்சுடர் பையவே சென்று யான்ஷமியற் காகவே” (3:51) என்று திருவாய் மலர்ந்தார்! அவ்வளவே! பாண்டியன், கொடிய வெப்பு நோயினால் போராடலானான். அவன் இறந்துபட்டால், மங்கையர்க்கரசியாருக்கன்றோ பெருந் துன்பம். எனவேதான், ‘பையவே’ என்று பாடினார் எனின் சம்பந்தப் பெருமானின் கருணைத் திற்த்தை என்னென்பது?

மதுரையில் நடந்த பல அற்புத நிகழ்ச்சி களால், பாண்டிய நாட்டில், மீண்டும் சைவம் மலர்ந்தது. கூன் பாண்டியனும் மனம் திருந்திச் சைவத்திற்குத் திரும்பினான். இவ்வாறு பாண்டியவர்களுக்கு நேரவிருந்த பெரும் பழியைத் தீர்த்த பெருமைக்குரியிர் மங்கையர்க் கரசியாராவர். அதனால்தான், தெய்வச் சேக்கிழார்,

“மங்கையர்க்குத் தனியாசி’ எங்கள் தெய்வம்

வளவுதிருக் குலக்காமுந்து வளைக்க மானி செங்கமலை திருமடந்தை கள்ளி நாடாள்

தென்னர்குலப் யூதிர்த்த தெய்வப் பாஹை!
எங்கள் மிரான் சன்னபையர்கோன் அருளி ஓாலே

கிருந்தமிழ்நா ஞெறடேர் நீக்கித் தங்கள் யாங்கொளிவன் திருநீறு யாப்பி னாறரப்

போற்றுவார் கழல்ளம்மால் போற்ற லாமே!”

(ப.புரா. மங்கை :1)

என அம்மையாரைப் போற்றுவாராயினர்.

முறை

அன்று, மங்கையர்க்கரசியாரால் ‘சைவம்’ மலர்ந்தது; புத்துயிர் பெற்றது. அத்தகு மங்கையர்கள் தமிழ்நாட்டில் மீண்டும் தோன்ற வேண்டும். அதற்கு இறைவன் அருள்புரிவானாகுக!

ஜேர்மனி காமாட்சிஅம்மன்டோவில்

ஜரோப்பா கண்டத்தில் மட்டும் இந்து சமய ஆலயங்கள் அண்மைக் காலத்தில் தான் எழுப்பப்பட்டு வருகின்றன. இதில் குறிப்பிடத்தக்க ஆலயமாகத் திகழ்வது ஜேர்மனி நாட்டின் ஹம் நகருக்கு அருகில் உன்றராப் என்ற ஊரில் அமைந்துள்ள ஹிந்து சங்கரர் ஸீ காமாட்சி அம்பாள் ஆலயமாகும்.

யேர்மனி நாட்டில் ஆலமர விதையாய் ஊன்றிய இந்தத் திருக்கோவில், இன்று ஆலமரமாய்த் தழைத்தோங்கி விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. இது மட்டுமன்றி, ஜரோப்பிய கண்டத்திலேயே மிகப்பெரிய ஆலயமாகவும், எண்ணற்ற பக்தர்களைக் கவர்ந்திமுக்கும் தலமாகவும் திகழ்வது இதன் தனிச் சிறப்பாகும். இனி இவ்வால யத்தின் சிறப்புக்களையும் வரலாற்றினையும் காண்போம்.

தமிழர் கட்டிய ஆலயம்

இலங்கை நாட்டின் யாழிப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர் பாஸ்கரன் என்ற அருளாளர். அன்னை காமாட்சியின் திருவருளால் இவர் ஆட்காளளப்பட்டு, ஆன்மீகப் பாதையில் பயணம்செய்து சிவஹீ ஆறுமுக பாஸ்கரக் குருக்கள் என்ற திருநாமத்தோடு, ஜேர்மனி நாட்டில் வசித்தபடி, அங்கே உருவாக்கிய திருக்கோவிலே ஸீ காமாட்சி அம்பாள் ஆலயமாகும்.

இலங்கை போர்ச்சுமல் காரணமாக, 1948ம் ஆண்டு இவர் பிரான்ஸ் நாட்டிற்குப் பயணம் செய்தபோது, நன் பரின் வேண்டுகோளின்படி, யேர்மனி நாட்டின்

ஹம் நகரில் தங்க நேர்ந்தது. அவர் தங்கியிருந்த இடம் அயல்நாடு என்றாலும், காமாட்சி வழிபாட்டினைத் தொடர்ந்து செய்து வந்தார்.

அந்தப் பகுதியில் ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்து அதிலுள்ள அறையையே கோவிலாக்கி அங்கே விநாயகர், மருகன், லட்சுமி முதலிய படங்களை வைத்து பூஜை செய்து வந்தார். இதையற்ற அப்பகுதி வாழும் தமிழர்களும் அங்கு வந்து வழிபாட்டில் கலந்து கொண்டனர்.

வழிபாட்டிற்கு தபங்கல்

1949ம் ஆண்டு மற்றொரு இடத்தில் படங்களை வைத்து வழிபட்டபோது, அங்கும் பக்தர்கள் கூட்டம் அதிகமாகிக் கொண்டே வந்தது. சுவாமிகளுக்கும் அவ்வூரில் தனி ஆலயம் அமைக்க ஆவலும் ஏற்பட்டது. யேர்மனியில் இங்கு நடைபெறும் பூஜைகளின் ஓசைகள் இடையூறாக இருந்ததால், அப்பகுதி மக்கள் அரசிடம் புகார் செய்தனர்.

இதனால் அரசு அதிகாரிகள் அங்கு வந்து விசாரணை செய்து ஆலயத்தை மூடலாமா? என்று வினவினர். அப்போது சுவாமிகளின் பதிலுரையைக் கேட்ட அதி காரிகள் மனமுவந்து ஹம் நகரில் இருந்து 10 கிலோமீற்றர் தொலைவில் உள்ள உன்றராப் கிராமத்தில் ஆலயத்திற்காக இடம் ஒதுக்கித் தந்தனர்.

அடியார்களின் பொருளுத்துவியோடு அவ்விடத்தை விலைக்கு வாங்கிய

சுவாமிகள் அங்கேயே ஆலயம் எழுப்பத் தொடங்கினார். கோவில் எழுப்புவதற்கு, இந்திய ரூபாயின் மதிப்பில் பதினெண்து கோடி தேவைப்பட்டது. அடியார்களின் பொருளுத்துவம் மற்றும் வங்கியின் கடனுத்துவி ஆகியவற்றால் பல்வேறு தடைகளைத் தாண்டி முழுத்தொகையும் கிடைக்கப் பெற்று ஆலயம் எழும்பி நின்றது.

நிறைவாக கடந்த 2002ம் ஆண்டு மே மாதம் குடமுழுக்கு விழா வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. இதில் பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தர்கள் ஆர்வத்துடன் கலந்து கொண்டனர்.

காமாட்சி அம்மன்

தொடக்கத்தில் படங்களை வைத்து வழிபட்டு வந்த நிலையில், ஜேர்மனியில் வசித்துவரும் பரம் வசந்தி என்பவரிடம் இருந்து காமாட்சி சிலை ஒன்று கிடைக்கப் பெற்று, அதை வைத்து வழிபாடு செய்யப் பட்டு வந்தது. அதன் பிறகு ஆலயம் எழுப்பும் கட்டத்தில், இந்தியாவில் இருந்து சிறபங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டு, ஜேர்மனிக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டன.

மூலவர் அன்னை காமாட்சி சிலை, இந்தியாவிற்கு சுவாமிகள் வருகை தந்தபோது, ஒரு சிற்பக் கூடத்திற்குச் சென்றார். அங்கிருந்த காமாட்சி அம்மன் சிலையைக் கண்டதும், அது காஞ்சி காமாட்சியின் மறுவடிவமாகவே இருந்ததைக் கண்டு வியப்படைந்தார்.

அச்சிலை யேர்மனி செல்வதற்காகச் செய்தது என்று கூறியபோது, திருவருளை நினைத்து மெய்ச் சிலிர்த்தார். ஆனால், அந்தச் சிலையை வாங்கப் பணமில்லாத

நிலையில், அரை மனதோடு ஜேர்மனி வந்து சேர்ந்தார்.

இந்த நிலையில் நெடுந்தீவைச் சேர்ந்த தில்லையம்பலம் குடும்பத்தார், உரிய தொகை கொடுத்து அந்தச் சிலையை யேர்மனிக்கு வரவழைத்தனர். அதுவே இன்று யேர்மனியின் காமாட்சியாக அருளாட்சி செய்து வருகிறது. இச்சிலை காஞ்சி காமாட்சியின் மறுவடிவமாக அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

ஆலய அமைப்பு :

இயற்கை எழில் தவமும் உன்ட்ராப் கிராமத்தில், கிழக்கு முகமாய் ஜந்து ஏக்கர் பரப்பளவில் பிரம்மாண்ட திருக்கோவில் அமைந்துள்ளது. ஜந்து நிலை ராஜகோபுரத்தின் உள்ளே நுழைந்ததும், கொடிமரம், அதனாடியில் கொடிமர விநாயகர், இடதுபுறம் விநாயகர் சந்நிதி, சிவபெருமான் சந்நிதி, வள்ளி தெய்வானை யுடன் முருகப் பெருமான் வீற்றிருக்கும் சந்நிதி. டைசுமி நரசிம்மர் சந்நிதி, கோழுகத்தின் எதிரே சண்டி கேசவரி, வசந்தமண்டபம், சோமாஸ் கந்தர் சந்நிதி, நவக்கிரக சந்நிதி, ஐயப்பன் மற்றும் பைரவர் சந்நிதிகள் ஆகியவை அமைந்துள்ளன.

இந்த சந்நிதிகளுக்கு நடுநாயகமாக அன்னை காமாட்சியின் கருவறை அமைந்திருப்பது சிறப்பம்சமாகும். ஆலயத்தின் மேற்கே மூன்று நிலை ராஜகோபுரம் அமைந்துள்ளது. ஆலயத்தின் வெளியே தனிச் சந்நிதியில் சனி பகவான் வீற்றிருந்து அருள்பாலித்து வருகிறார்.

கோவிலின் வெளியே திருத்தேர்மண்டபம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத்

திருக்கோவிலுக்குத் தெற்கே மூன்று கிலோமீட்டர் தொலைவில் டால்ட்டென் கனால் என்ற ஜீவநதி ஓடுகிறது. இந்த நதியில்தான் இவ்வாலயத்தின் தீர்த்தவாரி நடைபெறுகிறது.

விழாக்கள் :

ஆங்கிலப் புத்தாண்டு, தைப்பொங்கல், தைப்பூசம், மாசிமகம், மகா சிவராத்திரி, பங்குனி உத்திரம், தமிழ்ப்புத்தாண்டு, சித்திரா பெளர்ணமி, திருவாத்திரை, நவராத்திரி, தீபாவளி போன்ற விசேஷ நாட்களில் இந்த ஆலயத்தில் பெரும் கூட்டம் சேர்வது வியப்பளிக்கும் விஷயமாகும்.

இந்த நாட்களில் ஆலயத்தில் அம்பாஞ்கு சிறப்பு அபிஷேக, ஆராதனைகள் நடைபெறுகின்றன. இது தவிர ஜீன் மாதத்தில் கோவிலின் பிரமோந்சவமும், ஜீலையில் தேரோட்டத் திருவிழாவும் சிறப்பாக நடத்தப்படுகிறது. மேலும், அவ்வப்போது தேவி மகாத்மிய ஹோமமும் நடைபெறுகிறது.

தரிசன நேரம் :

காலை 8 மணி முதல் பிற்பகல் 2 மணி வரையிலும், மாலை 5 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரையிலும் ஆலய தரிசனம் செய்யலாம். இந்த ஆலயம் ஆன்மீகத்தில் முறையாகச் செயற்பட்டு வருவதுடன், சமுதாய சேவையிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளது.

உள்நாடான யேர்மனியில் தமிழ்மக்களின் கலை, கலாசாரத்தைப் பாதுகாக்கும் வகையில் பரதம், இசை என பல்வேறு கலைகளையும் கற்பித்து வருகிறது.

அயல்நாட்டில் குறிப்பாக இந்தியாவில் கடலூர்மாவட்டம் வெங்கட்டாம் பேட்டை ஸ்ரீ வேணுகோபால சுவாமி திருக்கோவில் குடமுழுக்கு விழா திருப்பணியிலும், இலங்கை வவுனியாவில் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் ஆசிரமம் அமைத்து, ஆதரவற்ற சிறுவர்களைப் பராமரித்து அவர்களுக்கு அறநெறிக்கல்வி போதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

அமைவிடம்

யேர்மனி நாட்டின் மேற்கு மாநிலமான வடக்கு கரைன் வெஸ்ட் பேலியா மாநிலத்தில் உள்ள ஹம் நகரின் அருகே சுமார் 10 கிலோமீற்றர் தொலைவில் அமைதியான உன்டராப் கிராமத்தில் இத்தலம் அமைந்துள்ளது. சர்வதேச நகரமான பிராங்கப்பட்டநகரிலிருந்து வடமேற்கே 250 கிலோ மீற்றர் தொலைவிலும், டியுசல் டார்ப் நகரத்திலிருந்து கிடூக்கே 120 கிலோ மீற்றர் தொலைவிலும் ஹம் நகரம் அமைந்துள்ளது.

விமான நிலையம் அமைந்துள்ள இந்த இரு நகரங்களிலிருந்தும், ரெயில் மூலமாகவும் சாலை வழியாகவும் ஹம் நகருக்கு எளிதில் செல்ல முடியும். அங்கிருந்து இந்த ஆலயத்தை எளிதில் அடையலாம்.

தமிழில் தேசிய கீதம் : தமிழ் ஆசியரிருக்கு சிங்கப்பூர் அரசு பாராட்டு

சிங்கப்பூரில் ஆங்கிலம், சீனம், மலாய் மற்றும் தமிழ் ஆகிய 4 மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக உள்ளன. இங்கு 'முன்னேறு வாலிபா...' எனத் தொடங்கும் தமிழ்பாடல், தேசிய கீதமாக உள்ளது. கடந்த 1967ஆம் ஆண்டு முதல் சிங்கப்பூரில் உள்ள பள்ளிகளிலும், அந்நாட்டின் தேசிய அணிவகுப்பின் போதும் இந்தப் பாடல் பாடப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக, சீன மற்றும் மலேசிய மாணவர்களும் இதனை விரும்பி பாடுகின்றனர். இதனை ஜேசுதாசன் என்ற தமிழாசிரியர் இயற்றியுள்ளார். 1966இல் ரேபிள்ஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன் என்ற பள்ளியில் அவர் பணியாற்றிய போது, தமிழர்களுக்காக தமிழில் தேசிய

கீதத்தை இயற்றும்படி, அப்பள்ளி முதல்வர் அவரிடம் கோரிக்கை விடுத்தார். இதனை ஏற்றுக்கொண்ட தமிழாசிரியர் ஜேசுதாசன், முன்னேறு வாலிபா பாடலை எழுதினார்.

45 ஆண்டு காலமாக தமிழாசிரியராக இருந்த அவர், அப்பணியில் இருந்து ஓய்வுபெற்று விட்டார். தற்போது அவருக்கு 84 வயது ஆகிறது. இந்த நிலையில், அவரை கெளரவிக்கும் விதமாக சிங்கப்பூர் அரசு பாராட்டு விழாவை நடத்தியுள்ளது. விழாவில் பேசிய சிங்கப்பூர் வெளியுறவு மற்றும் சட்ட அமைச்சர் கே. சண்முகம், தமிழாசிரியர் ஜேசுதாசனைப் பாராட்டனார்.

வீண் செலவு பற்றி ஒரு பழந்தமிழ்ப் பாடல்

ஆன முதலில் அகிகம் செலவானால்
மானம் அழிந்து மதிகெட்டு - பொன்திசை
எல்லார்க்கும் களினாய் ஏழிறம்பும் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனாய் நாடு.

- ஒளகவயர்

திருக்கோணஸ்வரத்தின் தொன்மை

பாடை நூல் பூர்வாசிச் செல்லுபிடிச் சுப்பி

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே சிவபூமியாக விளங்கிய ஈழத்தின் பஞ்ச ஈஸ்வரங்கள்

கிழக்கே	திருக்கோணஸ்வரம்
வடமேற்கே	திருக்கேத்திஸ்வரம்
வடக்கே	நகுலேஸ்வரம்
மேற்கே	முனிஸ்வரம்
தென்கிழக்கே	தொன்மேஸ்வரம்
என்பனவாகும்.	

டைன் மசா கோயில்களை இடித்து அதில் கிடைத்த கற்களைக் கொண்டு திருமலைக் கோட்டையைக் கட்டினான். எனவே கோணேசர் ஆலயப் பயணத்தில் நாம் கோட்டையை நெருங்கும்போது கோட்டையிலுள்ள ஒவ்வொரு கல்லும் போர்ச்சுக்கேயர் உடைக்கும் முன்பிருந்த ஆலயங்களின் பிரமாண்டத்தினை நமக்குச் சொல்பவையாக இருக்கின்றன.

இயற்கை எழில் கொஞ்சம் பிரதேசமான திருகோணமலையில் மேற்குறித்த பஞ்ச ஈஸ்வரங்களுள் ஒன்றான திருக்கோணஸ்வரம் அமைந்துள்ளது. திருகோணமலையில் கடலுக்குள் நீண்டு இருக்கும் கோணமா மலை என்று வழங்குகின்ற உயர்ந்த குன்றம் ஒன்றின் உச்சியிலே - குரைகடலோதம் நித்திலைம் கொழிக்கும் கோணமாமலை அமர்ந்தாரே - என்று திருஞானசம்பந்தரால் பாடப்பட்ட இக்கோயில் உள்ளது.

நம்மில் பலர் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க திருக்கோணஸ்வரத்தினை வாழ்நாளில் ஒரு முறையேனும் தரிசித்திருப்போம். எனினும் புகைப்படங்கள், ஓவியங்களின் துணையுடன் நான் உங்களை இப்போது அழைப்பது 1624இல் போர்த்துக்கீசர் அழிப்பதற்கு முன் இருந்த திருக்கோணஸ்வர ஆலய தரிசனத்திற்காகும். இந்தப் பயணம் நம்மைச் சுமார் 400 ஆண்டுகள் முன்னோக்கி அழைத்துச் செல்லும்.

கி.பி. 1624ஆம் ஆண்டில் போர்த்துக்கேயத் தளபதியாகவிருந்த கொள்ள்டன்

திருமலைக் கோட்டை

1624ம் ஆண்டு சித்திரைப் புத்தாண்டு நாளில் போர்த்துக்கேயப் படைவீரர்கள் கொள்ள்ரன்றயின் மசா என்பவனுடைய தலைமையிற் கோயிலினுட் புகுந்தளர். எதிர்த்தவர்களை வெட்டிக் கொள்ளுவிட்டு கோயிலிலிருந்த தங்க, வெள்ளி நகை களையும், விலைமதிப் புமிக்க பிற பொருள்களையும் கூறையாடிக்கொண்டு சென்றனர்.

அத்தோடு போர்த்துக்கேயர் பீரங்கி களுடன் மீண்டும் வந்து மூன்று கோயில்களை முற்றாக அழித்தனர். அவற்றோடு ஆயிரங்கால் மண்டபமும், பெரியதொரு தீர்த்தக் கேணியும், பிற மண்டபங்களும் அழிந்தன. இவற்றோடு தங்கநிற மையினால் பூசப்பட்ட 7 அடுக்குகளை உடைய தங்கரதம் ஏரித்துச் சாம்பலாக்கப்பட்டது. இந்நிகழ்வுகளை அவர்கள் வரலாற்றுச் சான்றாக எழுதி வைத்த குறிப்புகளிலும், வரைந்து வைத்த படங்களிலும் இருந்து அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது.

பண்டைய பிரமாண்டமான கோவிலின் சரித்திர ஆதாரங்கள் எல்லாம் கோட்டை மதில் சுவருக்குள் இன்றும் ஆராய்ப்படாமல் மறைந்திருக்கிறது. காலனித்துவ ஆட்சிக் காலம் முதல் இக்கோட்டை இராணுவமய மாகச் செயற்பட்டு வருவதனால் சுதந்திரமான வரலாற்றுத்துறை ஆராய்ச்சிக்கு உட்படாமல் இருக்கிறது.

இப்போது நாம் திருமலைக்கோட்டை வாயிலில் நிற்கிறோம். இங்கு கோட்டை வாயிலில் வைத்துக் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஒரு தூணில் இரட்டை மீன் (இணைக் கயல்கள்) இடைசினை காணப்படுகிறது. இது சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டிய னுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் (கி.பி. 1251 - 1271) அவனதுதுணை அரசனாக விளாங்கிய வீரபாண்டிய மன்னின் வெற்றிச் சின்னமாகும்.

மேற்படி இரட்டைக்கயல் சின்னத்தின் கீழ் தடித்த வெண்மை பூசப்பட்ட இடத்தில் முன்னே குளக்கோட்டன் மூட்டு திருப் பணியை என்று தொடங்கும் குளக்கோட்டன் தொடர்புடைய தீர்க்கதறிசனக் கல்வெட்டு காணப்படுகிறது.

400 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய நமது திருக்கோணேஸ் வர ஆலய தரிசன முயற்சியில் இந்தக் கோட்டையில் உள்ள கற்களொல்லாம் கோவில்களாக இருந்திருக்கும் என்றெண்ணியபடி கோட்டை வாயிலைத் தாண்டிச் செல்வோம்.

இப்போது நீங்கள் ஒரு சிறிய குள்றினில் ஏறுவது போன்று உணர்வீர்கள். சிறிது நேரத்தின் பின் நாம் ஒரு சமதரைப் பகுதியை அடைவோம். இங்கு

தான் திருவிழாக் காலங்களில் மாத்திரம் திறக்கப்படும் பாவநாச தீர்த்தம் இருக்கிறது.

பாவநாச தீர்த்தம் இருக்கும் இடத்தின் வீதியின் மறுபக்கம் முன்னர் கச்சேரியும், அரச பணிமனைகள் இருந்த சமதரைப் பகுதி பின்னர் மோட்டார் போக்குவரத்து பணிமனையாக இருந்தது. இவையனைத்தும் தற்போது இடம்மாறிச் சென்று விட வீதியின் இருபக்கமும் இலங்கை இராணுவ பணிமனைகள் இருக்கின்றன.

இப்போது இந்த இடத்தில் நின்று கொண்டு பாவநாச தீர்த்தக் கிணறு இருக்கும் இடத்தில் போர்த்துக்கேயரால் தூர்க்கப்பட்ட பாவநாச தீர்த்தத்தையும், வீதியின் மறுபக்கம் கட்டிடங்களால் நிறைந்திருக்கும் பெரிய சமதரைப் பிரதேசத்தில் பிரமாண்டமான கோபுரத்தை உடைய ஒரு கோவிலையும் உங்கள் மனக்கண்முன் கொண்டு வாருங்கள். அது தான் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க திருக்கோணேஸ் வரம் 1624 இல் போர்த்துக்கீசர் அழிப்பதற்கு முன் கொண்டிருந்த மூன்று கோவில்களில் ஒன்றான மாதுமை அம்பாள் ஆலயமாகும்.

திருக்கோணமலை பண்டிதர் இவழிவேல் அவர்களின் திருக்கோணேஸ் வரம் தொன்மையும் வண்மையும் என்னும் நூலில் அவரது வரலாற்று ஆதாரங்களும் அமைய ஓவியப்படுத்தி இருப்பவர் திருமதி சௌந்தரலெட்சுமி சுப் பிரமணியம் அவர்கள்.

I. மாதுமை அம்பாள் ஆலயம்

தெட்சன கயிலாய புராணத்தின் திருநகரச் சுருக்கம் சொல்லும் இந்த பிரமாண்டமான கோபுரத்தை உடைய

மாதுமை அம்பாள் ஆலயம் தேரோடும் வீதியையும் பல மண்டபங்களையும், மடங்களையும் கொண்டிருந்தது. அத்துடன் பாவநாச தீர்த்தத்தைச் சூழ அடியார்களின் உபயோகத்திற்காக ஜந்து கிணறுகளையும் கொண்டிருந்தது. மலை உச்சியில் இருந்த கோணேசப் பெருமான் மாதுமை அம்பாள் ஆலயத்திற்கு எழுந்தருளிய பின்னர் இங்கிருந்துதான் திருக்கோணமலை நகருக் கான கோணேசர் நகர்வலம் (இரதோஸ்சவம்) ஆரம்பிப்பார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சுமார் 400 வருடங்களுக்கு முன்னால் அந்த மடங்கள் வெளிநாட்டு பக்த அடியார்களாலும், அவர்கள் இசைக்கும் பக்தி கானங்களாலும் நிறைந்திருக்கும். இப்பொழுது மாதுமை அம்பாள் ஆலயம் பாவநாச தீர்த்தம் என்பன இருந்த இடத்தில் இருந்து தொடர்ந்து பயணிப்போம்.

இப்போது நாம் இன்னுமொரு சிறு குன்றின்மேல் பயணிப்போம். படத்தில் உள்ளதுபோல் மிகச் சிறியதாக அந்த ஏற்றம் ஏறிப்பின் கொஞ்சம் சௌகுத்தாக ஏறி ஒரு

சமதரையில் முடியும். இப்போது அந்த இடத்தில் இராணுவக் குடியிருப்பும், இரண்டாம் உலகமகா யுத்தத்தில் பயன் படுத்தப்பட்ட விமான எதிர்ப்பு பீரங்கியும் பிரித்தானியரால் அமைக்கப்பட்ட நிலத்தடி நீர்த்தொட்டியும் இருக்கிறது.

1945ம் ஆண்டு மேற்படி நீர்த்தொட்டி அமைக்க அகழ்வு வேலைகள் செய்த பொழுது விஷ்ணு, மகாலெட்சுமி (பூமாதேவி) விக்கிரகங்கள் கிடைத்தன. அவை இன்றும் தியான மண்டபத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டிருக்கின்றன.

திருக்கோணேஸ்வரத்தில் குளக்கோட்டு மன்னன் திருப்பணிகள் செய்த காலத்தில் கட்டிய ஸ்ரீ நாராயணமூர்த்தியின் கற்கோவில் அமைந்திருந்தது. உயர்ந்த கோபுரத்தை உடைய இக்கோயிலின் கருவறையில் ஸ்ரீ மகாலெட்சுமி சமேத நாராயணமூர்த்தி யின் சிலாவிக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டிருந்தது. சுமார் 400 வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்த இடம் கிருஷ்ண கீதம் நிறைந்த இடமாக அமைந்திருக்கும்.

(தொடரும்.....)

சிவபூமி கண்தான சபை

தானாங்களில் சிறந்த தானமாக கண் தானத்தைச் செய்ய முன் வாருங்கள். உங்கள் இறப்புக்குப் பின் பார்வையெற்றிருக்கும் ஒருவருக்கு ஒளி கொடுக்க நீங்கள் உதவுங்கள். வாழும் போதே இப்புன்னிய காரியத்திற்கு ஒப்புதல் தாருங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு

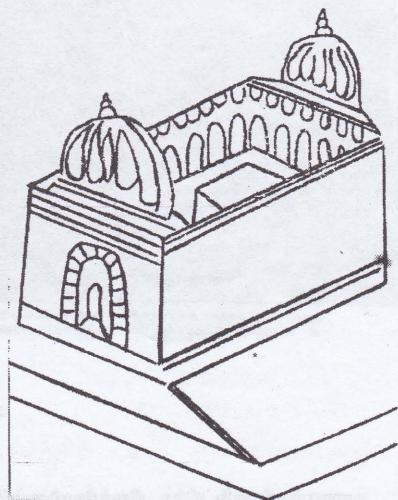
கலாந்தி ஆறு. திருமுருகன்
021 : 222 6550

கண் வைத்திய நிபுணர்
Dr. ச. குகதாசன்
021 : 222 3645

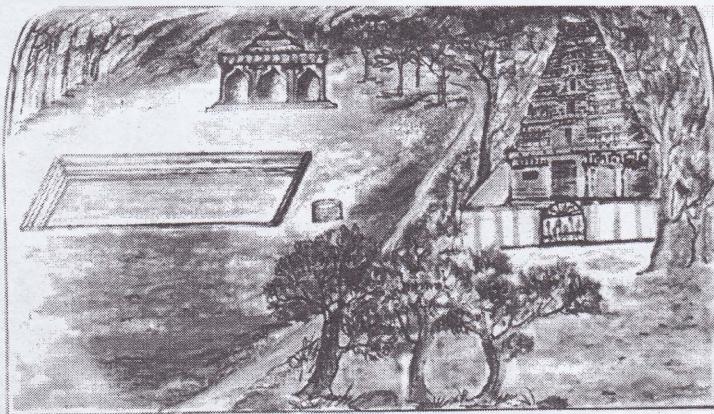

இது கி.பி. 1251 – 1271இல் சுந்தரபாண்டியன் ஆட்சிக் காலத்தில் துணை அரசனாக விளங்கிய வீரபாண்டிய மன்னனின் வெற்றிச் சின்னம்.

FORMA
DE PAGODE DE KRIKILLIMALE

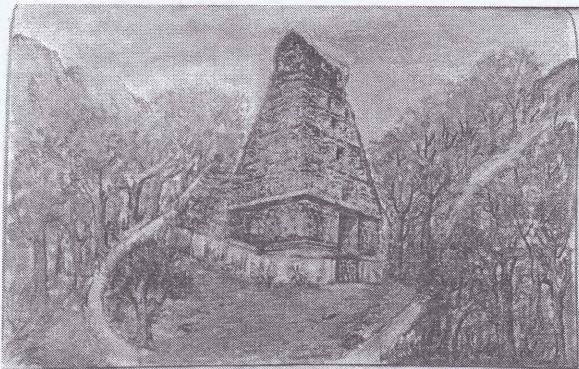
போர்த்துக்கேயத் தளபதி கொன்ஸ்ராயின் டெசா திருகோணஸ்வர ஆலயத்தை அழிப்பதற்கு முன்னால் கோவிலை வரைந்து அனுப்பிய டடம்.

துங்கேடு மாதாக திருப்பணிகள் செய்து மாதங்கள் அம்பாள் கோவில்
கி. பி. 1624 லூப் பேந்தாக்கா கோவிலை அழிப்பதற்கு முன்னிருத்த தோற்றும்.

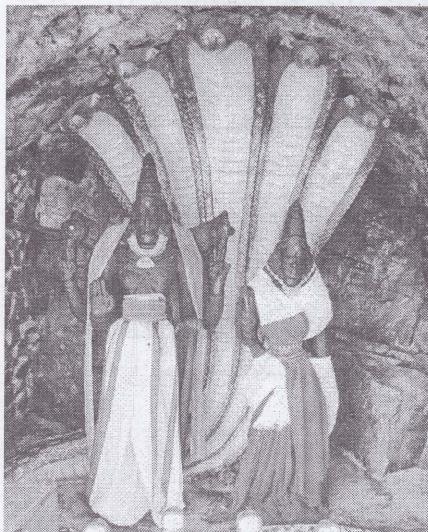
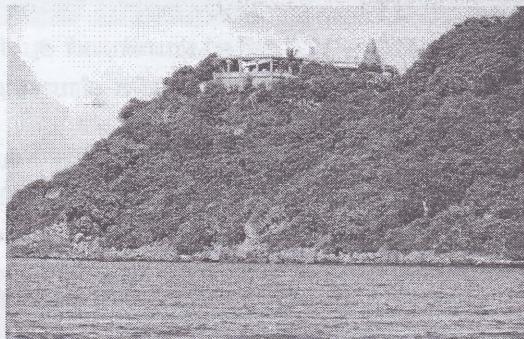

போர்த்துக்கேயரால் அழிக்கப்பட்ட கோணஸ்வரர் ஆலய சின்னங்களில் ஒன்றான 3 ஓட்டீஸ்மான நந்திதேவர்.

திருவோட்டு மாண்புமிகுக் கேட்கி நிறைவேற்றுவதற்காக கோவில்
ம். ஆ. 1624 ல் போதுமீசு வெளிக்காலியாக தோற்றுகிறது சோற்று.

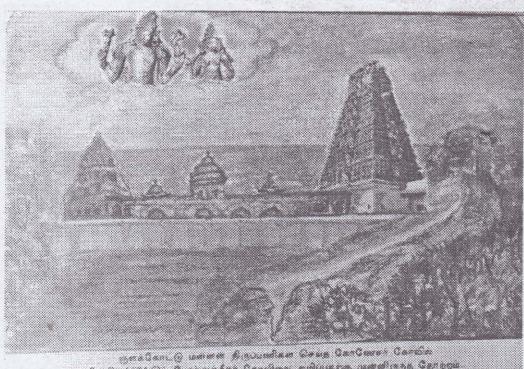
வாலாற்றுப்புகற் மிக்க திருக்கோணேசர்
ஆலயம் 1624இல் போர்த்துக்கோயர்
அழியதற்கு முன்னிருந்த தோற்றம்.

களக்கோட்டு மன்னன் திருக்கோணேஸ்வரத்தில்
திருப்பணிகள் செய்த காலத்தில் கட்டிய
நாராயணவுர்த்தி கோவிலின் கருறையில் ண்
மகாலட்சுமி சமேத நாராயணவுர்த்தியின்
விக்ரிகம்

திருவோட்டு மாண்புமிகுக் கேட்கி கோவில் ம். ஆ. 1624 ல் போதுமீசு வெளிக்காலியாக தோற்றுகிறது சோற்று.

திருவோட்டு மாண்புமிகுக் கேட்கி கோவில் ம். ஆ. 1624 ல் போதுமீசு வெளிக்காலியாக தோற்றுகிறது சோற்று.

வட்டக்கடி (Ring-worm)

Dr. S. டிசென்தி அவர்கள்

துர்க்காதேவி ஆயுள்வேத வைத்தியசாலை,
தெல்லிப்பழை.

இது தோலில் ஏற்படும் சிவந்த நிறமுடைய வட்டவடிவமான தழும்பு. இது பொதுவாக சிறுவர்களுக்கு அதிகமாக ஏற்படினும் எல்லா வயதினரையும் தாக்கும்.

இது ஒருவகை நுண்ணாகியினாலேயே ஏற்படுகிறது. (eg - பங்கள்) இது பொதுவாக தோல், தலை, நகம் என்பவற்றில் ஏற்படுகிறது.

இது ஒருவரில் இருந்து இன்னொரு வருக்கும், உடலின் ஒரு பகுதியிலிருந்து பிற பகுதிகளுக்கும் பரவக்கூடியது.

பரவும் வழிகள்.

1. ஒருவருடைய சீப்பு, தொப்பி, உடைகள், துவாய் போன்றவற்றை பிறிதொருவர் பயன்படுத்துதல்.
2. தொற்றுண்டான இடத்தில் தொடுகை யுற்ற பின்னர் பிறிதொரு இடத்தில் தொடுதல்.
3. செல்லப்பிராணிகளின் மூலமும் ஏற்படும். இது இலகுவில் பரவக்கூடியது.

அறிகுறிகள்

1. வட்டவடிவான தழும்பாகக் காணப்படும்.
2. வட்டத்தின் விளிம்பில் சிறுசிறு பருக்கள் காணப்படும்.
3. கடி (Itching) காணப்படும்.
4. தலையில் ஏற்படும் போது வட்டவடிவில் தலைமயிர் உயிருதல், உதிர்தல் (Dryness) ஏற்படும்.

தடுப்பதற்குரிய வழிகள்

1. மிக முககியம் தனிநபர் சுகாதாரம் -

அதாவது நோயற்வர் தான் அணியும் ஆடைகளை சுடுநீரில் கழுவதுடன் நேரடி சூரிய ஒளியில் உலர விடுதல் வேண்டும்.

மின்னழுத்தி (Iron box) வசதி உள்ள வர்கள் அழுத்துதல் சிறந்தது.

2. ஒவ்வொருவரும் தத்தமது தொப்பி, சீப்பு, துவாய்களை பயன்படுத்துதல். மற்றவர்களின் உட்புபு போன்றவற்றை அணிவதைத் தவிர்த்தல்.
3. உடலில் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியானது நல்ல நிலையில் பேணுதல். அதற்காக தினமும் இலைக்கறி வகைகள், பழ வகைகளை உணவில் சேர்த்தல் இன்றியமையாதது.
4. புளியமிலை, வேப்பமிலை, மஞ்சள், உப்பு என்பவற்றினை அவித்து அந்நீரி னால் கழுவதல் சிறந்தது.
5. அறுகம்புல்லுடன் சிறிது மஞ்சள் சேர்த்து அரைத்து தடவி விடல்.
6. வண்டு கொல்லி இலையை தேசிப்புளி விட்டு அரைத்து மெல்லிய படலமாகப் பூசி 20-30 நிமிடங்கள் வரை விட்டு கழுவதல்.
7. தலையில் வட்டமாக மயிர் கொட்டும் பொழுது மிளகுதாள், வெங்காயம், உப்பு அரைத்து அவ்விடத்தில் பூசி வரலாம் அல்லது உப்பு, மிளகு என்பவற்றுடன் எலுமிச்சம்புளிச்சாறு சேர்த்து தலையில் பூசுதல்.

மேற்படி முறைகளைப் பயன்படுத்தியும் குணமாகாதவிடத்து வைத்திய ஆலோ சனனயைப் பெறுவது இன்றியமையாதது.

அருள் ஒளி தகவல் களஞ்சியம்

நாவலர் பெருமானின் உருவச்சிலை ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில்....

கன்னாகம், கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் நல்லைநகர் நாவலர் பெருமானுக்கு உருவச்சிலை அமைக்கப்பட்டு கொரவ. சீ.வி. விக்கினேஸ்வரன் (முதலமைச்சர் - வடமாகாணம்) அவர்களால் இம்மாதம் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருக்கோணமலை ஆதிக்கோவில் சிற்பங்கள் கடலில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டது

சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற கோணேஸ் வரம் கோவிலை ஆரம்பத்தில் கடல் கொண்டதாக ஐதீகமாகப் பேசப்பட்டு வந்தது. தற்போது நவீன வீடியோக் கருவிகளோடு கடலுக்குச் சென்ற ஆய்வாளர்கள் சிற்பம் நிறைந்த கோவிலைப் படம் பிடித்து இணையத் தளங்கள் ஊடாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

பிரம்மஸ்ரீ. கிருஷ்ணானந்தசர்மா M.A, M.Pill சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

நல்லூர் சிவன்கோவில் அறங்காவலராகவும், சமஸ்கிருதத்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவும், சிறந்த அறிஞராகவும் விளங்கிய இவர், தனது ஜம்பத்து மூன்றாவது வயதில் நல்லூரியில் காலமாகிவிட்டார். பேராசிரியர் கைலாசநாதக் குருக்களின் மாணவனாகிய இவர், அவரது நால்களை மறுபதிப்புச் செய்து பலரது பாராட்டைப் பெற்றவர்.

முதுபெருங்கவிஞர் சி.க. சிற்றம்பலம் அவர்கட்கு அகவை நூறு பூர்த்தி விழா

இனுவிலைப் பிறப்பிடமாகவும், அளவெட்டியில் நீண்டகாலம் வாழ்ந்தவருமான முதுபெரும் புலவர் சி.க. சிற்றம்பலம் அவர்களின் நூற்றாவது பிறந்த தின வைபவம் இனுவில் வட்டுவினியிலுள்ள அவரது இல்லத்தில் மிகவும் சிறப்பான முறையில் நடைபெற்றது.

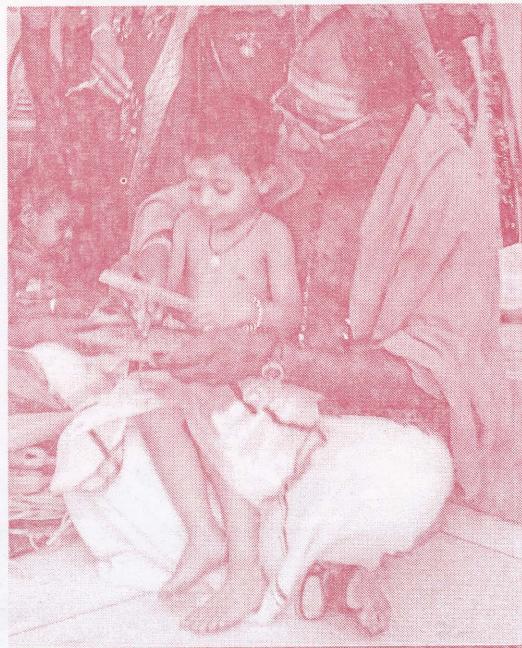
கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் அவர்களின் பவள விழா

முத்த கவிஞர், சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் தலைவரும், பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையின் முன்னாள் அதிபருமாகிய திரு. சோ.பத்மநாதன் அவர்கள் அகவை 75 பூர்த்தி விழா பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராகா தலைமையில் யாழ். நீராவியடி இலங்கை வேந்தன் கலைக் கல்லூரி மண்டபத்தில் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

நல்லைநகர் நாவலர் மாதாந்தசஞ்சிகை

ஸ்ரீஸ்ரீ. ஆறுமுகநாவலர் சபையினால் “நல்லைநகர் நாவலர்” என்ற சஞ்சிகை மாதந்தோறும் வெளியிடப்பட வள்ளது. மலர்க்குழுவில் திரு.எஸ்.தில்லை நடராசா, திருமதி. பத்மா சோமகாந்தன், கலாநிதி க.நாகேஸ்வரன் ஆகியோர் பணியாற்றவுள்ளனர்.

விஜயதசமி வாழைவெட்டு விழா

துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் பல மழலைச் செல்வங்களுக்கு
வித்தியாரம்யம் இடம்பெற்றது.

ANDRA PRINTERS T.P. 021 222 8929